

TARPTAUTINĖS DARBO ORGANIZACIJOS KONVENCIJĄ DĖL DARBO JŪRŲ LAIVYBOJE

2006 M. KONVENCIJA DĖL DARBO JŪRŲ LAIVYBOJE

PREAMBULĖ

Tarptautinės darbo organizacijos Generalinė konferencija,

Tarptautinio darbo biuro Administracinės tarybos sušaukta Ženevoje ir 2006 m. vasario 7 d. susirinkusi į devyniasdešimt ketvirtąją sesiją,

norėdama sukurti vieną nuoseklų dokumentą, kuriame, kiek tai įmanoma, būtų visi naujausi jau esančių tarptautinių darbo jūrų laivyboje konvencijų ir rekomendacijų standartai, taip pat pagrindiniai principai iš kitų tarptautinių darbo konvencijų, ypač:

1930 m. Konvencijos dėl priverstinio ar privalomojo darbo (Nr. 29);

1948 m. Konvencijos dėl asociacijų laisvės ir teisės jungtis į organizacijas gynimo (Nr. 87);

1949 m. Konvencijos dėl teisės jungtis į organizacijas ir vesti kolektyvines derybas principų taikymo (Nr. 98);

1951 m. Konvencijos dėl vienodo atlyginimo vyrams ir moterims už lygiavertį darbą (Nr. 100);

1957 m. Konvencijos dėl priverstinio darbo panaikinimo (Nr. 105);

1958 m. Konvencijos dėl diskriminacijos darbo ir profesinės veiklos srityje (Nr. 111);

1973 m. Konvencijos dėl minimalaus įdarbinimo amžiaus (Nr. 138);

1999 m. Konvencija dėl nepriimtino vaikų darbo uždraudimo ir neatidėliotinių veiksmų tokiam darbui panaikinti (Nr. 182), ir

atmindama Organizacijos pagrindinę pareigą skatinti tinkamas darbo sąlygas,

prisimindama 1998 m. TDO deklaraciją dėl pagrindinių principų ir teisių darbe,

taip pat atmindama, kad jūrininkams taikomos kitų TDO dokumentų nuostatos ir kad jie turi kitų teisių, kurios nustatytos kaip visiems asmenims taikytinos pagrindinės teisės ir laisvės,

atsižvelgdama į tai, kad dėl pasaulinės laivybos pramonės pobūdžio jūrininkams reikia specialios apsaugos,

taip pat atmindama tarptautinius laivų saugos, žmonių saugumo ir kokybiško laivų valdymo standartus, nustatytus 1974 m. Tarptautinėje konvencijoje dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje, su pakeitimais, 1972 m. Tarptautinėje konvencijoje dėl Tarptautinių taisyklių, padedančių išvengti laivų susidūrimų jūroje, su pakeitimais, taip pat jūrininkų rengimo ir jų kompetencijos reikalavimus, nustatytus 1978 m. Tarptautinėje konvencijoje dėl jūrininkų parengimo, atestavimo ir budėjimo, su pakeitimais,

prisimindama, kad 1982 m. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijoje nustatoma bendroji teisinė sistema, kuria turi būti grindžiama bet kokia veikla vandenynuose ir jūrose ir kuri turi strateginės reikšmės kaip pagrindas nacionalinei, regioninei ir pasaulinei veiklai bei bendradarbiavimui, ir kad reikia išlaikyti jos vientisumą,

prisimindama, kad 1982 m. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos 94 straipsnyje nustatytos valstybės, su kurios vėliava laivas plaukioja, pareigos ir įsipareigojimai, susiję *inter alia* su darbo sąlygomis, įgulos suformavimu ir socialiniais reikalais su jos vėliava plaukiojančiuose laivuose,

prisimindama Tarptautinės darbo organizacijos įstatų 19 straipsnio 8 dalį, kurioje nustatoma, kad jokia konferencijos priimta konvencija ar rekomendacija arba bet kurios narės ratifikuota konvencija neturi poveikio jokiam įstatymui, sprendimui, papročių teisei ar susitarimui, užtikrinančiam palankesnes sąlygas darbuotojams nei nustatytos konvencijoje ar rekomendacijoje,

pasiryžusi parengti šį naują dokumentą taip, kad jį priimtų kiek įmanoma daugiau vyriausybių, laivų savininkų ir jūrininkų, kurie taiko tinkamo darbo principus, kad jį būtų paprasta atnaujinti ir kad jį būtų galima veiksmingai įgyvendinti ir vykdyti jo užduotis, nusprendusi priimti tam tikrus pasiūlymus dėl tokio dokumento įgyvendinimo ir tai yra vienintelis sesijos darbotvarkės klausimas, nutarusi šiems pasiūlymams suteikti tarptautinės konvencijos formą, du tūkstančiai šeštų metų vasario dvidešimt trečią dieną priima šią Konvenciją, kuri gali būti vadinama 2006 m. Konvencija dėl darbo jūrų laivyboje.

BENDRIEJI ĮSIPAREIGOJIMAI

I straipsnis

1. Šią Konvenciją ratifikuojančios Organizacijos narės įsipareigoja visiškai ir iki galo įgyvendinti jos nuostatas taip, kaip nustatyta VI straipsnyje, kad garantuotų visiems jūrininkams teisę į tinkamą darbą.

2. Organizacijos narės bendradarbiauja viena su kita, siekdamos užtikrinti efektyvų šios Konvencijos įgyvendinimą ir vykdymą.

APIBRĖŽTYS IR TAIKYMO SRITIS

II straipsnis

1. Šioje Konvencijoje ir, jeigu nenustatyta kitaip, konkrečiose nuostatose sąvoka:

a) *kompetentinga institucija* – ministerija, vyriausybės departamentas ar kita valdžios institucija, turinti įgaliojimus leisti ir įgyvendinti teisės norminius aktus, įsakymus ir kitas instrukcijas, turinčius įstatymo galią dėl tam tikrų nuostatų dalyko;

b) *darbo jūrų laivyboje atitikties deklaracija* – 5.1.3 taisyklėje minima deklaracija;

c) *bendroji talpa* – bendroji talpa, apskaičiuota pagal laivų matmenų nustatymo taisyklės, pateiktas 1969 m. Tarptautinės konvencijos dėl laivų matmenų nustatymo I priede arba bet kurioje pakeičiančioje konvencijoje; laivų, kuriems taikoma Tarptautinės jūrų organizacijos patvirtinta matmenų nustatymo tarpinė sistema, bendroji talpa yra talpa, nurodyta Tarptautinio matmenų liudijimo (1969 m.) skiltyje „Pastabos“;

d) *darbo jūrų laivyboje liudijimas* – 5.1.3 taisyklėje minimas liudijimas;

e) *šios Konvencijos reikalavimai* – šių straipsnių, taisyklių ir šios Konvencijos Kodekso A dalies reikalavimai;

f) *jūrininkas* – bet kuris asmuo, įdarbintas, pasamdytas ar dirbantis bet kokiose pareigose laive, kuriam taikoma ši Konvencija;

g) *jūrininko darbo sutartis* apima darbo sutartį ir susitarimo straipsnius;

h) *jūrininkų samdymo ir įdarbinimo tarnyba* – bet koks asmuo, valstybiniam ar privačiajam sektoriui priklausanti bendrovė, institucija, agentūra ar kita organizacija, besiverčianti jūrininkų samdymu laivų savininkų vardu ir jūrininkų įdarbinimu dirbti laivų savininkams;

i) *laivas* – kiekvienas laivas, išskyrus tą, kuris plaukioja išimtinai vidaus vandenyse arba uždaruose vandenyse arba labai arti jų, arba teritorijose, kuriose galioja uosto taisyklės;

j) *laivo savininkas* – laivo savininkas arba kita organizacija ar kitas asmuo, pvz., valdytojas, agentas ar laivo be įgulos frachtuotojas, iš savininko perėmęs atsakomybę už laivo veiklą, kuris, prisiimdamas tokią atsakomybę, sutiko prisiimti laivo savininkui taikomas pareigas ir įsipareigojimus pagal šią Konvenciją, neatsižvelgiant į tai, ar bet kuri kita organizacija ar asmenys vykdo tam tikras pareigas ir įsipareigojimus laivo savininko vardu.

2. Jei nenustatyta kitaip, ši Konvencija taikoma visiems jūrininkams.

3. Kilus abejonių dėl to, ar taikant šią Konvenciją visų kategorijų asmenys turi būti laikomi jūrininkais, klausimą turi spręsti kiekvienos Organizacijos narės kompetentinga

institucija, pasikonsultavusi su laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis, kurioms svarbus šis klausimas.

4. Jei aiškiai nenustatyta kitaip, ši Konvencija taikoma visiems ir valstybiniais, ir privatiems laivams, kurie paprastai verčiasi komercine veikla, išskyrus žvejybos ar panašios paskirties laivus bei tradicinės konstrukcijos laivus, būtent vienstiebius kabotažinius laivus ir džonkas. Ši Konvencija netaikoma karo laivams ir karinio laivyno pagalbiniais laivams.

5. Kilus abejonių, ar ši Konvencija taikoma laivui ar konkrečiai laivų kategorijai, klausimą sprendžia kiekvienos Organizacijos narės kompetentinga institucija, pasikonsultavusi su suinteresuotomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis.

6. Kai kompetentinga institucija nusprendžia, kad tuo metu netikslinga ar praktiškai nėra galimybės taikyti tam tikras Kodekso nuostatas, nurodytas VI straipsnio 1 dalyje, laivui ar konkrečioms laivų, plaukiojančių su Organizacijos narės vėliava, kategorijoms, atitinkamos Kodekso nuostatos netaikomos, jei nacionaliniuose įstatymuose, kituose teisės aktuose, kolektyvinėse sutartyse ar kituose dokumentuose tam tikras dalykas traktuojamas kitaip. Tokį sprendimą galima priimti tik pasitarus su suinteresuotomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis ir tik dėl mažesnių nei 200 bendrosios talpos laivų, neplaukiojančių tarptautiniais reisais.

7. Bet kokie pagal šio straipsnio 3, 5 ar 6 dalį Organizacijos narės priimti sprendimai perduodami Tarptautinio darbo biuro generaliniam direktoriui, kuris informuoja Organizacijos nares.

8. Jei aiškiai nenurodyta kitaip, nuoroda į šią Konvenciją yra ir nuoroda į taisykles ir Kodeksą.

PAGRINDINĖS TEISĖS IR PRINCIPAI

III straipsnis

Kiekviena Organizacijos narė įsitikina, kad jos įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatomis šios Konvencijos kontekste gerbiamos pagrindinės teisės:

- a) asociacijų laisvė ir veiksmingas teisės į kolektyvines derybas pripažinimas;
- b) visų priverstinio ar privalomojo darbo formų panaikinimas;
- c) veiksmingas vaikų darbo panaikinimas; ir
- d) su užimtumu ir profesija susijusios diskriminacijos panaikinimas.

JŪRININKŲ DARBO IR SOCIALINĖS TEISĖS

IV straipsnis

1. Visi jūrininkai turi teisę į saugią ir saugos standartus atitinkančią darbo vietą.
2. Visi jūrininkai turi teisę į sąžiningas įdarbinimo sąlygas.
3. Visi jūrininkai turi teisę į tinkamas darbo ir gyvenimo sąlygas laive.
4. Visi jūrininkai turi teisę į sveikatos apsaugą, sveikatos priežiūrą, socialines gerbūvio priemones ir kitas socialinės apsaugos formas.

5. Kiekviena Organizacijos narė, remdamasi savo jurisdikcija, užtikrina, kad pagal šią Konvenciją būtų visiškai įgyvendintos šio straipsnio ankstesnėse dalyse nustatytos jūrininkų darbo ir socialinės teisės. Jei šioje Konvencijoje nenurodyta kitaip, tokį įgyvendinimą galima pasiekti per nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus, taip pat per galiojančias kolektyvines sutartis ar kitas priemones arba praktiškai.

ATSAKOMYBĖ UŽ ĮGYVENDINIMĄ IR VYKDYMĄ

V straipsnis

1. Kiekviena Organizacijos narė įgyvendina ir vykdo įstatymus ir kitus teisės aktus bei kitas priemones, kurias patvirtino, kad įgyvendintų savo įsipareigojimus pagal šią Konvenciją dėl laivų ir jūrininkų, kurie patenka į jų jurisdikciją.

2. Kiekviena Organizacijos narė veiksmingai taiko savo jurisdikciją su jos vėliava plaukiojantiems laivams ir kontroliuoja juos sukurdamą sistemą, užtikrinančią, kad bus laikomasi šios Konvencijos reikalavimų, įskaitant reguliarius patikrinimus, ataskaitų teikimą, stebėseną ir teisine procedūras pagal galiojančius įstatymus.

3. Kiekviena Organizacijos narė užtikrina, kad su jos vėliava plaukiojantys laivai turėtų darbo jūrų laivyboje liudijimą ir darbo jūrų laivyboje atitikties deklaraciją, kaip reikalaujama pagal šią Konvenciją.

4. Laivas, kuriam taikoma ši Konvencija, pagal tarptautinę teisę gali būti tikrinamas Organizacijos narės, kuri nėra jūrų laivo vėliavos valstybė, kai laivas yra viename iš jos uostų, siekiant nustatyti, ar laivas atitinka šios Konvencijos reikalavimus.

5. Kiekviena Organizacijos narė efektyviai taiko savo jurisdikciją jūrininkų samdymo ir įdarbinimo tarnyboms ir kontroliuoja jas, jei jos yra įsisteigusios šalių teritorijoje.

6. Kiekviena Organizacijos narė draudžia pažeisti šios Konvencijos reikalavimus ir, laikydamosi tarptautinės teisės, savo įstatymuose nustato sankcijas arba reikalauja imtis priemonių padėčiai taisyti, kurios būtų pakankamos tokiems pažeidimams varžyti.

7. Kiekviena Organizacijos narė vykdo savo pareigas pagal šią Konvenciją taip, kad užtikrintų, jog laivams, plaukiojantiems su bet kurios valstybės, kuri nėra ratifikavusi šios Konvencijos, vėliava nebūtų taikomos palankesnės sąlygos nei laivams, plaukiojantiems su bet kurios šią Konvenciją ratifikavusios valstybės vėliava.

Taisyklės ir Kodekso A ir B dalys

VI straipsnis

1. Taisyklės ir Kodekso A dalies nuostatos yra privalomos. Kodekso B dalies nuostatos nėra privalomos.

2. Visos Organizacijos narės įsipareigoja gerbti Taisyklėse nustatytas teises ir principus ir įgyvendinti kiekvieną taisyklę taip, kaip nustatyta atitinkamose Kodekso A dalies nuostatose. Be to, Organizacijos narė skiria pakankamai dėmesio savo pareigų vykdymui taip, kaip nurodyta Kodekso B dalyje.

3. Organizacijos narė, negalinti įgyvendinti teisių ir principų taip, kaip nurodyta Kodekso A dalyje, gali, jei šioje Konvencijoje aiškiai nenurodyta kitaip, įgyvendinti A dalį per savo įstatymus ir kitus teisės aktus arba kitas priemones, kurie iš esmės būtų lygiaverčiai A dalies nuostatoms.

4. Tik taikant šio straipsnio 3 dalies nuostatas, bet koks įstatymas, teisės aktas, kolektyvinė sutartis ar kita įgyvendinamoji priemonė laikomi iš esmės lygiaverčiais šios Konvencijos kontekste, jei Organizacijos narė įsitikina, kad:

a) jie leidžia visiškai įgyvendinti atitinkamas Kodekso A dalies nuostatas ar nuostatų bendrąjį tikslą;

b) jie įgyvendina Kodekso A dalies nuostatą ar nuostatas.

KONSULTAVIMASIS SU LAIVŲ SAVININKŲ IR JŪRININKŲ ORGANIZACIJOMIS

VII straipsnis

Sprendimą dėl bet kokios leidžiančios nukrypti nuostatos, išimties ar kitokio lankstaus šios Konvencijos taikymo, dėl kurių pagal Konvenciją reikalaujama pasikonsultuoti su laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis, tais atvejais, kai Organizacijos narėje nėra laivų

savininkams ar jūrininkams atstovaujančių organizacijų, galima priimti tik tai Organizacijos narei pasikonsultavus su XIII straipsnyje minimu Komitetu.

ĮSIGALIOJIMAS *VIII straipsnis*

1. Oficialūs šios Konvencijos ratifikavimo dokumentai siunčiami Tarptautinio darbo biuro generaliniam direktoriui įregistruoti.

2. Ši Konvencija privaloma tik toms Tarptautinės darbo organizacijos narėms, kurių ratifikavimo dokumentus yra įregistravęs Tarptautinio darbo biuro generalinis direktorius.

3. Ši Konvencija įsigalioja po 12 mėnesių nuo dienos, kai užregistruojami mažiausiai 30 narių, kurių laivynai sudaro 33 procentus viso pasaulio laivyno bendrosios talpos, ratifikavimo dokumentai.

4. Vėliau kiekvienai Organizacijos narei ši Konvencija įsigalioja po 12 mėnesių nuo jos ratifikavimo dokumentų įregistravimo dienos.

DENONSAVIMAS *IX straipsnis*

1. Šią Konvenciją ratifikavusi Organizacijos narė praėjus dešimčiai metų nuo Konvencijos įsigaliojimo dienos gali ją denonsuoti, perduodama Tarptautinio darbo biuro generaliniam direktoriui įregistruoti pareiškimą dėl denonsavimo. Denonsavimas įsigalioja po metų nuo jo įregistravimo dienos.

2. Kiekvienai Organizacijos narei, kuri ratifikavo šią Konvenciją ir pasibaigus šio straipsnio 1 dalyje nurodytam dešimties metų terminui per metus nepasinaudojo šiame straipsnyje nustatyta denonsavimo teise, Konvencija galios dar dešimt metų, o vėliau Organizacijos narė galės ją denonsuoti pasibaigus kiekvienam dešimties metų terminui šiame straipsnyje nustatyta tvarka.

ĮSIGALIOJIMO POVEIKIS *X straipsnis*

Ši Konvencija patikslina šias konvencijas:

- 1920 m. Konvencija dėl minimalaus įdarbinimo amžiaus jūroje (Nr. 7),
- 1920 m. Konvencija dėl kompensacijų nuo nedarbo (laivo avarijos atveju) (Nr. 8),
- 1920 m. Konvencija dėl jūrininkų įdarbinimo (Nr. 9),
- 1921 m. Konvencija dėl jūroje dirbančio jaunimo sveikatos patikrinimo (Nr. 16),
- 1926 m. Konvencija dėl jūrininkų darbo sutarčių (Nr. 22),
- 1926 m. Konvencija dėl jūrininkų repatriacijos (Nr. 23),
- 1936 m. Konvencija dėl laivo karininkų kompetencijos liudijimų (Nr. 53),
- 1936 m. Konvencija dėl apmokamų atostogų (dirbantiems jūroje) (Nr. 54),
- 1936 m. Konvencija dėl laivų savininkų atsakomybės jūrininkų ligos ir sužalojimų atveju (Nr. 55),
- 1936 m. Konvencija dėl jūrininkų ligos draudimo (Nr. 56),
- 1936 m. Konvencija dėl darbo laiko jūroje ir įgulos komplektavimo (Nr. 57),
- 1936 m. Konvencija dėl minimalaus įdarbinimo amžiaus jūroje (pakeista) (Nr. 58),
- 1946 m. Konvencija dėl laivų įgulos maisto ir maitinimo (Nr. 68),
- 1946 m. Konvencija dėl laivų virėjų atestavimo (Nr. 69),
- 1946 m. Konvencija dėl jūrininkų socialinio draudimo (Nr. 70),
- 1946 m. Konvencija dėl jūrininkų apmokamų atostogų (Nr. 72),
- 1946 m. Konvencija dėl jūrininkų sveikatos patikrinimo (Nr. 73),
- 1946 m. Konvencija dėl kvalifikuotų jūreivių atestacijos (Nr. 74),

- 1946 m. Konvencija dėl įgulų apgyvendinimo (Nr. 75),
1946 m. Konvencija dėl darbo užmokesčio, darbo laiko jūroje ir įgulos komplektavimo (Nr. 76),
1949 m. Konvencija dėl jūrininkų apmokamų atostogų (pataisyta) (Nr. 91),
1949 m. Konvencija dėl įgulų apgyvendinimo (pataisyta) (Nr. 92),
1949 m. Konvencija dėl darbo užmokesčio, darbo laiko jūroje ir įgulos komplektavimo (pataisyta) (Nr. 93),
1958 m. Konvencija dėl darbo užmokesčio, darbo laiko jūroje ir įgulos suformavimo (pataisyta) (Nr. 109),
1970 m. Konvencija dėl įgulų apgyvendinimo (su papildomomis nuostatomis) (Nr. 133),
1970 m. Konvencija dėl jūrininkų nelaimingų atsitikimų prevencijos (Nr. 134),
1976 m. Konvencija dėl nepertraukiamo jūrininkų darbo (Nr. 145),
1976 m. Konvencija dėl kasmetinių apmokamų jūrininkų atostogų (Nr. 146),
1976 m. Konvencija dėl prekybinės laivybos minimalių standartų (Nr. 147),
1976 m. Konvencijos dėl prekybinės laivybos minimalių standartų 1996 m. protokolai (Nr. 147),
1987 m. Konvencija dėl jūrininkų gerbūvio (Nr. 163),
1987 m. Konvencija dėl jūrininkų sveikatos apsaugos ir priežiūros (Nr. 164),
1987 m. Konvencija dėl jūrininkų socialinio draudimo (pataisyta) (Nr. 165),
1987 m. Konvencija dėl jūrininkų repatriacijos (pataisyta) (Nr. 166),
1996 m. Konvencija dėl jūrininkų darbo inspekcijos (Nr. 178),
1996 m. Konvencija dėl jūrininkų samdos ir įdarbinimo (Nr. 179),
1996 m. Konvencija dėl jūrininkų darbo laiko ir laivų įgulų komplektavimo (Nr. 180).

DEPOZITARO FUNCKIJOS

XI straipsnis

1. Tarptautinio darbo biuro generalinis direktorius informuoja visas Tarptautinės darbo organizacijos nares apie visų ratifikavimo ir prisijungimo dokumentų ir pareiškimų dėl denonsavimo, kuriuos jam atsiuntė Organizacijos narės, įregistravimą.

2. Kai bus įvykdytos VIII straipsnio 3 dalies sąlygos, generalinis direktorius atkreipia Organizacijos narių dėmesį į šios Konvencijos įsigaliojimo datą.

XII straipsnis

Tarptautinio darbo biuro generalinis direktorius perduoda Jungtinių Tautų generaliniam sekretoriui įregistruoti pagal Jungtinių Tautų Chartijos 102 straipsnį išsamius duomenis apie visus ratifikavimo ir prisijungimo dokumentus ir pareiškimus dėl denonsavimo, kuriuos jis yra įregistravęs pagal šios Konvencijos nuostatas.

SPECIALUSIS TRIŠALIS KOMITETAS

XIII straipsnis

1. Tarptautinio darbo biuro Administracinė taryba per savo įsteigtą komitetą, kuris turi reikalingą darbo jūrų laivybos standartų srityje kompetenciją, nuolat stebi, kaip veikia ši Konvencija.

2. Sprendžiant klausimus pagal šią Konvenciją, Komitetą sudaro po du kiekvienos šią Konvenciją ratifikavusios Organizacijos narės vyriausybės paskirti atstovai ir laivų savininkų bei jūrininkų atstovai, kuriuos paskiria Administracinė taryba, pasikonsultavusi su Paritetine jūrinių reikalų komisija.

3. Organizacijos narių, kurios dar nėra ratifikavusios šios Konvencijos, vyriausybės gali dalyvauti Komiteje, tačiau neturi teisės balsuoti dėl pagal šią Konvenciją sprendžiamų klausimų. Administracinė taryba gali pakviesti kitas organizacijas ar institucijas Komiteje būti atstovaujamos stebėtojų.

4. Kiekvieno laivų savininkų ir jūrininkų atstovo balsai Komiteje skaičiuojami taip, kad būtų užtikrinta, jog laivų savininkų grupė ir jūrininkų grupė turėtų pusę visų vyriausybių, kurioms atstovaujama susirinkime ir kurios turi teisę balsuoti, balsavimo teisės.

KONVENCIJOS PAKEITIMAI

XIV straipsnis

1. Bet kurių šios Konvencijos nuostatų pakeitimai gali būti priimti Tarptautinės darbo organizacijos generalinės konferencijos pagal Tarptautinės darbo organizacijos įstatų 19 straipsnį ir konvencijoms priimti taikomas Organizacijos taisykles ir tvarką. Kodekso pakeitimai taip pat gali būti priimami XV straipsnyje nustatyta tvarka.

2. Organizacijos narėms, kurių šios Konvencijos ratifikavimo dokumentai buvo užregistruoti prieš priimant pakeitimus, pakeitimų tekstas pateikiamas ratifikuoti.

3. Kitoms Organizacijos narėms pakeistas Konvencijos tekstas pateikiamas ratifikuoti, kaip nustatyta Įstatų 19 straipsnyje.

4. Pakeitimai laikomi priimtais, kai atsižvelgiant į tai, kas įregistruojama, pakeitimo arba pakeistos Konvencijos ratifikavimo dokumentus, įregistruoja mažiausiai 30 Organizacijos narių, kurių laivynai sudaro ne mažiau kaip 33 procentus viso pasaulio laivyno bendrosios talpos.

5. Pagal Įstatų 19 straipsnį priimti pakeitimai įpareigoja tik tas Organizacijos nares, kurių ratifikavimo dokumentus Tarptautinio darbo biuro generalinis direktorius jau įregistravo.

6. Bet kuriai šio straipsnio 2 dalyje minėtai Organizacijos narei pakeitimai įsigalioja po 12 mėnesių nuo šio straipsnio 4 dalyje nurodytos priėmimo dienos arba po 12 mėnesių nuo tos dienos, kai įregistruojami jų pakeitimų ratifikavimo dokumentai, bet kuriuo atveju nuo tos datos, kuri yra vėlesnė.

7. Atsižvelgiant į šio straipsnio 9 dalį šio straipsnio 3 dalyje išvardytoms Organizacijos narėms Konvencija su pakeitimais įsigalioja po 12 mėnesių nuo šio straipsnio 4 dalyje minėto priėmimo arba po 12 mėnesių nuo tos dienos, kai įregistruojami Konvencijos ratifikavimo dokumentai, bet kuriuo atveju nuo tos datos, kuri yra vėlesnė.

8. Toms Organizacijos narėms, kurių šios Konvencijos ratifikavimo dokumentai buvo įregistruoti prieš priimant pakeitimus, bet kurios neratifikavo pakeitimų, ši Konvencija galioja be tokių pakeitimų.

9. Bet kuri Organizacijos narė, kurios šios Konvencijos ratifikavimo dokumentai įregistruojami po pakeitimų priėmimo, bet iki šio straipsnio 4 dalyje nurodytos dienos, su ratifikavimo dokumentu pateikiamoje deklaracijoje nurodo, kad ratifikuojama Konvencija be pakeitimų. Jei ratifikuojama su tokia deklaracija, tokioms Organizacijos narėms Konvencija įsigalioja po 12 mėnesių nuo ratifikavimo dokumentų įregistravimo dienos. Kai su ratifikavimo dokumentu nepateikiama tokia deklaracija arba ratifikavimo dokumentai įregistruojami 4 dalyje nurodytą dieną arba vėliau, tokioms Organizacijos narėms Konvencija įsigalioja po 12 mėnesių nuo ratifikavimo dokumentų įregistravimo dienos ir, jai įsigaliojus pagal šio straipsnio 7 dalies nuostatas, pakeitimai tampa privalomi tokioms Organizacijos narėms, nebent pakeitimuose nustatyta kitaip.

KODEKSO PAKEITIMAI

XV straipsnis

1. Kodeksas gali būti keičiamas arba XIV straipsnyje nustatyta tvarka, arba, jei aiškiai nenurodyta kitaip, šiame straipsnyje nustatyta tvarka.

2. Kodekso pakeitimus Tarptautinio darbo biuro generaliniam direktoriui gali siūlyti bet kurios Organizacijos narės vyriausybė arba grupė laivų savininkų atstovų, arba grupė jūrininkų atstovų, paskirtų į XIII straipsnyje nurodytą Komitetą. Vyriausybės teikiamus pakeitimus turi būti pasiūliusios arba parėmusios bent penkių šių Konvenciją ratifikavusių Organizacijos narių vyriausybės arba šioje dalyje minėtų laivų savininkų ar jūrininkų atstovų grupė.

3. Patikrinęs, ar pakeitimų pasiūlymas atitinka šio straipsnio 2 dalies reikalavimus, generalinis direktorius skubiai nusiunčia pasiūlymą kartu su bet kokiais komentarais ar pasiūlymais, kurie laikomi reikalingais, visoms Organizacijos narėms, pakviesdamas jas per šešis mėnesius ar per kitokį Administracinės tarybos nustatytą laikotarpį (kuris neturi būti trumpesnis nei trys mėnesiai ir ilgesnis nei devyni mėnesiai) atsiųsti savo pastabas ar pasiūlymus, susijusius su pasiūlymu.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodyto laikotarpio pabaigoje pasiūlymas kartu su bet kokių pastabų ar pasiūlymų, pateiktų pagal tos dalies nuostatas, suvestine perduodami Komitetui apsvarstyti susirinkime. Pakeitimai laikomi priimti Komiteto, jei:

a) mažiausiai pusės Organizacijos narių, ratifikavusių šią Konvenciją, vyriausybėms atstovaujama susirinkime, kuriame svarstomas toks pasiūlymas; ir

b) mažiausiai dviejų trečdalių Komitetų narių dauguma balsuoja už pakeitimą, ir

c) šią daugumą sudaro ne mažiau kaip pusė balsavimo teisę turinčių vyriausybių, pusė laivų savininkų ir pusė jūrininkų atstovų, užsiregistravusių Komiteto narių susirinkime, kuriame siūloma balsuoti už pasiūlymą, balsų.

5. Pagal šio straipsnio 4 dalį priimti pakeitimai pateikiami tvirtinti per kitą Konferencijos sesiją. Tokiam patvirtinimui reikia dviejų trečdalių dalyvaujančių delegatų balsų daugumos. Jei tokia dauguma nesurenkama, pasiūlytas pakeitimas grąžinamas Komitetui persvarstyti, jei Komitetas to pageidautų.

6. Apie Konferencijos patvirtintus pakeitimus generalinis direktorius praneša kiekvienai Organizacijos narei, kurios šios Konvencijos ratifikavimo dokumentai buvo įregistruoti iki tokio patvirtinimo Konferencijoje dienos. Tokios narės toliau vadinamos „ratifikavusiomis Organizacijos narėmis“. Pranešime daroma nuoroda į šį straipsnį ir nurodomas laikotarpis, per kurį galima atsiųsti bet kokią oficialų nepritarimą. Šis laikotarpis yra dveji metai nuo pranešimo dienos, nebent tvirtinimo metu Konferencija nustatytų kitokį laikotarpį, kuris turi būti ne trumpesnis nei vieneri metai. Pranešimo kopija siunčiama kitoms Organizacijos narėms susipažinti.

7. Konferencijos patvirtintas pakeitimas laikomas priimtu, jei iki nurodyto laikotarpio pabaigos generalinis direktorius negauna oficialaus nepritarimo iš daugiau kaip 40 procentų Konvenciją ratifikavusių Organizacijos narių, kurių laivynai sudaro ne mažiau kaip 40 procentų visų Konvenciją ratifikavusių Organizacijos narių laivyno bendrosios talpos.

8. Pakeitimas, kuris laikomas priimtu, visoms ratifikavusioms Organizacijos narėms įsigalioja po šešių mėnesių nuo nurodyto laikotarpio pabaigos, išskyrus Organizacijos nares, kurios oficialiai nepritarė pagal šio straipsnio 7 dalį ir neatšaukė tokio nepritarimo pagal 11 dalį. Tačiau:

a) prieš baigiantis nustatytam laikotarpiui bet kuri ratifikavusi Organizacijos narė gali pranešti generaliniam direktoriui, kad ją pakeitimas įpareigos tik nuo tada, kai ji vėliau praneš apie pritarimą jam; ir

b) prieš įsigaliojant pakeitimui, bet kuri ratifikavusi Organizacijos narė gali pranešti generaliniam direktoriui, kad ji neįgyvendins to pakeitimo nurodytą laikotarpį.

9. Pakeitimas, dėl kurio įteikiamas šio straipsnio 8 dalies a punkte nurodytas pranešimas, įsigalioja Organizacijos narei, pateikiančiai tokį pranešimą, po šešių mėnesių nuo dienos, kai ji praneša generaliniam direktoriui apie pakeitimo priėmimą arba nuo pakeitimo pirmojo įsigaliojimo dienos, bet kuriuo atveju nuo tos datos, kuri yra vėlesnė.

10. Šio straipsnio 8 dalies b punkte minėtas laikotarpis negali būti ilgesnis nei vieneri metai nuo pakeitimo įsigaliojimo dienos ar bet koks ilgesnis laikotarpis, kurį Konferencija nustato pakeitimo patvirtinimo metu.

11. Oficialų nepritarimą pakeitimui pareiškusi Organizacijos narė gali bet kuriuo metu tokį nepritarimą atšaukti. Jei generalinis direktorius gauna pranešimą apie tokį atšaukimą po pakeitimo įsigaliojimo, tai Organizacijos narei pakeitimas įsigalioja po šešių mėnesių nuo pranešimo įregistravimo dienos.

12. Įsigaliojus pakeitimui, Konvencija gali būti ratifikuojama tik su pakeitimais.

13. Tiek, kiek darbo jūrų laivyboje liudijimas yra susijęs su įsigaliojusi Konvencijos pakeitimu:

a) tą pakeitimą priėmusi Organizacijos narė nebus įpareigota šią Konvenciją taikyti darbo jūrų laivyboje liudijimams, išduodamiems laivams, plaukiojantiems su vėliava kitos Organizacijos narės, kuri:

i) pagal šio straipsnio 7 dalį oficialiai pareiškė nepritarimą pakeitimui ir neatšaukė to nepitarimo; arba

ii) remiantis šio straipsnio 8 dalies a punktu, pranešė, kad jos pakeitimui priimti būtinas vėlesnis specialus pranešimas ir kad ji nepriėmė pakeitimo; ir

b) Organizacijos narė, kuri priėmė pakeitimą, praplečia šios Konvencijos galiojimą darbo jūrų laivyboje liudijimams, išduodamiems laivams, plaukiojantiems su vėliava kitos Organizacijos narės, kuri pagal šio straipsnio 8 dalies b punktą pranešė, kad ji nevykdys to pakeitimo per pagal šio straipsnio 10 dalį nurodytą laikotarpį.

OFICIALIOS KALBOS

XVI straipsnis

Šios Konvencijos teksto angliška ir prancūziška versijos galioja vienodai.

AIŠKINAMASIS RAŠTAS, PRIDEDAMAS PRIE KONVENCIJOS DĖL DARBO JŪRŲ LAIVYBOJE TAISYKLIŲ IR KODEKSO

1. Šis aiškinamasis raštas, kuris nėra Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje dalis, yra bendrojo pobūdžio vadovas prie Konvencijos.

2. Konvenciją sudaro trys atskiros, bet susijusios dalys: straipsniai, taisyklės ir kodeksas.

3. Straipsniuose ir taisyklėse nustatytos šią Konvenciją ratifikavusių narių esminės teisės ir principai bei pagrindiniai įsipareigojimai. Straipsnius ir taisykles keisti gali tik Konferencija pagal Tarptautinės darbo organizacijos įstatų 19 straipsnį (žr. Konvencijos XIV straipsnį).

4. Kodekse išsamiai nurodoma, kaip įgyvendinti taisykles. Jį sudaro A dalis (privalomi standartai) ir B dalis (neprivalomos gairės). Kodeksas gali būti keičiamas laikantis paprastos tvarkos, kuri nustatyta šios Konvencijos XV straipsnyje. Kadangi Kodeksas yra susijęs su nuosekliu įgyvendinimu, jo pakeitimai turi atitikti straipsnių ir taisyklių esmines nuostatas.

5. Taisyklės ir Kodeksas suskirstyti į penkias pagrindines dalis:

1 dalis: Minimalūs reikalavimai jūrininkams darbui laive

2 dalis: Įdarbinimo sąlygos

3 dalis: Apgyvendinimas, poilsio sąlygos, maistas ir maitinimas

4 dalis: Sveikatos apsauga, sveikatos priežiūra, gerbūvis ir socialinė apsauga

5 dalis: Laikymasis ir vykdymas

6. Kiekvienoje dalyje yra grupės nuostatų, susijusių su konkrečia teise ar principu (arba vykdymo priemone 5 dalyje) su suderinta numeracija. Pavyzdžiui, pirmąją grupę 1 dalyje sudaro 1.1 taisyklė, A1.1 standartas ir B1.1 gairė, susiję su minimaliu amžiumi.

7. Konvencija turi tris svarbiausius tikslus:

a) nustatyti straipsniuose ir taisyklėse tvirtą teisių ir principų rinkinį;

b) Kodekso pagalba užtikrinti, kad Organizacijos narės galėtų pakankamai lanksčiai įgyvendinti tas teises ir principus; ir

c) 5 dalies nuostatų pagalba užtikrinti tinkamą teisių ir principų laikymąsi ir vykdymą.

8. Pagrindinės lankstaus įgyvendinimo sritys yra dvi: viena – galimybė Organizacijos narei, kai to reikia (žr. VI straipsnio 3 dalį), vykdyti išsamius Kodekso A dalies reikalavimus remiantis esminiais ekvivalentais (kaip apibrėžta VI straipsnio 4 dalyje).

9. Antra įgyvendinimo lankstumo sritis nustatyta pateikiant bendresnę privalomų daugumos A dalies nuostatų reikalavimų formuluotę, taip leidžiant labiau vadovautis savo nuožiūra, kai sprendžiama, kokio tiksliai veiksmo reikia nacionaliniu lygiu. Tokiais atvejais įgyvendinimo gairės yra pateikiamos neprivalomoje Kodekso B dalyje. Tokiu būdu šią Konvenciją ratifikavusios Organizacijos narės gali užtikrinti veiksmus, kurių galėtų būti tikimasi iš jų pagal atitinkamą A dalyje nustatytą bendrąjį įsipareigojimą, taip pat veiksmus, kurių nebūtinai būtų reikalaujama. Pavyzdžiui, A4.1 standarte reikalaujama, kad visuose laivuose būtų įmanoma skubiai gauti būtinų vaistų sveikatos priežiūrai laive (1 dalies b punktas) ir kad laivai „turėtų namų vaistinėlę“ (4 dalies a punktas). Sąžiningas šio įsipareigojimo vykdymas aiškiai reiškia daugiau nei tik namų vaistinėlės turėjimą kiekviename laive. Tikslesnė nuoroda pateikiama atitinkamoje B4.1.1 gairėje (4 dalis), kad būtų užtikrintas tinkamas vaistinėlės laikymas, naudojimas ir papildymas.

10. Šią Konvenciją ratifikavusių Organizacijos narių neįpareigoja tam tikra gairė ir, kaip nurodyta 5 dalyje dėl valstybinės kontrolės uoste, patikrinimai bus susiję tik su atitinkamais šios Konvencijos reikalavimais (straipsnių, taisyklių ir standartų A dalyje). Tačiau reikalaujama, kad Organizacijos narės pagal VI straipsnio 2 dalį tinkamai įgyvendintų savo pareigas pagal Kodekso A dalį B dalyje nurodytu būdu. Jei Organizacijos narė, tinkamai atsižvelgusi į atitinkamas gaires, nusprendžia imtis kitokių priemonių, kurios užtikrintų tinkamą namų vaistinėlės turinio laikymą, naudojimą ir papildymą, remiantis pirmiau pateiktu pavyzdžiu, kaip reikalauja Standartas A dalyje, tai yra priimtina. Kita vertus, tokia Organizacijos narė, laikydama B dalyje nustatytų gairių, taip pat TDO institucijos, atsakingos už tarptautinių darbo konvencijų įgyvendinimo priežiūrą, turi įsitikinti be jokių tolesnių svarstymų, kad Organizacijos narių taikomos priemonės yra pakankamos pareigoms vykdyti pagal A dalį, su kuria gairė yra susijusi, įgyvendinti.

TAISYKLĖS IR KODEKSAS

1 DALIS. MINIMALŪS REIKALAVIMAI JŪRININKAMS DARBUI LAIVE

1.1 taisyklė. Minimalus amžius

Tikslas. Užtikrinti, kad laive nedirbtų nepilnamečiai asmenys.

1. Jaunesni nei minimalaus amžiaus asmenys negali būti įdarbinti ar dirbti laive.

2. Minimalus amžius nuo šios Konvencijos įsigaliojimo pradžios yra 16 metų.

3. Kodekse nustatytomis aplinkybėmis reikalaujama, kad minimalus amžius būtų didesnis.

A1.1 standartas. Minimalus amžius

1. Draudžiama, kad laive būtų įdarbintas, pasamdytas ar dirbtų asmuo iki 16 metų.

2. Draudžiama, kad jūrininkai iki 18 metų dirbtų naktį. Šiame standarte sąvoka „naktis“ apibrėžiama laikantis nacionalinės teisės ir praktikos. Tai mažiausiai devynių valandų laiko tarpas, kuris prasideda ne vėliau kaip nuo vidurnakčio ir baigiasi ne anksčiau kaip 5 valandą ryto.

3. Kompetentinga institucija gali padaryti griežto draudimo dirbti naktį išimtį, kai:
a) tai trukdytų veiksmingam susijusių jūrininkų apmokymui pagal nustatytas programas ir tvarkaraščius; arba

b) dėl tam tikro pareigų pobūdžio arba pripažintos mokymo programos jūrininkai, kuriems taikoma išimtis, savo pareigas atlieka naktį, o institucija, pasikonsultavusi su susijusiomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis, nustato, kad toks darbas nepakenks jų sveikatai ar gerovei.

4. Kai darbas kelia pavojų sveikatai ar saugumui, asmenys iki 18 metų negali būti įdarbinti ar dirbti tokio darbo. Tokius darbus nustato nacionaliniai įstatymai ar kiti teisės aktai arba kompetentinga institucija, pasikonsultavusi su susijusiomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis ir laikydamosi atitinkamų tarptautinių standartų.

B1.1 gairė. Minimalus amžius

1. Organizacijos narės, reglamentuodamos darbo ir gyvenimo sąlygas, ypatingą dėmesį turėtų skirti asmenų iki 18 metų poreikiams.

1.2 taisyklė. Sveikatos pažymėjimas

Tikslas. Užtikrinti, kad visi jūrininkai medicininiu požiūriu būtų tinkami atlikti savo pareigas jūroje.

1. Jūrininkai neturi dirbti laive, jei neturi pažymėjimo, įrodančio, kad jie yra medicininiu požiūriu tinkami atlikti savo pareigas.

2. Išimtys leidžiamos tik tada, kai tai nurodyta Kodekse.

A1.2 standartas. Sveikatos pažymėjimas

1. Kompetentinga institucija turi reikalauti, kad prieš pradėdami dirbti laive jūrininkai turėtų galiojančią sveikatos pažymėjimą, patvirtinantį, kad medicininiu požiūriu jie yra tinkami atlikti savo pareigas jūroje.

2. Siekiant užtikrinti, kad sveikatos pažymėjimai tikroviškai atspindėtų jūrininkų sveikatos būklę, atsižvelgiant į jų atliekamas pareigas, kompetentinga institucija, pasikonsultavusi su susijusiomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis ir tinkamai atsižvelgdama į šio Kodekso B dalyje minėtas galiojančias tarptautines gaires, turi nustatyti sveikatos patikrinimo ir pažymėjimo esmę.

3. Šis standartas nepažeidžia 1978 m. Tarptautinės konvencijos dėl jūrininkų parengimo, jų atestavimo ir budėjimo laive (STCW) su pakeitimais. Įgyvendinant 1.2 taisyklės nuostatas, sveikatos pažymėjimą, išduotą laikantis STCW reikalavimų, turi pripažinti kompetentinga institucija. Taip pat reikia pripažinti ir sveikatos pažymėjimą, atitinkantį tų reikalavimų esmę, jei jūrininkams netaikoma STWC konvencija.

4. Sveikatos pažymėjimą turi išduoti tinkamą kvalifikaciją turintis praktikuojantis gydytojas arba, jei pažymėjimas išduodamas tik dėl regėjimo, asmuo, kompetentingos įstaigos pripažįstamas turinčiu kvalifikaciją išduoti tokį pažymėjimą. Praktikuojantis gydytojas turi turėti visišką profesinę nepriklausomybę priimdamas medicininius sprendimus, kokias medicinines apžiūros procedūras skirti.

5. Jūrininkams, kuriems išduoti pažymėjimą buvo atsisakyta arba kuriems apribojama galimybė dirbti, ypač laiko, darbo srities ar veiklos teritorijos atžvilgiu, turi būti suteikiama tolesnės apžiūros, kurią atliktų kitas nepriklausomas praktikuojantis gydytojas ar nepriklausomas medicinos ekspertas, galimybė.

6. Visuose sveikatos pažymėjimuose būtinai nurodoma, kad:

a) atitinkamo jūrininko klausia ir rega, taip pat spalvų matymas, jei jūrininkas dirbs darbą, kurį atlikti trukdytų blogas spalvų matymas, yra pakankami; ir

b) atitinkamo jūrininko sveikatos būklė nėra tokia, kad galėtų pablogėti dėl tarnybos jūroje arba dėl jos jūrininkas galėtų tapti netinkamas tokiai tarnybai, arba galėtų kelti pavojų kitų laive esančių žmonių sveikatai.

7. Jei trumpesnio laikotarpio nėra reikalaujama dėl specifinių pareigų, kurias turi atlikti atitinkamas jūrininkas, arba jei trumpesnio laikotarpio nėra reikalaujama pagal STCW:

a) sveikatos pažymėjimas galioja ne ilgiau kaip dvejus metus vyresniems nei 18 metų jūrininkams, o jaunesniems jūrininkams toks pažymėjimas galioja ne ilgiau kaip metus;

b) spalvų matymo liudijimas galioja ne ilgiau kaip šešerius metus.

8. Neatidėliotinais atvejais kompetentinga institucija gali leisti jūrininkui dirbti be galiojančio sveikatos pažymėjimo iki kito įplaukimo uosto, kuriame kvalifikuotas praktikuojantis gydytojas galėtų jūrininkui išduoti galiojantį sveikatos pažymėjimą, su sąlyga, kad:

a) toks leistinas laikotarpis neviršytų trijų mėnesių; ir

b) toks jūrininkas turi neseniai baigusį galioti sveikatos pažymėjimą.

9. Jei pažymėjimo galiojimas baigiasi reiso metu, pažymėjimas toliau galios iki kito įplaukimo uosto, kuriame kvalifikuotas praktikuojantis gydytojas galėtų jūrininkui išduoti sveikatos pažymėjimą, su sąlyga, kad tas laikotarpis nebus ilgesnis nei trys mėnesiai.

10. Jūrininkams, dirbantiems laivuose, kurie paprastai plaukioja tarptautiniais reisais, sveikatos pažymėjimai turi būti išduodami bent anglų kalba.

B1.2 gairė. Sveikatos pažymėjimas

B1.2.1 gairė. Tarptautinės gairės

1. Kompetentinga institucija, praktikuojantys gydytojai, tikrintojai, laivų savininkai, jūrininkų atstovai ir visi kiti asmenys, susiję su jūrininkų kandidatų ir dirbančių jūrininkų medicininio tinkamumo patikrinimais, turėtų laikytis TDO/PSO gairių įskaitant bet kokias paskesnes versijas dėl jūrininkų medicininio tinkamumo patikrinimų, atliekamų prieš plaukiant į jūrą ir periodiškai, ir bet kokių kitų galiojančių tarptautinių gairių, kurias išleidžia Tarptautinė darbo organizacija, Tarptautinė jūrų organizacija ir Pasaulio sveikatos organizacija.

1.3 taisyklė. Mokymas ir kvalifikacija

Tikslas. Užtikrinti, kad jūrininkai būtų apmokyti ir parengti atlikti savo pareigas laive.

1. Jūrininkai negali dirbti laive, jei nėra apmokyti ar neturi kompetencijos pažymėjimo, kad arba nėra kitaip parengti atlikti savo pareigas.

2. Jūrininkams neleidžiama dirbti laive, jei jie nėra sėkmingai baigę asmeninio saugumo laive apmokymo.

3. Laikoma, kad mokymas ir atestavimas, remiantis privalomais Tarptautinės jūrų organizacijos dokumentais, atitinka šios taisyklės 1 ir 2 dalies reikalavimus.

4. Bet kuri Organizacijos narė, kuri šios Konvencijos ratifikavimo metu buvo įpareigota 1946 m. Konvencijos dėl kvalifikuotų jūreivių atestacijos (Nr. 74), toliau vykdo savo įsipareigojimus pagal tą Konvenciją, jei ir kol Tarptautinė jūrų organizacija nepriima naujų su tuo susijusių privalomų nuostatų ir kol tokios nuostatos neįsigalioja, arba kol praeina penkeri metai nuo šios Konvencijos įsigaliojimo pagal VIII straipsnio 3 dalį, bet kuriuo atveju nuo tos datos, kuri yra ankstesnė.

1.4 taisyklė. Samdymas ir įdarbinimas

Tikslas. Užtikrinti, kad jūrininkai galėtų naudotis efektyvia ir gerai reglamentuota jūrininkų samdymo ir įdarbinimo sistema.

1. Visiems jūrininkams turi būti prieinama efektyvi, adekvati ir atskaitinga sistema, leidžianti nemokamai surasti darbą laive.

2. Organizacijos narės teritorijoje veikiančios jūrininkų samdymo ir įdarbinimo tarnybos turi atitikti Kodekse nustatytus standartus.

3. Kiekviena Organizacijos narė reikalauja, kad jūrininkams, dirbantiems su jų vėliava plaukiojančiuose laivuose, laivų savininkai, besinaudojantys šalyse ar teritorijose, kuriose negalioja ši Konvencija, įsikūrusių jūrininkų samdymo ir įdarbinimo tarnybų paslaugomis, užtikrintų, kad tos tarnybos atitiktų Kodekse nustatytus reikalavimus.

A1.4 standartas. Samdymas ir įdarbinimas

1. Kiekviena Organizacijos narė, valdanti valstybinę jūrininkų samdymo ir įdarbinimo tarnybą, turi užtikrinti, kad tarnyba veiktų tinkamai ir saugotų bei remtų jūrininkų darbo teises, kaip nustatyta šioje Konvencijoje.

2. Kai Organizacijos narės teritorijoje veikia privačios jūrininkų samdymo ir įdarbinimo tarnybos, kurių svarbiausias tikslas – jūrininkų samdymas ir įdarbinimas arba kurios samdo ir įdarbina daug jūrininkų, jos turi veikti tik laikydamosi standartizuotos licencijavimo ar sertifikavimo sistemos arba kitos reguliavimo formos. Ši sistema kuriama, pertvarkoma ar keičiama tik pasikonsultavus su suinteresuotomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis. Kilus abejonių, ar ši Konvencija taikoma privačiai samdymo ir įdarbinimo tarnybai, klausimą sprendžia kiekvienos narės kompetentinga institucija, pasikonsultavusi su suinteresuotomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis. Neturėtų būti skatinamas pernelyg didelis privačių samdymo ir įdarbinimo tarnybų plitimas.

3. Šio standarto 2 dalies nuostatos taip pat taikomos tiek, kiek jos kompetentingos institucijos, pasikonsultavusios su suinteresuotomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis, sprendimu pripažįstamos tinkamomis dėl jūrininkų, kurie yra tos Organizacijos narės piliečiai, siuntimo į su tos Organizacijos narės vėliava plaukiojančius laivus, kai jūrininkų organizacija valdo samdymo ir įdarbinimo tarnybas narės teritorijoje. Tarnybos, kurioms taikomos šios dalies nuostatos, turi atitikti šias nuostatas:

a) samdymo ir įdarbinimo tarnyba funkcionuoja vadovaujantis tos organizacijos ir laivo savininko kolektyvine sutartimi;

b) ir jūrininkų organizacija, ir laivo savininkas yra Organizacijos narės teritorijoje;

c) Organizacijos narėje galioja nacionaliniai įstatymai ar kiti teisės aktai arba kolektyvinių sutarčių tvirtinimo ir registravimo tvarka, leidžianti samdymo ir įdarbinimo tarnybų veiklą; ir

d) samdymo ir įdarbinimo tarnyba funkcionuoja teisėtai ir yra priemonės, saugančios ir remiančios jūrininkų darbo teises, panašios į nustatytas šio standarto 5 dalyje.

4. Niekas, kas išdėstyta šiame standarte ar 1.4 taisyklėje:

a) netrukdo Organizacijos narei turėti nemokamą valstybinę jūrininkų samdymo ir įdarbinimo tarnybą, kad patenkintų jūrininkų ir laivų savininkų poreikius, kai ta tarnyba yra valstybinės įdarbinimo tarnybos, skirtos visiems darbuotojams ir darbdaviams, dalis arba jos koordinuojama; arba

b) neįpareigoja Organizacijos narės savo teritorijoje kurti sistemos privačių jūrininkų samdymo ar įdarbinimo tarnybų funkcionavimui.

5. Organizacijos narė, priimanti šio standarto 2 dalyje minėtą sistemą, savo įstatymuose ir kituose teisės aktuose ar priemonėse mažų mažiausiai:

a) draudžia jūrininkų samdymo ir įdarbinimo tarnyboms naudoti priemones, mechanizmus ar sąrašus, galinčius užkirsti kelią jūrininkams ar sudaryti jiems kliūtis gauti jų kvalifikaciją atitinkantį darbą;

b) reikalauja, kad už jūrininkų samdymą ar įdarbinimą jūrininkams nereikėtų tiesiogiai arba netiesiogiai mokėti mokesčio ar jo dalies, išskyrus mokesťį už jūrininko gaunamą nacionalinį įstatymų nustatytą sveikatos pažymėjimą, nacionalinę jūrininko knygelę ir pasą ar

kitus panašius asmens kelionės dokumentus, tačiau neįskaitant vizos mokesčio, kurį turi sumokėti laivo savininkas; ir

c) užtikrina, kad jos teritorijoje veikiančios samdymo ir įdarbinimo tarnybos:

i) turėtų naujausią visų per jas pasamdytų ar įdarbintų jūrininkų registrą, kurį kompetentinga institucija galėtų patikrinti;

ii) užtikrintų, kad iki pradėdami dirbti arba įdarbinimo proceso metu jūrininkai būtų informuoti apie savo teises ir pareigas, nustatytas darbo sutartyse, ir kad jūrininkams būtų sudarytos tinkamos sąlygos išnagrinėti savo darbo sutartis prieš jas pasirašant ir po pasirašymo ir gauti sutarčių kopijas;

iii) patikrintų, kad visi jų pasamdyti ar įdarbinti jūrininkai būtų kvalifikuoti ir turėtų savo darbui reikalingus dokumentus ir kad jūrininkų darbo sutartys atitiktų galiojančius įstatymus ir kitus teisės aktus, taip pat bet kurią kolektyvinę sutartį, kuri yra darbo sutarties dalis;

iv) įsitikintų, kiek tai įmanoma, kad laivo savininkas turi priemonių jūrininkams apsaugoti nuo palikimo likimo valiai užsienio uoste;

v) išnagrinėtų ir atsakytų į bet kokį skundą dėl jų veiklos ir praneštų kompetentingai institucijai apie bet kokį neišspręstą ginčą;

vi) sukurtų apsaugos sistemą, draudimo ar kitu atitinkamu būdu, kuri leistų jūrininkams kompensuoti piniginius nuostolius, kuriuos jie gali patirti, jei samdymo ar įdarbinimo tarnyba arba atitinkamas laivo savininkas nesilaikytų jūrininko darbo sutartyje nustatytų įsipareigojimų.

6. Kompetentinga institucija turi atidžiai stebėti ir kontroliuoti visas Organizacijos narės teritorijoje veikiančias jūrininkų samdymo ir įdarbinimo tarnybas. Bet kokios licencijos, liudijimai ar panašūs leidimai privačioms tarnyboms veikti teritorijoje suteikiami arba atnaujinami tik patikrinus, ar jūrininkų samdymo ir įdarbinimo tarnyba atitinka nacionalinių įstatymų ir kitų teisės aktų reikalavimus.

7. Kompetentinga institucija turi užtikrinti, kad skundams dėl jūrininkų samdymo ir įdarbinimo tarnybų veiklos nagrinėti, jei to prireiktų, būtų tinkami mechanizmai ir procedūros, įtraukiant, prireikus, ir laivų savininkų, ir jūrininkų atstovus.

8. Kiekviena šią Konvenciją ratifikavusi Organizacijos narė, tiek, kiek to reikia, informuoja savo piliečius apie galimas problemas pasirašant sutartį dirbti laive, plaukiojančiame su šios Konvencijos neratifikavusios valstybės vėliava, kol neįsitikina, kad taikomi standartai, atitinka standartus nustatytus šioje Konvencijoje. Priemonės, kurių imasi šią Konvenciją ratifikavusi Organizacijos narė, neturi prieštarauti laisvo darbuotojų judėjimo principui, nustatytam tarptautinėse sutartyse, kurių šalimis gali būti abi suinteresuotos valstybės.

9. Kiekviena šią Konvenciją ratifikavusi Organizacijos narė reikalauja, kad laivų, kurie plaukioja su jos vėliava, savininkai, besinaudojantys jūrininkų samdymo ir įdarbinimo tarnybų, įsikūrusių šalyse arba teritorijose, kuriose negalioja ši Konvencija, paslaugomis, užtikrintų, kiek tai įmanoma, kad tos tarnybos atitiktų šio standarto reikalavimus.

10. Niekas, kas išdėstyta šiame standarte, neturi būti suprantama, kaip mažinantis laivo savininkų ar Organizacijos narės įsipareigojimus ar atsakomybę laivo, plaukiojančio su jos vėliava, atžvilgiu.

B1.4 gairė. Samdymas ir įdarbinimas

B1.4.1 gairė. Organizacinės ir veiklos gairės

1. Kompetentinga institucija, vykdydama savo įsipareigojimus pagal A1.4 standarto 1 dalį, turėtų apsvarstyti:

a) galimybę imtis būtinų priemonių efektyviam valstybinių ir privačių jūrininkų samdymo ir įdarbinimo tarnybų bendradarbiavimui skatinti;

b) jūrų laivybos pramonės poreikius ir nacionaliniu, ir tarptautiniu lygiu, kai dalyvaujant laivų savininkams, jūrininkams ir atitinkamoms mokymo institucijoms sudaromos jūrininkų, kurie yra laivo įgulos, atsakingos už saugią laivo navigaciją ir taršos prevencijos operacijas, dalis, mokymo programos;

c) galimybę sudaryti tinkamas sąlygas bendradarbiauti atstovaujančioms laivų savininkų ir jūrininkų organizacijoms valstybinių jūrininkų samdymo ir įdarbinimo tarnybų organizavime ir veikloje, kur jos yra;

d) galimybę nustatyti, tinkamai atsižvelgiant į teisę į privatumą ir poreikį išlaikyti konfidencialumą, sąlygas, kuriomis jūrininkų samdymo ir įdarbinimo tarnybos apdorotų jūrininkų asmeninius duomenis, įskaitant tokių duomenų rinkimą, laikymą, sisteminimą ir perdavimą trečiosioms šalims;

e) galimybę organizuoti visos svarbios informacijos apie darbo jūrų laivyboje rinką rinkimą ir analizavimą, įskaitant esamą ir galimą jūrininkų, dirbančių įguloje, pasiūlą, skirstant pagal amžių, lytį, rangą ir kvalifikaciją, taip pat apie pramonės šakos poreikius, ir duomenų apie amžių ar lytį, kurie būtų naudojami tik statistiniais tikslais arba tik diskriminacijos dėl amžiaus ar lyties prevencijos programoje, rinkimą;

f) galimybę užtikrinti, kad darbuotojai, atsakingi už valstybinių ir privačių jūrininkų samdymo ir įdarbinimo tarnybų, kurios ieško įgulos narių, atsakingų už saugią laivo navigaciją ir taršos prevencijos operacijas, būtų pakankamai apmokyti, įskaitant ir patvirtintą tarnybos jūroje patirtį, tinkamai išmanytų jūrų laivybos sektorių, įskaitant atitinkamus tarptautinius jūrininkystės dokumentus, reglamentuojančius mokymą, sertifikavimą ir darbo standartus;

g) galimybę nustatyti jūrininkų samdymo ir įdarbinimo tarnybų veiklos standartus ir patvirtinti elgesio kodeksus bei etikos taisykles; ir

h) galimybę vykdyti licencijavimo ar sertifikavimo sistemos priežiūrą remiantis kokybės standartų sistema.

2. Kuriant A1.4 standarto 2 dalyje minėtą sistemą, kiekviena Organizacijos narė turėtų apsvarstyti galimybę reikalauti, kad jūrininkų samdymo ir įdarbinimo tarnybos, įsisteigusios jos teritorijoje, sukurtų ir naudotų patikrinamą veiklos praktiką. Taikant tokią privačių jūrininkų samdymo ir įdarbinimo tarnybų ir, kiek tai taikytina, valstybinių jūrininkų samdymo ir įdarbinimo tarnybų veiklos praktiką, turėtų būti sprendžiami šie klausimai:

a) medicininiai patikrinimai, jūrininkų tapatybės dokumentai ir kiti formalumai, kurių gali būti reikalaujama, kad jūrininkas gautų darbą;

b) deramai atsižvelgiant į teisę į privatumą ir poreikį saugoti konfidencialumą, išsamių ir nuodugnių duomenų apie jūrininkus, kurie naudojami jų samdymo ir įdarbinimo sistema, kuri turėtų, be viso kito, aprėpti:

i) jūrininkų kvalifikaciją;

ii) darbo įrašus (darbo knygeles);

iii) asmeninius duomenis, susijusius su įdarbinimu, ir

iv) medicininius duomenis, susijusius su įdarbinimu;

c) naujausių laivų, kuriuos jūrininkų samdymo ir įdarbinimo tarnybos aprūpina jūrininkais, sąrašai ir priemonių, kuriomis nepaprastosios padėties atveju būtų galima bet kuriuo metu susisiekti su tarnybomis, užtikrinimas;

d) procedūros, užtikrinančios, kad jūrininkai nebūtų išnaudojami jūrininkų samdymo ir įdarbinimo tarnybų ar jų personalo dėl įdarbinimo konkrečiuose laivuose ar konkrečiose kompanijose pasiūlymų;

e) procedūros, padedančios išvengti jūrininkų išnaudojimo dėl avansų išmokėjimo ar dėl bet kokio kito finansinio sandorio tarp laivo savininko ir jūrininko, kurį tvarko jūrininkų samdymo ir įdarbinimo tarnybos;

f) aiškus informacijos apie išlaidas, kurias, jei jų yra, jūrininkui gali tekti padengti samdymo proceso metu, paskelbimas;

g) užtikrinimas, kad jūrininkams būtų pranešta apie bet kokias ypatingas sąlygas, taikomas darbui, kurį jie turėtų dirbti, ir apie ypatingą laivo savininko politiką, susijusią su jų darbu;

h) tvarka, atitinkanti bendruosius teisingumo principus, taikomus sprendžiant nekompetentingumo ar nedrausmingumo klausimus, laikantis nacionalinių įstatymų ir praktikos bei kolektyvinių sutarčių, jei jos taikomos;

i) tvarka, užtikrinanti, kiek tai įmanoma, kad įsidarbinant pateikiami privalomi pažymėjimai ir dokumentai nebūtų pasenę ir nebūtų gauti apgaulės būdu, taip pat, kad būtų patikrintos darbo rekomendacijos;

j) procedūros, užtikrinančios, kad jūrininkų šeimų pateikiami informacijos ar patarimų prašymai, kol jūrininkai yra jūroje, būtų sprendžiami greitai, palankiai ir nemokamai; ir

k) patikrinimas, ar darbo sąlygos laivuose, kuriuose įdarbinami jūrininkai, atitinka galiojančias kolektyvines sutartis, sudarytas tarp laivo savininko ir jūrininkams atstovaujančios organizacijos ir, atsižvelgiant į politiką, jūrininkų parūpinimas tik tiems laivų savininkams, kurie jūrininkams siūlo galiojančius įstatymus ar kitus teisės aktus arba kolektyvinę sutartį atitinkančias įdarbinimo sąlygas.

3. Dėmesys turėtų būti skiriamas tarptautiniam Organizacijos narių ir susijusių organizacijų bendradarbiavimo skatinimui, pavyzdžiui:

a) sistemingam keitimuisi informacija apie jūrų laivybos pramonę ir darbo rinką dvišaliu, regioniniu ir daugiašaliu lygiu;

b) keitimuisi informacija apie darbo jūrų laivyboje teisės aktus;

c) politikos, darbo metodų ir jūrininkų samdymą bei įdarbinimą reglamentuojančių teisės aktų suderinimui;

d) tarptautinio jūrininkų samdymo ir įdarbinimo procedūrų ir sąlygų gerinimui; ir

e) darbo jėgos planavimui, atsižvelgiant į jūrininkų pasiūlą ir paklausą, taip pat į jūrų laivybos pramonės poreikius.

2 DALIS. ĮDARBINIMO SĄLYGOS

2.1 taisyklė. Jūrininkų darbo sutartys

Tikslas. Užtikrinti, kad jūrininkai turėtų nešališkas darbo sutartis

1. Jūrininko įdarbinimo sąlygos nustatomos arba nurodomos aiškiai surašytoje ir teisinę galią turinčioje sutartyje ir turi atitikti Kodekso standartus.

2. Jūrininkas turi sutikti su darbo sutartimi ir jam turi būti sudarytos sąlygos, užtikrinančios, kad jis turėtų galimybę peržiūrėti sutarties sąlygas ir pasikonsultuoti dėl jų bei laisvai su jomis sutikti prieš pasirašydamas.

3. Tiek, kiek tai atitinka Organizacijos narės nacionalinę teisę ir praktiką, laikoma, kad jūrininkų darbo sutartys apima ir galiojančias kolektyvines sutartis.

A2.1 standartas. Jūrininkų darbo sutartys

1. Kiekviena Organizacijos narė priima įstatymus ir kitus teisės aktus, reikalaujančius, kad su jos vėliava plaukiojantys laivai atitiktų šiuos reikalavimus:

a) su jų vėliava plaukiojančiuose laivuose dirbantys jūrininkai turi turėti darbo sutartį, pasirašytą ir jūrininko, ir laivo savininko arba laivo savininko atstovo (arba, kai jie nėra darbuotojai, sutartinių ar panašių susitarimų įrodymą), užtikrinančią jiems tinkamas darbo ir gyvenimo sąlygas laive, kaip reikalaujama šioje Konvencijoje;

b) darbo sutartį pasirašantiems jūrininkams turi būti suteikta galimybė išnagrinėti sutartį ir pasikonsultuoti prieš pasirašant, taip pat visos kitos sąlygos, reikalingos siekiant užtikrinti savanorišką sutarties pasirašymą, pakankamai suprantant savo teises ir pareigas;

c) laivo savininkas ir jūrininkas turi turėti po vieną pasirašytą jūrininko darbo sutarties originalą;

d) turi būti imtasi priemonių, kad būtų užtikrinta, jog jūrininkai, įskaitant ir laivo kapitoną, laive galėtų lengvai gauti aiškia informaciją apie savo darbo sąlygas ir kad tokia informacija, įskaitant jūrininkų darbo sutartį, taip pat būtų prieinama kompetentingos institucijos, įskaitant uostų, į kuriuos įplaukiama, institucijas, pareigūnams, peržiūrėti; ir

e) jūrininkams turi būti išduodamas dokumentas, kuriame būtų jų darbo laive įrašai.

2. Kai kolektyvinė sutartis yra jūrininkų darbo sutartis arba darbo sutarties dalis, laive turi būti tokios sutarties kopija. Kai jūrininkų darbo sutartis ir bet kokia galiojanti kolektyvinė sutartis parengta ne anglų kalba, šie dokumentai turi būti parengti ir anglų kalba (išskyrus tik vietiniais reisais plaukiojančius laivus):

a) standartinės formos sutarties kopija; ir

b) kolektyvinės sutarties dalys, kurioms pagal 5.2 taisyklę taikoma valstybinė kontrolė uoste.

3. Šio standarto 1 dalies e punkte nurodytame dokumente neturi būti jokio teiginio apie jūrininkų darbo kokybę ar jų atlyginimus. Dokumento forma, įrašytini duomenys ir jų įrašymo būdas nustatomi nacionaliniuose įstatymuose.

4. Kiekviena Organizacijos narė turi priimti įstatymus ir kitus teisės aktus, tiksliai apibrėžiančius dalykus, kurie turi būti įtraukti į visas jūrininkų darbo sutartis, kurioms taikomi nacionaliniai įstatymai. Jūrininkų darbo sutartyse bet koku atveju turi būti nurodyta ši informacija:

a) jūrininko visas vardas, gimimo data arba amžius, gimimo vieta;

b) laivo savininko pavadinimas ir adresas;

c) jūrininko darbo sutarties sudarymo vieta ir data;

d) pareigos, kurioms jūrininkas yra samdomas;

e) jūrininko atlyginimų dydis arba, kai taikytina, formulė, pagal kurią jie apskaičiuojami;

f) mokamų kasmetinių atostoginių suma arba, kai taikytina, formulė, pagal kurią jie apskaičiuojami;

g) sutarties galiojimo pabaiga ir sutarties pabaigos sąlygos, įskaitant:

i) jei sutartis buvo sudaryta neribotam laikotarpiui, sąlygas, kuriomis bet kuri šalis gali nutraukti sutartį, taip pat reikalaujamą įspėjimo laikotarpį, kuris laivo savininkui negali būti trumpesnis nei jūrininkui;

ii) jei sutartis buvo sudaryta apibrėžtam laikotarpiui, jos galiojimo pabaigos datą; ir

iii) jei sutartis sudaryta vienam reisui, paskirties uostą ir laiką, kuris turi praeiti nuo atvykimo iki to laiko, kai jūrininkas turėtų būti išleidžiamas.

h) sveikatos apsaugos ir socialinio draudimo išmokos, kurias laivo savininkas turi išmokėti jūrininkui;

i) jūrininko teisė į repatriaciją;

j) nuoroda į kolektyvinę sutartį, jei taikytina, ir

k) bet kokia kita informacija, kurios gali būti reikalaujama pagal nacionalinius įstatymus.

5. Kiekviena Organizacijos narė turi priimti įstatymus ar kitus teisės aktus, nustatančius minimalius įspėjimo laikotarpius, kuriais jūrininkai ir laivo savininkas naudojami, jei nori pirma laiko nutraukti jūrininko darbo sutartį. Tokių minimalių laikotarpių trukmė turi būti nustatoma pasikonsultavus su suinteresuotomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis, tačiau negali būti trumpesnė nei septynios dienos.

6. Trumpesnis už minimalų įspėjimo laikotarpis gali būti leidžiamas tokiomis aplinkybėmis, kurios pagal nacionalinius įstatymus ar kitus teisės aktus arba galiojančias kolektyvines sutartis pripažįstamos pateisinančios trumpesnį įspėjimo apie sutarties nutraukimą laikotarpį arba sutarties nutraukimą be įspėjimo. Nustatant tokias aplinkybes, kiekviena Organizacijos narė turi užtikrinti, kad būtų atsižvelgta į jūrininko poreikį nutraukti darbo sutartį apie tai įspėjant prieš trumpesnį laikotarpį arba visai neįspėjant ir be jokios nuobaudos už tai dėl asmeninių ar kitų neatidėliotinių priežasčių.

B2.1 gairė. Jūrininkų darbo sutartys
B2.1.1 gairė. Darbo knygelė

1. Nustatant, kokie duomenys turi būti įrašyti A2.1 standarto 1 dalies e punkte minėtoje darbo knygelėje, kiekviena Organizacijos narė turėtų užtikrinti, kad šiame dokumente būtų pakankamai informacijos ir jos vertimas į anglų kalbą, kad būtų lengviau vėliau gauti darbą arba kad būtų patenkinti tarnybai jūroje taikomi perkvalifikavimo ar paaukštinimo reikalavimai. Jūrininko atleidimo knygelė gali atitikti to standarto 1 dalies e punkto reikalavimus.

2.2 taisyklė. Atlyginimai

Tikslas. Užtikrinti, kad jūrininkams būtų mokama už jų paslaugas.

1. Visiems jūrininkams už jų darbą turi būti mokama reguliariai ir visapusiškai laikantis jų darbo sutarties.

A2.2 standartas. Atlyginimai

1. Kiekviena Organizacijos narė reikalauja, kad su jų vėliava plaukiojančiuose laivuose dirbantiems jūrininkams būtų mokamos jiems priklausančios išmokos ne didesniais nei mėnesio intervalais ir laikantis galiojančios kolektyvinės sutarties.

2. Jūrininkams turi būti pateikiama mėnesio ataskaita apie jiems priklausančias išmokas ir išmokėtas sumas, įskaitant atlyginimus, papildomas išmokas ir valiutos keitimo kursą, kai išmokos mokamos kitokia, nei susitarta, valiuta ar kitokiu, nei susitarta, kursu.

3. Kiekviena Organizacijos narė reikalauja, kad laivų savininkai imtųsi tokių, kaip nustatytos šio standarto 4 dalyje, priemonių, kad suteiktų jūrininkams galimybę pervesti visą savo atlyginimą ar dalį jo savo šeimoms, išlaikytiniams arba teisėtiems gavėjams.

4. Priemonės, užtikrinančios galimybę jūrininkams pervesti savo uždarbį šeimoms, yra:

a) sistema, leidžianti jūrininkams jiems įsidarbinant ar dirbant reguliariai pervesti dalį savo atlyginimo, jei jie to nori, savo šeimoms banko pavedimu ar panašiomis priemonėmis; ir

b) reikalavimas, kad pervedami pinigai turėtų būti pervesti laiku ir tiesiai jūrininkų nurodytam asmeniui ar asmenims.

5. Bet koks mokestis už paslaugą pagal šio standarto 3 ir 4 dalis turi būti pagrįsto dydžio, o valiutos keitimo kursas, jei nenurodyta kitaip, laikantis nacionalinių įstatymų ir kitų teisės aktų, turi būti vyraujantis rinkos kursas arba oficialiai skelbiamas kursas; valiutos keitimo kursas neturi būti nepalankus jūrininkams.

6. Narės, priimančios nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus, reglamentuojančius jūrininkų atlyginimus, turi deramai atsižvelgti į Kodekso B dalyje pateiktas rekomendacijas.

B2.2 gairė. Atlyginimai

B2.2.1 gairė. Būdingos apibrėžtys

1. Šioje gairėje:

a) *kvalifikuotas jūrininkas* – jūrininkas, kuris laikomas kompetentingu vykdyti bet kokias pareigas, kurių gali būti reikalaujama iš denyje dirbančių eilinių jūrininkų, išskyrus prižiūrinčio jūrininko arba jūrininko specialisto pareigas, arba jūrininkas, kuris tokiu laikomas pagal nacionalinius įstatymus, kitus teisės aktus ar praktiką arba kolektyvinę sutartį;

b) *bazinė alga ar atlyginimas* – atlyginimas, kad ir kas jį sudarytų, už įprastą darbo laiką; jis neapima išmokų už viršvalandinį darbą, premijinių išmokų, pašalpų, mokamų atostogų ar kito papildomo darbo užmokesčio;

c) *bendras atlyginimas* – atlyginimas ar darbo užmokestis, apimantis bazinį užmokestį ir kitas su užmokesčiu susijusias išmokas; bendras atlyginimas gali apimti kompensaciją už visus dirbtus viršvalandžius ir visas kitas su užmokesčiu susijusias išmokas arba jis gali apimti tik tam tikras iš dalies bendras išmokas;

d) *darbo laikas* – laikas, kurį jūrininkai turi dirbti laive;

e) *viršvalandžiai* – darbas pasibaigus įprastam darbo laikui.

B2.2.2 gairė. Apskaičiavimas ir mokėjimas

1. Jūrininkams, kurių darbo užmokestis apima atskirą kompensaciją už viršvalandžius:

a) apskaičiuojant atlyginimą įprastas darbo jūroje ir uoste laikas neturėtų viršyti aštuonių valandų per dieną;

b) apskaičiuojant viršvalandžius įprastų valandų per savaitę, už kurias mokama bazinė išmoka arba atlyginimas, skaičius turėtų būti nustatytas nacionaliniuose įstatymuose ar kituose teisės aktuose, jei to nenustato kolektyvinė sutartis, tačiau jis neturėtų viršyti 48 valandų per savaitę; kolektyvinėse sutartyse gali būti nustatyta kitaip, tačiau negalima taikyti mažiau palankių sąlygų;

c) viršvalandžių kompensavimo įkainį ar įkainius, kurie turėtų būti ne mažesni kaip bazinio mokėjimo ar užmokesčio per valandą už vieną ir ketvirtadalį etato, turėtų nustatyti nacionaliniai įstatymai ar kiti teisės aktai arba kolektyvinės sutartys, jei jos taikomos; ir

d) kapitonas arba kapitono paskirtas asmuo turėtų registruoti visus išdirbtus viršvalandžius, o jūrininkas turėtų patvirtinti tai pasirašydamas ne rečiau nei kas mėnesį.

2. Jūrininkams, kurių atlyginimai yra visiškai arba iš dalies konsoliduoti:

a) jūrininkų darbo sutartyje turėtų būti aiškiai nurodyta, kur tinkama, kiek valandų jūrininkas turėtų dirbti už tokį atlyginimą ir kokios papildomos išmokos ir kokiomis aplinkybėmis jam turėtų būti mokamos prie bendro atlyginimo;

b) kai viršvalandžių mokestis mokamas už valandas, išdirbtas viršijant valandas, už kurias mokamas bendras atlyginimas, valandinis įkainis turėtų būti ne mažesnis nei įprastų darbo valandų tarifas už vieną ir ketvirtadalį etato, kaip apibrėžta šios gairės 1 dalyje; tas pats principas turėtų būti taikomas viršvalandžiams, įtraukiamiems į bendrą atlyginimą;

c) apmokėjimas už tą visiškai arba iš dalies bendro atlyginimo dalį, apimančią įprastas darbo valandas, kaip apibrėžta šios gairės 1 dalies a punkte, turėtų būti ne mažesnis nei galiojantis minimalus atlyginimas; ir

d) jūrininkams, kurių atlyginimai yra iš dalies bendri, turėtų būti registruojami visi išdirbti viršvalandžiai, o jūrininkas turi patvirtinti tai pasirašydamas ne rečiau nei kas mėnesį, kaip nustatyta šios gairės 1 dalies d punkte.

3. Nacionaliniuose įstatymuose ar teisės aktuose arba kolektyvinėse sutartyse galima numatyti kompensuoti viršvalandžius arba darbą, dirbtą tą savaitės dieną, kuri yra poilsio diena arba valstybinė šventė, vietoj darbo užmokesčio ar kitokios numatytos kompensacijos suteikiant jūrininkui ne mažiau nei tiek pat nedirbamo arba laive nebūnamo laiko.

4. Nacionaliniuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose, priimtuose pasikonsultavus su laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis arba, prireikus, kolektyvinėse sutartyse, turėtų būti atsižvelgta į šiuos principus:

a) vienodas atlyginimas už vienodos vertės darbą turėtų galioti visiems jūrininkams, dirbantiems tame pačiame laive, nediskriminuojant jų dėl rasės, spalvos, lyties, religijos, politinių pažiūrų, nacionalinės ar socialinės kilmės;

b) jūrininkų darbo sutartis, kurioje nurodyti galiojantys atlyginimai ar atlyginimo įkainiai, turėtų būti laive; informacija apie atlyginimų dydį ar įkainius turėtų būti prieinama kiekvienam jūrininkui arba pateikiant mažiausiai vieną pasirašytą tam tikros informacijos kopiją jūrininkui jam suprantama kalba, arba laikant sutarties kopiją jūrininkams prieinamoje vietoje arba kitais tinkamais būdais;

c) atlyginimai turėtų būti mokami teisėtomis mokėjimo priemonėmis; kai tai įmanoma, jie gali būti mokami banko pavedimu, banko čekiu, pašto čekiu arba pašto perlaida;

d) pasibaigus darbo sutarčiai, visas priklausantis darbo užmokestis, jei delsti nėra pagrindo, turėtų būti sumokamas nedelsiant;

e) kompetentinga institucija turėtų skirti atitinkamas baudas ar kitas tinkamas teisės gynimo priemones, jei laivų savininkai nepagrįstai vėluoja sumokėti priklausantį atlyginimą arba jo nesumoka;

f) atlyginimai turėtų būti mokami tiesiogiai į jūrininkų nurodytas banko sąskaitas, jei raštu nepageidauta kitaip;

g) laikantis šios dalies h punkto nuostatų, laivo savininkas neturėtų riboti jūrininkų laisvės disponuoti savo darbo užmokesčiu;

h) atskaitymai iš darbo užmokesčio turėtų būti leidžiami tik, jei:

i) nacionaliniuose įstatymuose, kituose teisės aktuose ar galiojančioje kolektyvinėje sutartyje yra aiški nuostata ir jūrininkas buvo kompetentingos institucijos tinkamiausiu būdu informuotas apie tokių atskaitymų sąlygas; ir

ii) visa atskaitymų suma neviršija ribos, kuri gali būti nustatyta tokiems atskaitymams nacionaliniuose įstatymuose ar kituose teisės aktuose, kolektyvinėse sutartyse ar teismo sprendimuose;

i) neturėtų būti jokių atskaitymų iš jūrininko darbo užmokesčio, susijusių su įsidarbinimu ar darbo išlaikymu;

j) piniginės baudos jūrininkams, kurios nėra nustatytos nacionaliniuose įstatymuose ar kituose teisės aktuose, kolektyvinėse sutartyse arba kitose priemonėse turėtų būti draudžiamos;

k) kompetentinga institucija turėtų turėti įgaliojimus tikrinti parduotuves ir teikiamas paslaugas laive, kad jūrininkams būtų užtikrintos sąžiningos ir pagrįstos kainos; ir

l) tiek, kiek jūrininkų reikalavimai dėl atlyginimų ir kitų su jų darbu susijusių mokėtinų sumų nėra garantuoti pagal 1993 m. Tarptautinės konvencijos dėl jūrinių suvaržymų ir įkeitimų nuostatas, tokie ieškiniai turėtų būti užtikrinami pagal 1992 m. Konvenciją dėl darbuotojų reikalavimų gynimo jų darbdaviui tapus nemokiu (Nr. 173).

5. Kiekviena Organizacijos narė, pasikonsultavusi su atstovaujančiomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis, turėtų turėti procedūras skundams, susijusiems su bet koku šioje gairėje numatytu dalyku, nagrinėti.

B2.2.3 gairė. Minimalus atlyginimas

1. Nepažeidžiant laisvų kolektyvinių derybų principo, kiekviena Organizacijos narė, pasikonsultavusi su atstovaujančiomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis, turėtų nustatyti minimalių atlyginimų jūrininkams nustatymo tvarką. Atstovaujančios laivų savininkų ir jūrininkų organizacijos turėtų dalyvauti tokiaame procese.

2. Rengiant tokią tvarką ir nustatant minimalius atlyginimus, reikėtų tinkamai atsižvelgti į tarptautinius darbo standartus, taikomus minimaliam atlyginimui nustatyti, taip pat į šiuos principus:

a) nustatant minimalų atlyginimą, reikėtų atsižvelgti į darbo jūrų laivyboje pobūdį, laivų įgulos lygį, įprastą jūrininkų darbo laiką; ir

b) minimalių atlyginimų lygis turėtų būti sureguliuotas atsižvelgiant į pragyvenimo išlaidas ir jūrininkų poreikius.

3. Kompetentinga institucija turėtų užtikrinti:

a) per priežiūros ir sankcijų sistemą, kad atlyginimai būtų mokami ne mažesni nei nustatytas įkainis ar nustatyti įkainiai; ir

b) kad visi jūrininkai, kuriems buvo mokamas mažesnis nei minimalus atlyginimas, galėtų per nebrangų ir greitą teismo ar kitokį procesą atgauti jiems nesumokėtas sumas.

B2.2.4 gairė. Minimali mėnesio bazinė alga ar atlyginimas kvalifikuotiems jūrininkams

1. Bazinė alga ar atlyginimas už kalendorinį tarnybos mėnesį kvalifikuotam jūrininkui turėtų būti ne mažesnis nei suma, kurią periodiškai nustato Paritetinė jūrininkų reikalų

komisija ar kitas Tarptautinio darbo biuro Administracinės tarybos įgaliotas organas. Administracinės tarybos sprendimu, Generalinis direktorius informuoja Organizacijos nares apie peržiūrėtas sumas.

2. Tai, kas išdėstyta šioje gairėje, neturėtų būti suprantama kaip laivų savininkų ar jų organizacijų ir jūrininkų organizacijų susitarimų dėl standartinių minimalių darbo sąlygų reguliavimo pažeidimas, jei tokias sąlygas pripažįsta kompetentinga institucija.

2.3 taisyklė. Darbo ir poilsio laikas

Tikslas. Užtikrinti, kad jūrininkai turėtų nustatytą darbo ir poilsio laiką

1. Kiekviena Organizacijos narė turi užtikrinti, kad jūrininkų darbo ar poilsio laikas būtų reglamentuotas.

2. Kiekviena Organizacijos narė turi nustatyti maksimalias darbo arba minimalias poilsio valandas per tam tikrus laikotarpius, kurios atitiktų Kodekso nuostatas.

A2.3 standartas. Darbo ir poilsio laikas

1. Šiame standarte:

a) *darbo laikas* – laikas, kurį jūrininkai turi dirbti laive;

b) *poilsio laikas* – laikas, kuris neįeina į darbo laiką; šiai sąvokai nepriskiriamos trumpos pertraukėlės.

2. Kiekviena Organizacijos narė pagal šio standarto 5–8 dalis nustato arba maksimalų darbo valandų skaičių, kurio negalima viršyti per tam tikrą laiko tarpą, arba minimalų poilsio valandų skaičių, kuris negali būti mažesnis per tam tikrą laiko tarpą.

3. Kiekviena Organizacijos narė pripažįsta, kad įprastas darbo laiko standartas jūrininkams, kaip ir kitiems darbuotojams, turi būti aštuonių valandų diena ir viena poilsio diena per savaitę, taip pat poilsio dienos valstybinių švenčių metu. Tačiau tai netrukdo Organizacijos narei nustatyti tvarką, pagal kurią ji tvirtina ar registruoja kolektyvinę sutartį, kuri įprastą darbo laiką nustato ne mažiau palankiai nei šis standartas.

4. Nustatydama nacionalinius standartus, kiekviena Organizacijos narė atsižvelgia į pavojų, kurį gali sukelti pavargę jūrininkai, ypač tie, kurie pagal pareigas yra atsakingi už navigacinį saugumą ir saugų bei patikimą laivo funkcionavimą.

5. Darbo ar poilsio laiko ribos nustatomos taip:

a) maksimalus darbo laikas neturi viršyti:

i) 14 valandų per bet kurį 24 valandų laikotarpį; ir

ii) 72 valandų per bet kurį septynių dienų laikotarpį;

arba

b) minimalus poilsio laikas neturi būti trumpesnis nei:

i) 10 valandų per bet kurį 24 valandų laikotarpį; ir

ii) 77 valandos per bet kurį septynių dienų laikotarpį.

6. Poilsio laikas gali būti dalinamas ne daugiau kaip į dvi dalis, iš kurių viena turi būti ne trumpesnė nei šešios valandos, o laiko tarpas tarp dviejų viena po kitos einančių poilsio laiko dalių neturi būti ilgesnis nei 14 valandų.

7. Patikrinimai, priešgaisrinės ir gelbėjimosi valčių pratybos, taip pat nacionaliniuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose bei tarptautiniuose dokumentuose nustatytos pratybos turi vykti taip, kad kuo mažiau trukdytų poilsio metu ir nesukeltų nuovargio.

8. Kai jūrininkas iškviečiamas darbui, pavyzdžiui, kai mašinų skyrius paliktas be priežiūros, jūrininkui turi būti suteiktas pakankamas kompensuojamasis poilsio laikas, jei įprasto poilsio trukmę sutrikdė iškvietai dirbti.

9. Jei nėra kolektyvinės sutarties ar arbitražo sprendimo arba jei kompetentinga institucija nusprendžia, kad sutarties ar sprendimo nuostatos dėl šio standarto 7 ar 8 dalies yra

nepakankamos, kompetentinga institucija nustato tokias nuostatas, kad užtikrintų tokiems jūrininkams pakankamą poilsį.

10. Kiekviena Organizacijos narė turi reikalauti, kad lengvai prieinamoje vietoje būtų iškabinta lentelė su darbo grafiku laive, kurioje kiekvienoms pareigoms būtų nurodyta bent jau:

a) darbo jūroje ir darbo uoste tvarkaraštis; ir

b) maksimalus darbo valandų ar minimalus poilsio valandų skaičius, nustatytas pagal nacionalinius įstatymus, kitus teisės aktus ar galiojančias kolektyvines sutartis.

11. Šio standarto 10 dalyje minėta lentelė turi būti standartizuotos formos ir sudaryta laivo darbine kalba ar darbinėmis kalbomis ir anglų kalba.

12. Kiekviena Organizacijos narė turi reikalauti, kad būtų registruojami duomenys apie jūrininkų kasdieninį darbo ar poilsio laiką ir būtų galima stebėti, ar laikomasi šio standarto 5–11 dalies imtinai. Duomenys turi būti standartizuotos formos, kurią nustato kompetentinga institucija, atsižvelgdama į bet kokias galiojančias Tarptautinės darbo organizacijos gaires, arba standartinės formos, kurią parengia Organizacija. Jie turi būti pateikti šio standarto 11 dalyje nustatytais kalbomis. Jūrininkai turi gauti savo duomenų kopiją, patvirtintą laivo kapitono ar jo įgalioto asmens ir jūrininkų parašais.

13. Tai, kas nustatyta šio standarto 5 ir 6 dalyje, negali trukdyti narei turėti nacionalinius įstatymus ar kitus teisės aktus ar tvarką, pagal kurią kompetentingos institucijos tvirtintų arba registruotų kolektyvines sutartis, leidžiančias nustatytų ribų išimtis. Kiek tai įmanoma, tokios išimtys turi atitikti šio standarto nuostatas, bet galima nustatyti dažnesnius ar ilgesnius nedarbo laikotarpius ar suteikti kompensacinių laisvadienių budintiems jūrininkams ar trumpų reisų laivuose dirbantiems jūrininkams.

14. Šis standartas neriboja laivo kapitono teisės reikalauti, kad jūrininkas dirbtų darbo valandas, būtinas neatidėliotinam laivo, asmenų ar krovinių laive saugumui užtikrinti, arba kai reikia suteikti pagalbą kitiems nelaimę jūroje patyrusiems laivams ar asmenims. Tokiais atvejais laivo kapitonas gali sustabdyti darbo ar poilsio laiko tvarkaraščio galiojimą ir reikalauti, kad jūrininkas dirbtų tiek, kiek būtina įprastai situacijai atkurti. Kai tik padėtis tampa įprasta, kapitonas turi užtikrinti, kad visi jūrininkai, dirbę pagal tvarkaraštį nustatytu poilsio metu, gautų atitinkamą poilsio laikotarpį.

B2.3 gairė. Darbo ir poilsio laikas

B2.3.1 gairė. Jauni jūrininkai

1. Jūroje ir uoste visiems jauniems jūrininkams iki 18 metų turėtų būti taikomos šios nuostatos:

a) darbo laikas neturėtų viršyti 8 valandų per dieną ir 40 valandų per savaitę, o viršvalandžiai turėtų būti dirbami tik, jei tai būtina užtikrinti saugumą;

b) visiems pavalgymams turėtų būti skirta pakankamai laiko, o pagrindiniam dienos valgymui turėtų būti užtikrinama mažiausiai viena valanda; ir

c) po kiekvienų dviejų nepertraukiamo darbo valandų, kiek tai įmanoma greičiau, turėtų būti suteiktas 15 minučių poilsis.

2. Išimtiniais atvejais šios gairės 1 dalies nuostatų nereikia taikyti, jei:

a) jos yra neįgyvendinamos denyje, mašinų skyriuje ir maisto gaminimo skyriuose dirbantiems jauniems jūrininkams, kuriems skirtos budėjimo pareigos arba pamaininis darbas pagal tvarkaraštį; arba

b) tai trukdytų veiksmingam tokių jūrininkų apmokymui pagal nustatytas programas ir tvarkaraščius.

3. Tokios išimtinės situacijos turėtų būti registruojamos nurodant jų priežastis ir įrašai pasirašomi kapitono.

4. Šios gairės 1 dalies nuostatos neatleidžia jaunų jūrininkų nuo visuotinės visų jūrininkų pareigos dirbti bet kokiomis avarinių situacijų aplinkybėmis, kaip nustatyta A2.3 standarto 14 dalyje.

2.4 taisyklė. Teisė į atostogas

Tikslas. Užtikrinti, kad jūrininkai turėtų pakankamai atostogų

1. Kiekviena Organizacijos narė reikalauja, kad laivuose, plaukiojančiuose su jos vėliava, dirbantiems jūrininkams būtų suteiktos apmokamos kasmetinės atostogos tinkamomis sąlygomis, laikantis Kodekso nuostatų.

2. Atsižvelgiant į jūrininkams pagal pareigas taikomus reikalavimus, jiems turi būti suteikiamos atostogos krante, kad palankiai veiktų jų sveikatą ir gerovę.

A2.4 standartas. Teisė į atostogas

1. Kiekviena Organizacijos narė turi priimti įstatymus ir kitus teisės aktus, nustatančius minimalius kasmetinių atostogų standartus su jų vėliava plaukiojančiuose laivuose dirbantiems jūrininkams, tinkamai atsižvelgiant į individualius jūrininkų poreikius, susijusius su atostogomis.

2. Laikantis bet kokios kolektyvinės sutarties ar įstatymų arba kitų teisės aktų, kuriuose nustatyti atitinkami apskaičiavimo metodai, pagal kuriuos atsižvelgiama į individualius jūrininkų poreikius šiuo atžvilgiu, teisė į apmokamas kasmetines atostogas nustatoma pagrindu laikant mažiausiai 2,5 kalendorinės dienos per darbo mėnesį. Tarnybos trukmės apskaičiavimo būdą nustato kompetentinga institucija arba jis nustatomas kiekvienoje šalyje taikant atitinkamą mechanizmą. Pateisintas nebuvimas darbe nelaikomas kasmetinėmis atostogomis.

3. Bet koks susitarimas atsisakyti šiame standarte nustatytų minimalių apmokamų kasmetinių atostogų draudžiamas, išskyrus kompetentingos institucijos nustatytus atvejus.

B2.4 gairė. Teisė į atostogas

B2.4.1 gairė. Atostogų apskaičiavimas

1. Kompetentingos institucijos nustatytais sąlygomis arba pagal kiekvienoje šalyje taikomą atitinkamą mechanizmą, darbas ne pagal darbo sutartį turėtų būti laikomas tarnybos laikotarpio dalimi.

2. Kompetentingos institucijos nustatytais sąlygomis arba laikantis galiojančios kolektyvinės sutarties, nebuvimas darbe dėl dalyvavimo patvirtintuose jūrininkų profesinio mokymo kursuose arba dėl tokių priežasčių kaip liga ar sužeidimas ar motinystės atostogos turėtų būti laikomas tarnybos laikotarpio dalimi.

3. Apmokėjimo lygis kasmetinių atostogų metu turėtų atitikti įprastą jūrininko darbo užmokesčio lygį, nustatytą nacionaliniuose įstatymuose ar kituose teisės aktuose arba galiojančioje jūrininko darbo sutartyje. Mažiau nei metus dirbantiems arba darbo santykius nutraukiantiems jūrininkams atostogos turėtų būti apskaičiuojamos proporcingai.

4. Tai, kas išdėstyta toliau, neturėtų būti laikoma apmokamų kasmetinių atostogų dalimi:

a) valstybinės ir įprastos šventės, tokiomis pripažįstamos valstybėje, su kurios vėliava laivas plaukioja, nesvarbu, ar jos yra apmokamų kasmetinių atostogų metu ar ne;

b) nedarbingumo laikotarpiai dėl ligos ar sužeidimo ar motinystės atostogų kompetentingos institucijos arba kiekvienos šalies atitinkamu mechanizmu nustatytais sąlygomis;

c) laikinos atostogos krante, suteikiamos jūrininkui, kol jis dirba pagal darbo sutartį; ir

d) bet kokios rūšies kompensacinės atostogos, suteikiamos kompetentingos institucijos arba kiekvienos šalies atitinkamu mechanizmu nustatytais sąlygomis.

B2.4.2 gairė. Kasmetinių atostogų panaudojimas

1. Jei teisės aktuose, kolektyvinėje sutartyje, arbitražo sprendime ar kitose priemonėse, kurios atitinka nacionalinę praktiką, nenustatyta kitaip, laiką, kai turėtų būti imamos kasmetinės atostogos, turėtų nustatyti laivo savininkas, pasikonsultavęs su suinteresuotais jūrininkais ar jų atstovais ir, kiek tai įmanoma, gavęs jų sutikimą.

2. Jūrininkai iš esmės turėtų turėti teisę imti kasmetines atostogas tokioje vietoje, su kuria jie turi esminį ryšį, paprastai tai ta vieta, į kurią jie turi teisę būti repatrijuojami. Negavus jūrininkų sutikimo, neturėtų būti reikalaujama, kad jie imtų kasmetines atostogas kitoje vietoje, išskyrus jūrininkų darbo sutartyje, nacionaliniuose įstatymuose ar kituose teisės aktuose nustatytus atvejus.

3. Jei reikalaujama, kad jūrininkai imtų savo kasmetines atostogas kitoje vietoje, nei nurodyta šios gairės 2 dalyje, jie turėtų turėti teisę į nemokamą transportą iki vietos, kurioje jie buvo įdarbinti ar pasamdyti, atsižvelgiant į tai, kuri vieta yra arčiau jų namų; tiesiogiai su tuo susijusias pragyvenimo ar kitas išlaidas turėtų apmokėti laivo savininkas; kelionės laikas neturėtų būti išskaitomas iš jūrininkui priklausančių apmokamų kasmetinių atostogų.

4. Iš kasmetinių atostogų jūrininkas gali būti atšaukiamas tik nenumatytais išskirtiniais atvejais ir tik jam sutikus.

B2.4.3 gairė. Atostogų suteikimas dalimis ir jų perkėlimas

1. Kasmetinių apmokamų atostogų dalijimas į dalis arba tokių kasmetinių atostogų perkėlimas pridėdamas jas prie kitų metų atostogų galimas leidus kompetentingai institucijai arba kiekvienoje šalyje taikant atitinkamą mechanizmą.

2. Laikantis šios gairės 1 dalies ir jei laivo savininkui ir jūrininkui galiojančioje sutartyje nenustatyta kitaip, šioje gairėje rekomenduojamas apmokamas kasmetines atostogas turėtų sudaryti nepertraukiamas laikotarpis.

B2.4.4 gairė. Jauni jūrininkai

1. Jauniems jūrininkams iki 18 metų, kurie dirbo šešių mėnesių arba trumpesnį laikotarpį pagal kolektyvinę sutartį arba jūrininko darbo sutartį be atostogų į užsienį plaukusiame laive, kuris tuo metu negrįžo ir tris vėlesnius reiso mėnesius negrįš į jų gyvenamąją šalį, reikėtų taikyti specialias priemones. Tokias priemones galėtų sudaryti jų repatriacija jiems patiems nepatiriant jokių išlaidų į tą jų gyvenamosios šalies vietą, kurioje jie buvo įdarbinti, kad jie galėtų panaudoti bet kokias reiso metu užtarnautas atostogas.

2.5 taisyklė. Repatriacija

Tikslas. Užtikrinti, kad jūrininkai galėtų grįžti namo

1. Kodekse nustatytais aplinkybėmis ir sąlygomis jūrininkai turi teisę grįžti namo dėl to nepatirdami jokių išlaidų.

2. Kiekviena Organizacijos narė reikalauja, kad su jų vėliava plaukiojantys laivai turėtų finansinį garantą, užtikrinantį tinkamą jūrininkų repatrijavimą pagal Kodeksą.

A2.5 standartas. Repatriacija

1. Kiekviena Organizacijos narė užtikrina, kad su jų vėliavomis plaukiojančiuose laivuose dirbantys jūrininkai turėtų teisę būti repatrijuoti šiomis aplinkybėmis:

- a) jei jūrininkams esant užsienyje baigia galioti jų darbo sutartis;
- b) kai jūrininkų darbo sutartį nutraukia:

- i) laivo savininkas; arba
- ii) jūrininkas dėl pateisinamų priežasčių; taip pat:
- c) kai jūrininkai nebegali vykdyti pareigų pagal savo darbo sutartį arba nėra garantijos, kad ypatingomis aplinkybėmis jie galės tas pareigas vykdyti.

2. Kiekviena Organizacijos narė užtikrina, kad jų įstatymuose, kituose teisės aktuose, kitose priemonėse arba kolektyvinėse sutartyse būtų nustatytos atitinkamos nuostatos, nurodančios:

a) aplinkybes, kuriomis jūrininkai turi teisę į repatriaciją laikantis šio standarto 1 dalies b ir c punktų;

b) maksimalią tarnybos laive laikotarpį trukmę, suteikiančią jūrininkui teisę būti repatrijuotam – tokie laikotarpiai negali būti ilgesni nei 12 mėnesių; ir

c) aiškiai nustatytas teises būti repatrijuotiems, kurias suteikia laivų savininkai, įskaitant teises, susijusias su repatriacijos vieta, transporto rūšimi, padengiamomis išlaidomis ir kitą laivų savininkų taikomą tvarką.

3. Kiekviena Organizacijos narė draudžia laivų savininkams reikalauti, kad jūrininkai iš anksto apmokėtų repatriacijos išlaidas jų įdarbinimo pradžioje, taip pat draudžia išskaityti repatriacijos išlaidas iš jūrininkų atlyginimų ar kitų jiems priklausančių išmokų, išskyrus, kai remiantis nacionaliniais įstatymais ar kitais teisės aktais bei priemonėmis arba galiojančiomis kolektyvinėmis sutartimis buvo nustatyta, kad jūrininkas šurkščiau pažeidė jūrininko darbo įsipareigojimus.

4. Nacionaliniuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose neturi būti pažeidžiama laivo savininko teisė atgauti repatriacijos išlaidas pagal trečiosios šalies sutartinius įsipareigojimus.

5. Jei laivo savininkas nesiiima jūrininkų, kurie turi teisę į repatriaciją, repatriacijos arba nepadengia jos išlaidų:

a) kompetentinga Organizacijos narės, su kurios vėliava laivas plaukioja, institucija pasirūpina tokių jūrininkų repatriacija; jei ji to nepadaro, valstybė, iš kurios jūrininkai turi būti repatrijuoti, arba valstybė, kurios piliečiai jūrininkai yra, gali pasirūpinti jų repatriacija ir išieškoti išlaidas iš Organizacijos narės, su kurios vėliava laivas plaukioja;

b) dėl jūrininkų repatriacijos patirtas išlaidas Organizacijos narė, su kurios vėliava laivas plaukioja, išieško iš laivo savininko;

c) nė vienu atveju repatriacijos išlaidos negali būti išreikalaujamos iš jūrininkų, išskyrus tai, kas nustatyta šio standarto 3 dalyje.

6. Atsižvelgiant į galiojančius tarptautinius dokumentus, įskaitant 1999 m. Tarptautinę konvenciją dėl laivų arešto, repatriacijos mokesčius pagal šį Kodeksą sumokėjusi Organizacijos narė gali sulaikyti laivo savininko laivus arba pareikalauti, kad jie būtų sulaikyti, kol bus kompensuotos išlaidos pagal šio standarto 5 dalį.

7. Kiekviena Organizacijos narė palengvina jūrininkų, tarnaujančių laivuose, kurie atplaukia į jų uostus arba praplaukia jų teritorinius ar vidaus vandenį, repatriaciją ir jų pakeitimą laive kitais.

8. Organizacijos narė neturi atsakyti repatriacijos teisės nė vienam jūrininkui dėl finansinių laivo savininko aplinkybių ar dėl laivo savininko negalėjimo ar nenorėjimo pakeisti jūrininką.

9. Kiekviena Organizacijos narė turi reikalauti, kad laivuose, plaukiojančiuose su jos vėliava, būtų jūrininkams prieinama galiojančių nacionalinių nuostatų dėl repatriacijos kopija atitinkama kalba.

B2.5 gairė. Repatriacija

B2.5.1 gairė. Teisė

1. Jūrininkai turėtų turėti teisę į repatriaciją:

a) A2.5 standarto 1 dalies a punkte nurodytu atveju, kai pasibaigia įspėjimo, duodamo laikantis jūrininkų darbo sutarties nuostatų, laikotarpis;

b) A.2.5 standarto 1 dalies b ir c punktuose nustatytais atvejais:

i) dėl ligos ar sužeidimo ar kitos sveikatos būklės, dėl kurios reikia repatriacijos, kai nustatoma, kad jūrininkas yra mediciniškai požiūriu tinkamas kelionei;

ii) laivo avarijos atveju;

iii) jei laivo savininkas negali toliau vykdyti savo teisinių arba sutartinių įsipareigojimų kaip jūrininko darbdavys dėl nemokumo, laivo pardavimo, laivo registracijos pasikeitimo ar kitų panašių priežasčių;

iv) jei laivas plaukia į karo zoną, kaip apibrėžta nacionaliniuose įstatymuose ar kituose teisės aktuose arba jūrininkų darbo sutartyje, į kurią vyksti jūrininkas nedavė sutikimo; ir

v) nutraukus ar sustabdžius darbo santykius laikantis iš pramoninių santykių kylančio arbitražo sprendimo ar kolektyvinės sutarties nuostatų arba nutraukus darbo santykius dėl be kokios kitos panašios priežasties.

2. Pagal šį Kodeksą nustatant maksimalią tarnybos laive laikotarpį, po kurių jūrininkas turi teisę į repatriaciją, trukmę turėtų būti atsižvelgiama į jūrininkų darbo aplinką veikiančius veiksnius. Kiekviena Organizacijos narė turėtų siekti, kur tik įmanoma, sumažinti tokius laikotarpius, atsižvelgdama į technologinius pokyčius ir plėtrą ir galėtų remtis bet kokiomis tokiems atvejams Paritetinės jūrininkų reikalų komisijos pateiktomis rekomendacijomis.

3. Išlaidos, kurias laivo savininkas patiria dėl repatriacijos pagal A2.5 standartą, turėtų apimti bent jau:

a) kelionę iki pasirinktos repatriacijos vietos laikantis šios gairės 6 dalies;

b) apgyvendinimą ir maistą nuo to tada, kai jūrininkai palieka laivą, iki tada, kai jie pasiekia repatriacijos vietą;

c) atlyginimas ir išmokos nuo tada, kai jūrininkai palieka laivą, iki tada, kai jie pasiekia repatriacijos vietą, jei tai nustatyta nacionaliniuose įstatymuose ar kituose teisės aktuose arba kolektyvinėse sutartyse;

d) 30 kg jūrininko asmeninio bagažo pervežimą į repatriacijos vietą; ir

e) medicininį gydymą, kai jo reikia, kol jūrininkai tampa mediciniškai požiūriu tinkamais keliauti į repatriacijos vietą.

4. Laukiant repatriacijos praleistas laikas ir repatriacijos kelionės laikas neturėtų būti išskaitomas iš jūrininkams susikaupusių atostogų.

5. Iš laivų savininkų turėtų būti reikalaujama toliau dengti repatriacijos išlaidas, kol repatriuojami jūrininkai išsilaipina į paskirties vietą, nurodytą pagal šį Kodeksą, arba kol jiems suteikiamas tinkamas darbas laive, plaukiančiame į vieną iš tų paskirties vietų.

6. Kiekviena Organizacijos narė turėtų reikalauti, kad laivų savininkai prisiimtų atsakomybę už repatriacijos suorganizavimą tinkamomis ir operatyviomis priemonėmis. Įprasta transporto rūšis turėtų būti oro transportas. Organizacijos narė turėtų nurodyti paskirties vietas, į kurias jūrininkai gali būti repatriuojami. Paskirties vietos turėtų apimti šalis, su kuriomis jūrininkai laikomi turintys esminį ryšį, įskaitant:

a) vietą, kurioje jūrininkas sutiko būti įdarbintas;

b) vietą, nustatytą kolektyvinėje sutartyje;

c) jūrininko gyvenamąją šalį; arba

d) tokią kitą vietą, dėl kurios gali būti abipusiškai susitarta įdarbinimo metu.

7. Jūrininkams turėtų būti suteikta teisė iš nustatytų paskirties vietų pasirinkti vietą, į kurią jie būtų repatriuojami.

8. Teisė į repatriaciją gali netekti galios, jei ją turintis jūrininkas nepareikalauja jos per pagrįstą laikotarpį, kuris turi būti apibrėžtas nacionaliniuose įstatymuose ar kituose teisės aktuose arba kolektyvinėse sutartyse.

B2.5.2 gairė. Įgyvendinimas Organizacijos narėse

1. Repatriacijos užsienio uoste laukiantiems paliktiems likimo valiai jūrininkams turėtų būti suteikiama bet kokia įmanoma pagalba, o tuo atveju, kai jūrininko repatriacija

atidėliojama, kompetentinga institucija užsienio uoste turėtų užtikrinti, kad skubiai būtų informuotas atitinkamai valstybės, su kurios vėliava laivas plaukioja, ir, valstybės, kurios pilietis jūrininkas yra, arba jūrininko gyvenamosios valstybės konsulas ar vietinė atstovybė.

2. Kiekviena Organizacijos narė turėtų atsižvelgti į tai, ar yra sudarytos sąlygos:

a) jūrininkams, dirbantiems laive, plaukiojančiame su užsienio valstybės vėliava, kurie išlaipinami užsienio uoste dėl priežasčių, už kurias jie nėra atsakingi, grįžti:

i) į uostą, kuriame toks jūrininkas buvo pasamdytas; arba

ii) į uostą jūrininko pilietybės valstybėje arba gyvenamojoje valstybėje, atitinkamai; arba

iii) į kitą uostą, dėl kurio susitaria jūrininkas ir laivo kapitonas arba laivo savininkas, gavus kompetentingos institucijos patvirtinimą arba taikant kitas tinkamas apsaugos priemones;

b) jūrininkų, dirbančių laive, plaukiojančiame su užsienio šalies vėliava, kurie išlaipinami užsienio uoste dėl ligos ar sužeidimo dirbant laive ne dėl jų sąmoningo aplaidumo, medicininei priežiūrai ir aprūpinimui.

3. Jei po to, kai jauniems jūrininkams iki 18 metų per savo pirmąjį reisą į užsienį išdirbus laive mažiausiai keturis mėnesius, paaiškėja, kad jie netinkami gyventi jūroje, jiems turėtų būti suteikta galimybė patiems nepatiriant jokių išlaidų būti repatrijuotiems iš pirmo tinkamo atvykimo uosto, kuriame yra valstybės, su kurios vėliava laivas plaukioja, ar jaunojo jūrininko pilietybės ar gyvenamosios valstybės konsulinė tarnyba. Apie bet kokią tokią repatriaciją turėtų būti pranešta institucijai, kuri išdavė dokumentus, leidžiančius tokiems jauniems jūrininkams plaukti į jūrą, kartu nurodant repatriacijos priežastis.

2.6 taisyklė. Kompensacijos jūrininkams, kai laivas prarandamas ar nuskęsta

Tikslas. Užtikrinti, kad jūrininkai gautų kompensacijas, kai laivas prarandamas ar nuskęsta

1. Jūrininkai turi teisę į atitinkamą kompensaciją, jei patiria sužeidimus, nuostolius ar netenka darbo, kai laivas prarandamas ar nuskęsta.

A2.6 standartas. Kompensacijos jūrininkams, kai laivas prarandamas ar nuskęsta

1. Kiekviena Organizacijos narė turi patvirtinti taisykles, užtikrinančias, kad kaskart praradus laivą ar laivui nuskendus, laivo savininkas sumokėtų visiems laive dirbantiems jūrininkams draudimo dėl darbo netekimo, kai laivas prarandamas ar nuskęsta, kompensaciją.

2. Šio standarto 1 dalyje nurodytos taisyklės neturi pažeisti jokių kitų teisių, kurias jūrininkas gali turėti pagal Organizacijos narės nacionalinius įstatymus dėl nuostolių ir sužalojimų, jei laivas prarandamas ar nuskęsta.

B2.6 gairė. Kompensacijos jūrininkams, kai laivas prarandamas ar nuskęsta

B2.6.1 gairė. Nedarbo draudimo kompensacijos apskaičiavimas

1. Nedarbo draudimo, kai laivas nuskęsta ar prarandamas, kompensacija turėtų būti sumokėta už tas dienas, kuriomis jūrininkai yra faktiškai be darbo; ji turi būti pagal darbo sutartį mokamo atlyginimo dydžio, bet bendra vienam jūrininkui sumokėta draudimo kompensacija gali būti apribojama dviejų mėnesių atlyginimu.

2. Draudimo kompensacijoms atgauti Organizacijos narės turėtų užtikrinti jūrininkams tokias pat teises teisių gynimo priemones, kokias jie turi, kad atgautų tarnybos metu uždirbtą, bet neišmokėtą atlyginimą.

2.7 taisyklė. Įgulos komplektavimas

Tikslas. Užtikrinti, kad laive dirbtų pakankamai personalo ir kad laivo veikla būtų saugi ir naši

1. Kiekviena Organizacijos narė reikalauja, kad visuose su jos vėliava plaukiojančiuose laivuose būtų pakankamai jūrininkų, galinčių užtikrinti, kad laivo veikla būtų saugi ir naši, ir kad jie laikytųsi saugumo reikalavimų bet kokiais sąlygomis, atsižvelgiant į jūrininkų nuovargį ir ypatingą reiso pobūdį ir sąlygas.

A2.7 standartas. Įgulos komplektavimas

1. Kiekviena Organizacijos narė reikalauja, kad visuose su jos vėliava plaukiojančiuose laivuose būtų pakankamai jūrininkų, galinčių užtikrinti, kad laivo veikla būtų saugi ir naši, ir būtų laikomasi saugumo reikalavimų. Laivuose turi dirbti pakankama tinkamos kvalifikacijos įgula, kad būtų užtikrinta laivo ir jo komandos sauga ir saugumas bet kokiais veiklos sąlygomis pagal minimalius saugaus įgulos komplektavimo liudijimus arba pagal lygiavertį dokumentą, išduotą kompetentingos institucijos, ir laikantis šios Konvencijos standartų.

2. Nustatydamą, tvirtindama ir koreguodama įgulos komplektavimo reikalavimus, kompetentinga institucija turi atsižvelgti į poreikį išvengti pernelyg ilgų darbo valandų arba jas maksimaliai sutrumpinti, kad būtų užtikrintas pakankamas poilsis ir ribojamas nuovargis; ji taip pat turi atsižvelgti į galiojančius tarptautinius įgulos komplektavimo dokumentus, ypač į Tarptautinės jūrų organizacijos parengtus dokumentus.

3. Nustatydamą įgulos komplektavimo reikalavimus, kompetentinga institucija turi atsižvelgti į visus 3.2 taisyklės ir A3.2 standarto reikalavimus dėl maisto ir maitinimo.

B2.7 gairė. Įgulos komplektavimas

B2.7.1 gairė. Ginčų sprendimas

1. Kiekviena Organizacijos narė turėtų turėti veiksmingų priemonių skundams ar ginčams dėl įgulos komplektavimo nagrinėti ir spręsti arba turėtų įsitikinti, kad tokios priemonės yra.

2. Naudojant tokias priemones, turėtų dalyvauti laivų savininkų ir jūrininkų organizacijų atstovai, taip pat gali dalyvauti arba nedalyvauti kiti asmenys ar institucijos.

2.8 taisyklė. Karjera, įgūdžių tobulinimas ir jūrininkų užimtumo galimybės

Tikslas. Skatinti karjerą, įgūdžių tobulinimą ir jūrininkų užimtumo galimybes

1. Kiekviena Organizacijos narė parengia nacionalinę politiką dėl užimtumo skatinimo jūrų laivybos sektoriuje ir skatina karjeros siekimą, įgūdžių tobulinimą ir geresnes užimtumo galimybes jų teritorijoje gyvenantiems jūrininkams.

A2.8 standartas. Karjera, įgūdžių tobulinimas ir jūrininkų užimtumo galimybės

1. Kiekviena Organizacijos narė parengia nacionalinę politiką, skatinančią siekti karjeros, įgūdžių tobulinimą ir geresnes galimybes jūrininkų užimtumui, kad jūrų laivybos sektoriuje būtų stabili ir kompetentinga darbo jėga.

2. Šio standarto pirmoje dalyje minimos politikos tikslas – padėti jūrininkams tobulinti savo įgūdžius, kelti kvalifikaciją ir plėsti užimtumo galimybes.

3. Kiekviena Organizacijos narė, pasikonsultavusi su suinteresuotomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis, nustato aiškius jūrininkų, kurių pareigos laive yra pirmiausia susijusios su saugiu laivo veikimu ir navigacija, profesinio orientavimo, švietimo ir mokymo, įskaitant nuolatinį mokymą, uždavinius.

B2.8 gairė. Karjera, įgūdžių tobulinimas ir jūrininkų užimtumo galimybės
B2.8.1 gairė. Priemonės, skatinančios siekti karjeros, įgūdžių tobulinimą ir jūrininkų užimtumo galimybes

1. Priemonės A2.8 standarte nustatytiems uždaviniams įvykdyti gali būti:
 - a) susitarimai su laivo savininku ar laivų savininkų organizacija dėl karjeros ir įgūdžių įgijimo; arba
 - b) susitarimai, skatinantys užimtumą per kvalifikuotų jūrininkų registrų ar sąrašų pagal kategorijas sukūrimą ir palaikymą; arba
 - c) tolesnio jūrininkų mokymo ir švietimo galimybių skatinimas ir laive, ir krante, kad būtų tobulinami įgūdžiai ir suteikiama lanksti kompetencija, siekiant užtikrinti ir išlaikyti tinkamą darbą, didinti individualaus įdarbinimo perspektyvas ir taikytis prie kintančių jūrų laivybos pramonės technologijų ir darbo rinkos sąlygų.

B2.8.2 gairė. Jūrininkų registras

1. Jei jūrininkų užimtumo klausimai reguliuojami registrais ar sąrašais, į tokius registrus ar sąrašus turėtų būti įtrauktos visos profesinės jūrininkų kategorijos taip, kaip nustatyta nacionalinėje teisėje arba praktikoje ar kolektyvinėje sutartyje.
2. Į tokį registrą ar sąrašą įtraukti jūrininkai turėtų turėti pirmenybę įsidarbinti jūrininkais.
3. Turėtų būti reikalaujama, kad į tokį registrą ar sąrašą įtraukti jūrininkai būtų laisvi ir galėtų pradėti dirbti taip, kaip nustatyta nacionalinėje teisėje arba praktikoje ar kolektyvinėje sutartyje.
4. Tiek, kiek tai leidžia nacionaliniai įstatymai ar kiti teisės aktai, jūrininkų skaičius tokiuose registruose ar sąrašuose turėtų būti periodiškai peržiūrimas, kad būtų pasiektas lygis, atitinkantis jūrų laivybos pramonės poreikius.
5. Prireikus sumažinti jūrininkų skaičių tokia registre ar sąrašė, reikėtų imtis visų tinkamų priemonių užkirsti kelią ar maksimaliai sumažinti nuostolingus padarinius jūrininkams, atsižvelgiant į ekonominę ir socialinę atitinkamos šalies situaciją.

3 DALIS. APGYVENDINIMAS, POILSIO SĄLYGOS, MAISTAS IR MAITINIMAS

3.1. taisyklė. Apgyvendinimas ir poilsio sąlygos

Tikslas. Užtikrinti, kad jūrininkai laive turėtų tinkamas apgyvendinimo ir poilsio sąlygas

1. Kiekviena Organizacijos narė užtikrina, kad su jos vėliava plaukiojančiuose laivuose dirbantiems ar gyvenantiems (arba ir dirbantiems, ir gyvenantiems) jūrininkams būtų suteiktos ir palaikomos tinkamos apgyvendinimo ir poilsio sąlygos, atitinkančios jūrininkų sveikatos ir gerbūvio poreikius.
2. Šią taisyklę įgyvendinančio Kodekso reikalavimai, susiję su laivo konstrukcija ir įranga, taikomi tik laivams, pastatytiems šios Konvencijos įsigaliojimo konkrečiai Organizacijos narei dieną ar vėliau. Reikalavimai laivams, pastatytiems iki tos dienos, susiję su laivo konstrukcija ir įranga, nustatyti 1949 m. Konvencijoje dėl įgulų apgyvendinimo (pataisyta) (Nr. 92) ir 1970 m. Konvencijoje dėl įgulų apgyvendinimo (papildomos nuostatos) (Nr. 133), toliau taikomi tiek, kiek jie buvo taikomi iki tos dienos pagal konkrečios Organizacijos narės įstatymus ar praktiką. Laivas laikomas pastatytu tą dieną, kai pastatomas jo kilis arba yra panašus jo statybos etapas.
3. Jei aiškiai nenustatyta kitaip, bet kokie reikalavimai pagal Kodekso pakeitimą, susiję su jūrininkų apgyvendinimo ir poilsio sąlygų nuostata, taikomi tik laivams, pastatytiems pakeitimo įsigaliojimo konkrečiai Organizacijos narei dieną arba vėliau.

A3.1 standartas. Apgyvandinimo ir poilsio sąlygos

1. Kiekviena Organizacijos narė priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kuriuose reikalaujama, kad su jų vėliava plaukiojantys laivai:

a) atitiktų minimalius standartus, siekiant užtikrinti, kad laive dirbančių ar gyvenančių arba ir dirbančių, ir gyvenančių jūrininkų apgyvendinimo sąlygos būtų saugios, tinkamos ir atitinkančios atitinkamas šio standarto nuostatas; ir

b) būtų tikrinami, siekiant užtikrinti pradinį ir nuolatinį tokių standartų atitikimą.

2. Kompetentinga institucija, rengdama ir taikydama įstatymus ir kitus teisės aktus, kad įgyvendintų šį standartą, pasikonsultavusi su suinteresuotomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis:

a) atsižvelgia į 4.3 taisyklę ir su ja susijusias Kodekso nuostatas dėl sveikatos apsaugos ir saugos ir dėl nelaimingų atsitikimų prevencijos, remiantis specifiniais laive ir gyvenančių, ir dirbančių jūrininkų poreikiais; ir

b) tinkamai atsižvelgia į šio Kodekso B dalies rekomendacijas.

3. Pagal 5.1.4 taisyklę nustatyti patikrinimai atliekami, kai:

a) laivas yra registruojamas arba perregistruojamas; arba

b) jūrininkų apgyvendinimo sąlygos laive buvo iš esmės pakeistos.

4. Kompetentinga institucija skiria ypatingą dėmesį tam, kad užtikrintų, jog bus įgyvendinti šios Konvencijos reikalavimai, susiję su:

a) kajučių ir kitų gyvenamųjų patalpų dydžiu;

b) šildymu ir vėdinimu;

c) triukšmu ir vibracija bei kitais aplinkos veiksniais;

d) sanitarinėmis sąlygomis;

e) apšvietimu; ir

f) patalpomis ligoniams.

5. Kiekvienos Organizacijos narės kompetentinga institucija reikalauja, kad su jos šalies vėliava plaukiojantys laivai atitiktų minimalius apgyvendinimo ir poilsio sąlygų laive standartus, nustatytus šio standarto 6–17 dalyse.

6. Bendrieji apgyvendinimo sąlygoms taikomi reikalavimai:

a) visų gyvenamųjų jūrininkų patalpų aukštis turi būti pakankamas; mažiausias leidžiamas patalpos aukštis visose jūrininkų gyvenamosiose patalpose, kur reikia visapusiškai ir laisvai judėti, turi būti ne mažesnis nei 203 centimetrai; kompetentinga institucija gali leisti sumažinti bet kokios patalpos ar jos dalies aukštį iki tam tikros ribos, bet tik tokiose gyvenamosiose patalpose, kuriose įrodoma, kad toks sumažinimas:

i) yra pagrįstas; ir

ii) nesukels jūrininkams nepatogumų;

b) gyvenamosios patalpos turi būti pakankamai izoliuotos;

c) ne keleiviniuose laivuose, kaip apibrėžta 1974 m. Tarptautinės konvencijos dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje su pakeitimais (SOLAS Konvencija) 2 taisyklės e ir f dalyse, miegamosios kajutės turi būti virš krovos linijos laivo viduryje arba laivagalyje, išskyrus išskirtinius atvejus, kai dėl laivo dydžio, tipo ar paskirties bet kuri kita vieta yra nepraktiška, miegamosios kajutės gali būti laivo priekyje, bet jokių atvejų ne prieš sandūros pertvarą.

d) kompetentinga institucija gali leisti keleiviniuose laivuose ir specialiuose laivuose, pastatytuose laikantis TJO Specialios paskirties laivų saugos kodekso 1983 m. ir vėlesnės redakcijos (toliau – „specialios paskirties laivai“), įrengti miegamasias kajutes žemiau krovos linijos, su sąlyga, kad tinkamai įrengiamas apšvietimas ir vėdinimas, bet jokių būdu miegamosios kajutės negali būti įrengtos iš karto po darbiniais perėjimais;

e) neturi būti tiesioginių angų į miegamasias kajutes iš krovinių ar mašinų skyrių arba iš virtuvių, sandėlių, džiovyklų ar bendrų sanitarinių vietų; pertvaros dalis, skirianti tokias vietas

nuo miegamųjų kajučių, ir išorinės pertvaros turi būti patikimai pagamintos iš plieno ar kitos patvirtintos medžiagos, nepralaidžios vandeniui ir dujoms;

f) medžiagos, naudojamos vidinėms pertvaroms, apkaloms ir lakštinei dangai, grindims ir jungtims pagaminti, turi atitikti savo paskirtį ir būti laidžios, kad būtų užtikrinta sveika aplinka;

g) turi būti užtikrintas tinkamas apšvietimas ir pakankamas drenažas; ir

h) gyvenamosios, poilsio ir maitinimo patalpos turi atitikti taisyklės 4.3 reikalavimus ir su tuo susijusias Kodekso nuostatas dėl sveikatos apsaugos ir saugos bei nelaimingų atsitikimų prevencijos, siekiant išvengti rizikos būti paveiktam pavojingo triukšmo ir vibracijos lygio bei kitų aplinkos veiksnių ir laive esančių chemikalų bei siekiant sukurti jūrininkams priimtina darbo ir gyvenimo laive aplinką.

7. Vėdinimo ir šildymo reikalavimai:

a) miegamosios kajutės ir kajutkompanijos turi būti pakankamai vėdinamos;

b) laivų, išskyrus reguliariai plaukiojančius prekybiniais reisais, kuriuose dėl vidutinio klimato sąlygų to nereikia, jūrininkų gyvenamosiose patalpose, bet kurioje atskiroje radijo kajutėje ir bet kokiame centrinio mechanizmo valdymo skyriuje turi būti įrengtas oro kondicionavimas;

c) visuose sanitariniuose skyriuose vėdinimo vamzdžiai turi būti išvesti į atvirą orą ir nesujungti su jokia kita gyvenamosios patalpos dalimi; ir

d) turi būti užtikrintas pakankamas šildymas per tinkamą šildymo sistemą, išskyrus laivus, plaukiojančius tik tropinio klimato zonose.

8. Laikantis apšvietimo reikalavimų, naudojant tokius specialius įrenginius, kurie gali būti leidžiami keleiviniuose laivuose, miegamosios patalpos ir kajutkompanijos turi būti apšviestos natūralia šviesa ir pakankama dirbtine šviesa.

9. Kai laive turi būti apgyvendinama su nakvyne, miegamosioms patalpoms taikomi tokie reikalavimai:

a) laivuose, išskyrus keleivinius laivus, kiekvienam jūrininkui turi būti suteikta atskira miegamoji patalpa; jei laivo bendroji talpa yra 3000 arba jei laivas yra specialios paskirties, kompetentinga institucija, pasikonsultavusi su suinteresuotomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis, gali leisti netaikyti šio reikalavimo;

b) vyrams ir moterims turi būti suteiktos atskiros miegamosios patalpos;

c) miegamosios patalpos turi būti pakankamo dydžio ir tinkamai įrengtos, kad būtų užtikrintas priimtinas komfortas ir būtų lengviau palaikyti tvarką;

d) bet kokiomis aplinkybėmis jūrininkams turi būti suteiktas atskiras gultas;

e) mažiausi vidiniai gulto matmenys turi būti ne mažesni kaip 198 ir 80 cm;

f) vieno gulto jūrininkų gyvenamosios patalpos turi būti ne mažesnės nei:

i) 4,5 m² laivuose, kurių bendroji talpa mažesnė nei 3000;

ii) 5,5 m² laivuose, kurių bendroji talpa 3000 ir didesnė, bet ne didesnė nei 10 000;

iii) 7 m² laivuose, kurių bendroji talpa 10 000 arba didesnė;

g) tačiau kompetentinga institucija gali leisti sumažinti plotą, kad laivuose, kurių bendroji talpa mažesnė nei 3000, keleiviniuose laivuose ir specialios paskirties laivuose būtų galima įrengti vienviečius miegamuosius;

h) laivuose, kurių bendroji talpa mažesnė nei 3000, išskyrus keleivinius laivus ir specialios paskirties laivus, miegamosiose kajutėse gali gyventi ne daugiau kaip du jūrininkai; tokių miegamųjų patalpų plotas negali būti mažesnis nei 7 m²;

i) keleiviniuose laivuose ir specialios paskirties laivuose jūrininkų, kurių pareigos nėra laivo vadovaujancio jūrininko pareigos, miegamųjų patalpų plotas negali būti mažesnis nei:

i) 7,5 m² dviem asmenims skirtos gyvenamosios patalpos;

ii) 11,5 m² trimis asmenims skirtos gyvenamosios patalpos;

ii) 14,5 m² keturiems asmenims skirtos gyvenamosios patalpos;

j) specialios paskirties laivuose miegamosiose patalpose gali gyventi daugiau nei keturi asmenys; tokių patalpų plotas turi būti ne mažesnis nei 3,6 m² vienam asmeniui;

k) laivuose, išskyrus keleivinius laivus ir specialios paskirties laivus, jūrininkams, kurie eina vadovaujančias pareigas, miegamosios patalpos, kuriose nėra privačios svetainės ar fojė, vienam asmeniui tenkantis plotas turi būti ne mažesnis nei:

- i) 7,5 m² laivuose, kurių bendroji talpa mažesnė nei 3000;
- ii) 8,5 m² laivuose, kurių bendroji talpa 3000 ir didesnė, bet ne didesnė nei 10 000;
- iii) 10 m² laivuose, kurių bendroji talpa 10 000 arba didesnė;

l) keleiviniuose laivuose ir specialios paskirties laivuose plotas jūrininkams, einantiems laivo vadovaujančiųjų jūrininkų pareigas, jei nėra privačios svetainės ar fojė, plotas jaunesniesiems vadovaujantiems specialistams neturi būti mažesnis nei 7,5 m² vienam asmeniui, o vyresniesiems vadovaujantiems specialistams – ne mažiau nei 8,5 m² vienam asmeniui; laikoma, kad jaunesnieji vadovaujantys specialistai dirba eksploataciniame lygyje, o vyresnieji vadovaujantys specialistai – vadovavimo lygyje.

m) kapitonas, vyriausiasis mechanikas ir vyriausiasis laivavedys be miegamųjų patalpų dar turi turėti prijungtą svetainę, fojė ar lygiavertę papildomą erdvę; kompetentinga institucija, pasikonsultavusi su suinteresuotomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis, gali netaikyti šio reikalavimo laivams, kurių bendroji talpa yra mažesnė nei 3000;

n) kiekvienam patalpoje apgyvendintam jūrininkui turi būti skirti tokie baldai: pakankamo dydžio (ne mažiau kaip 475 litrų) užrakinama drabužių spinta ir ne mažesnis nei 56 litrų stalčius arba tokio pat dydžio erdvė; jei stalčius yra drabužių spintoje, bendras mažiausias drabužių spintos tūris turi būti ne mažesnis nei 500 litrų; joje turi būti lentyna ir užraktas, kad būtų užtikrintas jūrininko privatumas;

o) kiekvienoje miegamojoje kajutėje turi būti pritvirtintas, su nuleidžiamąja lenta arba ištraukiamas, stalas arba rašomasis stalas, taip pat patogios sėdimosios vietos.

10. Kajutkompanijoms keliami reikalavimai:

a) kajutkompanijos turi būti įrengtos toliau nuo miegamųjų patalpų, kiek įmanoma arčiau virtuvės; kompetentinga institucija, pasikonsultavusi su suinteresuotomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis, gali netaikyti šio reikalavimo laivams, kurių bendroji talpa yra mažesnė nei 3000; ir

b) kajutkompanijos turi būti pakankamo dydžio ir patogios, tinkamai apstatytos baldais ir su tinkama įranga (įskaitant galimybę bet kada atsigaivinti gaiviaisiais gėrimais), atsižvelgiant į jūrininkų, kurie gali naudotis jomis vienu metu, skaičių; reikia pasirūpinti, kad būtų atitinkamai atskira arba bendra kajutkompanijos įranga.

11. Sanitarinėms patalpoms keliami reikalavimai:

a) visi jūrininkai turi turėti galimybę patogiai naudotis sanitarine įranga, atitinkančia minimalius sveikatos ir higienos reikalavimus ir pagrįstus komforto standartus; vyrams ir moterims turi būti atskiros sanitarinės patalpos;

b) sanitarinės patalpos turi būti lengvai pasiekiamos nuo navigacinio tiltelio ir mašinų skyriaus arba arti mašinų skyriaus valdymo centro; kompetentinga institucija, pasikonsultavusi su suinteresuotomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis, gali netaikyti šio reikalavimo laivams, kurių bendroji talpa yra mažesnė nei 3000;

c) visuose laivuose patogioje vietoje turi būti mažiausiai po vieną tualetą, vieną praustuvę ir vieną vonią ar dušą arba visa tai šešiams ar mažiau asmenų, kurie neturi asmeninių patalpų;

d) išskyrus keleivinius laivus, kiekvienoje miegamojoje patalpoje turi būti praustuvė su karštu ir šaltu tekančiu vandeniu, išskyrus tuos atvejus, kai tokia praustuvė yra privačioje vonioje;

e) kompetentinga institucija, gali nustatyti, kad keleiviniuose laivuose, kurių reisai paprastai yra ne ilgesni nei keturios valandos, būtų speciali tvarka arba sumažintas reikalaujamos įrangos skaičius; ir

f) karštas ir šaltas tekantis vanduo turi būti visose prausimosi vietose.

12. Dėl patalpų ligoniams nustatyta, kad laivuose, kuriuose yra 15 ar daugiau jūrininkų ir kurių reisas trunka ilgiau nei tris dienas, turi būti atskiros patalpos ligoniams, naudojamos

tik medicininiais tikslais; kompetentinga institucija gali sušvelninti šį reikalavimą pakrantės prekybai skirtiems laivams; kompetentinga institucija, patvirtindama patalpas ligoniams laive, turi užtikrinti, kad bet koku oru tokios patalpos būtų lengvai pasiekiamos, patogios paguldytiems asmenims ir jose jie galėtų sulaukti greito ir tinkamo dėmesio.

13. Skalavimo patalpos turi būti tinkamoje vietoje, atitinkamai įrengtos ir aprūpintos technika.

14. Visuose laivuose turi būti erdvė ar erdvės atvirame denyje, kuriomis jūrininkai galėtų naudotis būdami ne tarnyboje; tokios patalpos turi būti pakankamo ploto, atsižvelgiant į laivo dydį ir jūrininkų skaičių laive.

15. Visuose laivuose turi būti atskiri biurai arba bendras laivo biuras, kuriuo naudotųsi denio ir mašinų skyriai; kompetentinga institucija, pasikonsultavusi su suinteresuotomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis, gali netaikyti šio reikalavimo laivams, kurių bendroji talpa yra mažesnė nei 3000.

16. Laivuose, prekybiniais reisais reguliariai įplaukiančiuose į moskitų apniktus uostus, turi būti atitinkamos kompetentingos institucijos nurodytos priemonės.

17. Atsižvelgiant į taisyklės 4.3 ir atitinkamas Kodekso nuostatas dėl sveikatos apsaugos ir saugos bei nelaimingų atsitikimų prevencijos, laive dirbantiems ir gyvenantiems jūrininkams, atsižvelgiant į jų specifinius poreikius turi būti sudarytos atitinkamos visiems jūrininkams prieinamos poilsio sąlygos, patogumai ir paslaugos.

18. Kompetentinga institucija reikalauja, kad laivuose kapitonas atliktų ar kapitonui vadovaujant būtų atliekami dažni patikrinimai, užtikrinantys, kad jūrininkų gyvenamosios patalpos švarios, tinkamos gyventi ir suremontuotos. Kiekvieno tokio patikrinimo duomenys turi būti registruojami ir prieinami.

19. Kai laivuose, siekiant išvengti diskriminacijos, reikia atsižvelgti į jūrininkų, kurių religinė ar socialinė praktika yra kitokia ar savita, interesus, kompetentinga institucija, pasikonsultavusi su suinteresuotomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis, gali leisti sąžiningai taikomus nukrypimus nuo šio standarto su sąlyga, kad dėl tokių nukrypimų bendros sąlygos netaps mažiau palankios nei tos, kurios būtų sudarytos taikant šį standartą.

20. Kiekviena valstybė narė, pasikonsultavusi su suinteresuotomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis, gali netaikyti laivams, kurių bendroji talpa mažesnė nei 200 ir kai tai pagrįsta atsižvelgiant į laivo dydį ir asmenų skaičių laive, reikalavimų pagal tokias šio standarto nuostatas:

a) 7 dalies b punkto, 11 dalies d punkto ir 13 dalies; ir

b) 9 dalies f ir h– l punktų imtinai tik ploto atžvilgiu.

21. Bet kokios šio standarto reikalavimų išimtys galimos tik tada, jei jos aiškiai leidžiamos šiame standarte ir tik ypatingomis aplinkybėmis, kuriomis tokios išimtys gali būti aiškiai pateisintos rimtomis priežastimis ir užtikrinti jūrininkų sveikatos apsaugą ir saugą.

B3.1 gairė. Apgyvendinimo ir poilsio sąlygos

B3.1.1 gairė. Projektas ir konstrukcija

1. Išorinės miegamųjų patalpų ir kajutkompanijų pertvaros turėtų būti tinkamai izoliuotos. Visi mašinų korpusai ir visos virtuvės ir kitų erdvių, kuriose susidaro karštis, ribojančios pertvaros turėtų būti pakankamai izoliuotos, kad gretimų gyvenamųjų patalpų ar koridorių nepaveiktų susidaręs karštis. Taip pat reikėtų imtis priemonių, kad būtų užtikrinta apsauga nuo garų (ir) ar karšto vandens vamzdinių karščio poveikio.

2. Miegamosios patalpos, kajutkompanijos, poilsio kajutės ir koridoriai gyvenamosiose patalpose turėtų būti tinkamai izoliuotos, kad būtų išvengta kondensacijos ar perkaitimo.

3. Pertvarų paviršius ir denio antlubiai turėtų būti iš medžiagos, kurios paviršių būtų lengva išlaikyti švarų. Neturėtų būti naudojamos tokios konstrukcijos, kuriose galėtų slėptis parazitai.

4. Miegamųjų patalpų ir kajatkompanijų pertvarų paviršius ir denio antlubiai turėtų būti tokie, kad būtų lengva juos išlaikyti švarius, šviesios spalvos, o jų apdaila turi būti patvari ir nekenksminga.

5. Klojiniai visose jūrininkų gyvenamosiose patalpose turėtų būti iš patvirtintos medžiagos ir konstrukcijos, neslidžiu ir nepralaidžiu drėgmei paviršiumi ir lengvai valomi.

6. Jei grindys yra iš sudėtinių medžiagų, šonų sujungimo vietos turėtų būti sandarios.

B3.1.2 gairė. Vėdinimas

1. Miegamųjų patalpų ir kajatkompanijų vėdinimo sistema turėtų būti kontroliuojama, kad oras būtų palaikomas tinkamos būklės ir užtikrinamas pakankamas oro judėjimas bet kokiomis oro ir klimato sąlygomis.

2. Centralizuoto arba individualaus tipo oro kondicionavimo sistemos turėtų būti įrengtos taip, kad:

a) būtų palaikoma tinkama oro temperatūra ir santykinė drėgmė, palyginti su lauko oro sąlygomis, užtikrintas pakankamas oro pasikeitimas visose kondicionuojamose patalpose, atsižvelgta į veiklos esant jūroje ypatybes ir nesukelta per daug triukšmo ar vibracijos; ir

b) būtų palengvintas valymas ir dezinfekavimas, siekiant sustabdyti arba kontroliuoti ligos plitimą.

3. Oro kondicionavimo ir kitų pagalbinių vėdinimo priemonių, kaip reikalaujama pirmesnėse šios Gairės dalyse, maitinimas turėtų būti nenutrūkstamas visą laiką, kai jūrininkai gyvena arba dirba laive ir kai to reikalauja sąlygos. Tačiau toks maitinimas nebūtinai turi būti užtikrinamas iš avarinio šaltinio.

B3.1.3 gairė. Šildymas

1. Jūrininkų gyvenamųjų patalpų šildymo sistema turėtų veikti visą laiką, kai jūrininkai gyvena arba dirba laive ir kai to reikalauja sąlygos.

2. Visuose laivuose, kuriuose turi būti šildymo sistema, turėtų būti šildoma karštu vandeniu, šiltu oru, elektra, garais ar panašiu būdu. Tačiau gyvenamosiose patalpose garai neturėtų būti naudojami kaip šilumos perdavimo priemonė. Šildymo sistema turėtų būti tokia, kad būtų galima palaikyti tinkamo lygio temperatūrą jūrininkų gyvenamosiose patalpose įprastomis oro ir klimato sąlygomis, kurios labiausiai tikėtinos laivui plaukiant prekybiniu reisui. Kompetentinga institucija turėtų nustatyti reikiamą standartą.

3. Turėtų būti įrengti radiatoriai ir kiti šildymo aparatai ir, kur reikia, jie turėtų būti pridengti, kad nesukeltų gaisro, būtų saugūs ir patogūs gyventojams.

B3.1.4 gairė. Apšvietimas

1. Visuose laivuose, jūrininkų gyvenamosiose patalpose turėtų būti elektros apšvietimas. Jei nėra dviejų nepriklausomų elektros šaltinių apšvietimui, avariniu atveju papildomas apšvietimas turėtų būti užtikrintas tinkamai sukonstruotomis lempomis arba apšvietimo aparatais.

2. Miegamosiose patalpose virš kiekvieno gulto turėtų būti įrengta elektros lemputė skaitymui.

3. Tinkamus natūralaus ir dirbtinio apšvietimo standartus turėtų nustatyti kompetentinga institucija.

B3.1.5 gairė. Miegamosios patalpos

1. Gultai laive turėtų būti išdėstyti taip, kad būtų kuo patogiau jūrininkui ir bet kokiam jį lydinti asmeniui.

2. Jei dėl laivo dydžio, jo veiklos ir išplanavimo yra pagrįsta ir praktiška, miegamosios patalpos turėtų būti suplanuotos ir įrengtos taip, kad jose būtų privati vonia, įskaitant tualetą, taip gyventojams užtikrinamas būtinas patogumas ir yra lengviau palaikyti tvarką.

3. Kiek tai praktiškai įmanoma, jūrininkų miegamosios patalpos turėtų būti išdėstytos taip, kad būtų atskirtos nuo budėtojų patalpų ir nedarbo dienomis jūrininkams nereikėtų dalintis patalpa su budėtojais.

4. Jei jūrininkai atlieka jaunesniųjų vadovaujančių specialistų pareigas, miegamojoje patalpoje neturėtų būti daugiau nei du asmenys.

5. Kai tai praktiškai įmanoma, antrajam mechanikui reikėtų suteikti A3.1 standarto 9 dalies m punkte nurodytas patalpas.

6. Matuojant patalpos plotą, reiktų įtraukti ir tas vietas, kuriose yra gultai, spintelės, komodos ir sėdimosios vietos. Mažos arba netaisyklingos formos erdvės, kurios veiksmingai nepapildo erdvių, skirtų laisvam judėjimui, ir nepanaudojamos baldams statyti, neturėtų būti įtraukiamos.

7. Gultai neturėtų būti išdėstyti daugiau nei dviem eilėmis; jei gultai išdėstyti palei laivo bortą, tose vietose, kuriose virš gultų yra borto iliuminatoriai, turėtų būti tik viena gultų eilė.

8. Apatinis gultas dviejų gultų eilėje turėtų būti ne mažiau kaip 30 centimetrų virš grindų; viršutinis gultas turėtų būti įrengtas maždaug viduryje tarp apatinio gulto apačios ir antlubo sijų apatinės pusės.

9. Gulto konstrukcija ir šliuža, jei tokia yra, turėtų būti pagaminta iš patvirtintos medžiagos, tvirta, lygi, nerūdijanti, neleidžianti kauptis parazitams.

10. Jei gulto konstrukcijai naudojami vamzdeliniai rėmai, jie turėtų būti visiškai hermetiški ir be skylių, kurios leistų patekti parazitams.

11. Kiekvienas gultas turėtų būti su patogiais čiužiniais minkšta apačia arba kombinuoti minkšti čiužiniai, įskaitant spyruoklinę apačią arba spyruoklinį čiužinį. Čiužiniams ir paminkštinimui naudojama medžiaga turėtų būti patvirtinto standarto. Užpildams neturėtų būti naudojama medžiaga, leidžianti kauptis parazitams.

12. Kai vienas gultas yra įrengtas virš kito, po apatiniu čiužiniu arba po viršutinio gulto spyruokline apačia turėtų būti įrengtas dulkių nepraleidžiantis dugnas.

13. Baldai turėtų būti iš lygios, kietos medžiagos, kuri nesideformuotų ar nerūdytų.

14. Miegamosiose patalpose turėtų būti užuolaidos arba atitinkama iliuminatorių uždanga.

15. Miegamosiose patalpose turėtų būti veidrodis, mažos spintelės tualetu reikmenims, knygų lentyna ir pakankamai kabliukų drabužiams sukabinti.

B3.16 gairė. Kajutkompanijos

1. Kajutkompanijų patalpos gali būti arba bendros, arba atskiros. Sprendimas dėl to turėtų būti priimtas pasikonsultavus su jūrininkų ir laivų savininkų atstovais ir gavus kompetentingos institucijos patvirtinimą. Reiktų atsižvelgti į tokius veiksnius, kaip laivo dydis ir saviti kultūriniai, religiniai ir socialiniai jūrininkų poreikiai.

2. Jei jūrininkams turi būti suteiktos atskiros kajutkompanijos patalpos, atskiros kajutkompanijos turėtų būti suteiktos:

a) kapitonui ir vadovaujantiems specialistams; ir

b) jaunesniesiems specialistams ir kitiems jūrininkams.

3. Ne keleiviniuose laivuose jūrininkų kajutkompanijos plotas neturėtų būti mažesnis nei 1,5 m² vienam asmeniui planuojamo sėdimosio ploto.

4. Visų laivų kajutkompanijose turėtų būti pakankamai stalų ir atitinkamų pritvirtintų arba nešiojamų kėdžių, kad bet kuriuo metu tilptų kuo didesnis jūrininkų skaičius.

5. Kai jūrininkai yra laive, jame visą laiką turėtų būti:

a) patogioje vietoje pastatytas šaldytuvas, pakankamos talpos, kad patenkintų kajutkompanija ar kajutkompanijomis besinaudojančių asmenų poreikius;

- b) įrenginiai karštiesiems gėrimams; ir
 - c) šalto vandens įrenginiai.
6. Kai maisto sandėliukai nėra pasiekiami iš kajatkompanijos, turėtų būti pakankamai spintelių valgymo reikmenims ir tinkamos sąlygos jiems plauti.
7. Stalviršiai ir kėdės turėtų būti iš drėgmei atsparios medžiagos.

B3.1.7 gairė. Sanitarinės patalpos

1. Praustuvės ir vonios turėtų būti pakankamo dydžio ir pagamintos iš patvirtintos medžiagos, lygaus paviršiaus, nelinkusio į trūkinėjimus, lupinėjimąsi ar rūdijimą.

2. Visi klozetai turėtų būti patvirtinto modelio ir su pakankamu kiekiu nuleidžiamo vandens arba su kitomis tinkamomis vandens nuleidimo priemonėmis, tokiomis kaip oras, kurios būtų prieinamos bet kuriuo metu ir nepriklausomai valdomos.

3. Sanitarinės patalpos, skirtos naudotis daugiau nei vienam asmeniui, turėtų atitikti šiuos reikalavimus:

a) grindys turėtų būti pagamintos iš patvirtintos patvarios medžiagos, nepralaidžios drėgmei ir tinkamai drenuojamos;

b) pertvaros turėtų būti iš plieno ar kitos patvirtintos medžiagos, sandarios, mažiausiai 23 centimetrus virš denio lygio;

c) patalpos turėtų būti pakankamai apšviestos, šildomos ir vėdinamos;

d) tualetai turėtų būti įrengti patogioje vietoje miegamųjų patalpų ir prausyklų atžvilgiu, bet atskirti nuo jų, į juos neturėtų būti galima tiesiogiai patekti iš miegamųjų patalpų, koridorių tarp miegamųjų patalpų ir tualetų, į kuriuos nėra jokio kito įėjimo; šis reikalavimas netaikomas, kai tualetas yra skyriuje tarp dviejų miegamųjų patalpų, kuriose iš viso gyvena ne daugiau kaip keturi jūrininkai; ir

e) kai patalpoje yra daugiau nei vienas klozetas, jie turėtų būti pakankamai atskirti vienas nuo kito, kad būtų užtikrintas privatumas.

4. Jūrininkams naudoti skirtose skalbimo patalpose turėtų būti:

a) skalbyklės;

b) džiovinimo mašinos ar atitinkamai šildomos ir vėdinamos džiovinimo patalpos; ir

c) lygintuvai, lyginimo lentos ar kitos lygiavertės priemonės.

B3.1.8 gairė. Patalpos ligoniams

1. Patalpos ligoniams turėtų būti suprojektuotos taip, kad būtų patogu konsultuoti ir suteikti pirmąją pagalbą ir užkirstas kelias plisti užkrečiamosioms ligoms.

2. Įėjimo vieta, gultai, apšvietimas, vėdinimas, šildymas ir vandentiekis turėtų būti įrengti taip, kad būtų užtikrintas patogumas ir palengvintas ligonių gydymas.

3. Reikiamą gultų ligoniams skaičių turėtų nustatyti kompetentinga institucija.

4. Sanitarinės patalpos turėtų būti suteiktos vien tik asmenų, esančių patalpose ligoniams, naudojimui; jos gali sudaryti dalį patalpos ligoniams arba būti arti jos. Tokiose sanitarinėse patalpose turėtų būti mažiausiai vienas klozetas, viena praustuvė ir viena vonia arba dušas.

B3.1.9 gairė. Kitos patalpos

1. Kai mašinų skyriaus personalui skiriamos atskiros persirengimo patalpos:

a) jos turėtų būti įrengtos ne mašinų skyriuje, bet lengvai pasiekiamos iš jo; ir

b) jose turėtų būti asmeninės užrakinamos drabužių spintelės, taip pat vonios ar dušai arba visa tai, ir praustuvės su tekančiu karštu ir šaltu vandeniu.

B3.1.10 gairė. Patalynė, valgyimo reikmenys ir kitos nuostatos

1. Kiekviena Organizacijos narė turėtų apsvarstyti, ar nereikėtų taikyti tokių principų:
 - a) šviesią patalynę ir valgyimo reikmenis visiems laive dirbantiems jūrininkams turėtų parūpinti laivo savininkas, o jūrininkai turėtų būti atsakingi už jų grąžinimą kapitono nurodytu laiku ir pasibaigus tarnybos laive laikui;
 - b) patalynė turi būti geros kokybės, lėkštės, puodeliai ir kiti valgyimo reikmenys turi būti pagaminti iš patvirtintos medžiagos ir lengvai plaunami; ir
 - c) rankšluosčius, muilą ir tualetinį popierių visiems jūrininkams turėtų parūpinti laivo savininkas.

B3.1.11 gairė. Poilsio sąlygos, paštas ir vizitai laive

1. Poilsio sąlygos ir paslaugos turėtų būti dažnai peržiūrimos, kad būtų užtikrinta, jog jos yra tinkamos, atsižvelgiant į dėl technologijų, veiklos ir kitų laivybos pramonės naujovių kintančius jūrininkų poreikius.
2. Poilsio patalpose turėtų būti bent jau knygų spinta, skaitymui bei rašymui ir, kai taikytina, žaidimams skirti baldai.
3. Dėl poilsio patalpų išplanavimo kompetentinga institucija turėtų apsvarstyti, ar nereikėtų valgyklos.
4. Taip pat reikėtų apsvarstyti, ar, kiek įmanoma, įrengtinos tokios patalpos ar sudarytinos tokios sąlygos ne jūrininkų sąskaita:
 - a) rūkomosios patalpos;
 - b) televizijos ir radijo transliacijų patalpos;
 - c) filmų rodymo patalpos; filmų atsargos turėtų būti pakankamos visai reiso trukmei ir, jei būtina, praėjus tam tikram laikui keičiamos;
 - d) sporto įranga, įskaitant treniruoklius, stalo ir denio žaidimus;
 - e) kur įmanoma, galimybė plaukioti;
 - f) biblioteka, kurioje būtų profesinio pobūdžio ir kitokių knygų, kurių turėtų pakakti visam reisui ir, praėjus tam tikram laikui, jos turėtų būti keičiamos;
 - g) patalpos, skirtos poilsio metu užsiimti rankdarbiais;
 - h) elektroninė įranga, pavyzdžiui, radijas, televizorius, vaizdo grotuvas, DVD/CD grotuvas, asmeninis kompiuteris ir programinė įranga, kasečių grotuvas;
 - i) kur tinkama ir jei tai neprieštaruja nacionaliniams, religiniams ar socialiniams papročiams, laive turėtų būti barai jūrininkams; ir
 - j) tinkamos galimybės naudotis „laivas–krantas“ telefono ryšiu, elektroniniu paštu ir internetu, jei tam yra galimybės; naudojimosi tokiomis paslaugomis mokesčiai turi būti pagrįsto dydžio.
5. Reikėtų dėti visas pastangas, kad būtų patikimai ir kuo greičiau išsiunčiamas jūrininkų paštas. Taip pat reikėtų pasirūpinti, kad jūrininkams nereikėtų mokėti papildomų pašto mokesčių, kai paštas turi būti persiųstas dėl aplinkybių, kurių jie negali valdyti.
6. Reikėtų apsvarstyti priemones, užtikrinančias, kad laikantis galiojančių nacionalinių įstatymų ar tarptautinių ar kitų teisės aktų, kai tik įmanoma ir pagrįsta, jūrininkams būtų operatyviai duodamas leidimas laivui esant uoste į laivą kaip svečius pasikviesti savo partnerius, gimines ir draugus. Tokios priemonės turėtų atitikti bet kokius saugumo patikrinimo reikalavimus.
7. Reikėtų apsvarstyti galimybę leisti jūrininkams, kad juos retkarčiais reisuose lydėtų jų partneriai, jei tai įmanoma ir pagrįsta. Tokie partneriai turėtų turėti draudimą nuo nelaimingų atsitikimų ir ligų; laivų savininkai turėtų visokeriopai padėti jūrininkui susitvarkyti tokį draudimą.

B.3.1.12 gairė. Triukšmo ir vibracijos prevencija

1. Gyvenamosios, poilsio ir maitinimo patalpos turėtų būti įrengtos kiek įmanoma toliau nuo mašinų skyriaus, vairavimo mechanizmo skyriaus, gervių denio, vėdinimo, šildymo ir oro kondicionavimo įrangos, taip pat kitų triukšmingų mechanizmų ir aparatų.

2. Konstruojant pertvaras, denio antlubių ir denius triukšmą keliančiuose skyriuose ir atliekant jų apdailą, reikėtų naudoti garso izoliacijos ir kitas atitinkamas garso sugėrimo medžiagas, taip pat įrengti savaime užsidarančias triukšmą sugeriančias duris mašinų skyriuje.

3. Mašinų skyriuose ir kituose mechanizmų skyriuose, kur įmanoma, turėtų būti garsui nepralaidžios centralizuoto valdymo patalpos mašinų skyriaus personalui. Tarnybinės patalpos, pavyzdžiui, mechanikos cechų, turėtų būti, kiek tai įmanoma, izoliuotos nuo bendrojo mašinų skyriaus ir reiktų imtis priemonių mechanizmų keliamam garsui sumažinti.

4. Triukšmo lygio darbo ir gyvenamosiose patalpose ribos turi atitikti TDO tarptautines gaires dėl poveikio lygių, įskaitant ir 2001 m. TDO praktikos kodekso gaires, pavadintas „Aplinkos faktoriai darbo vietoje“ ir, kur taikytina, konkrečias apsaugos rekomendacijas, pateiktas Tarptautinės jūrų organizacijos su visais vėlesniais taisymo ir papildymo dokumentais dėl priimtinių triukšmo lygių laivuose. Galiojančio dokumento kopija anglų ar laivo darbo kalba turi būti laive ir prieinama jūrininkams.

5. Jokiose gyvenamosiose, poilsio ar maitinimo patalpose neturėtų būti per didelė vibracija.

Taisyklė 3.2. Maistas ir maitinimas

Tikslas. Užtikrinti, kad jūrininkai gautų geros kokybės maistą ir geriamąjį vandenį, tiekiamą laikantis nustatytų higienos sąlygų

1. Kiekviena Organizacijos narė užtikrina, kad su jų vėliava plaukiojantys laivai turėtų laive ir tiekų tinkamos kokybės, maistinės vertės ir kiekio maistą ir geriamąjį vandenį, kurių pakaktų laivo poreikiams patenkinti ir kuriuos tiekiant būtų atsižvelgta į skirtingą kultūrinę ir religinę kilmę.

2. Jūrininkai darbo laive laikotarpiu maistą gauna nemokamai.

3. Jūrininkai, dirbantys laivo virėjais ir atsakingi už maisto paruošimą, turi būti apmokyti ir kvalifikuotai atlikti savo pareigas laive.

A3.2 standartas. Maistas ir maitinimas

1. Kiekviena Organizacijos narė priima įstatymus ir kitus teisės aktus ar kitas priemones, kad būtų užtikrinti minimalūs maisto ir geriamojo vandens kiekio ir kokybės standartai ir maitinimo standartai jūrininkams su jų vėliava plaukiojančiuose laivuose, ir vykdo švietėjišką veiklą, skatindama išmanymą apie šioje dalyje minimus standartus ir jų įgyvendinimą.

2. Kiekviena Organizacijos narė užtikrina, kad su jų vėliava plaukiojančiuose laivuose laikomasi tokių minimalių standartų:

a) maisto ir geriamojo vandens atsargų kiekis, maistinė vertė, kokybė ir įvairovė turi būti tinkama, atsižvelgiant į jūrininkų skaičių laive, jų religinius poreikius ir kultūrinę praktiką, susijusią su maistu, reiso trukme ir pobūdžiu;

b) maitinimo skyrius turi būti taip organizuotas ir turėti tokią įrangą, kad jūrininkams būtų galima patiekti tinkamus, įvairius ir maistingus valgius, paruoštus ir patiektus higieniškomis sąlygomis; ir

c) maitinimo skyriaus darbuotojai turi būti tinkamai apmokyti ar instruktuoti, kaip atlikti savo pareigas.

3. Laivų savininkai užtikrina, kad laivų virėjais samdomi jūrininkai būtų apmokyti, kvalifikuoti ir kompetentingi atlikti savo pareigas pagal tam tikros Organizacijos narės įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytus reikalavimus.

4. Reikalavimai pagal šio standarto 3 dalį apima kompetentingos institucijos patvirtintų arba pripažintų mokymo kursų užbaigimą, kurie apima maisto gaminimo praktiką, maisto ir asmens higieną, maisto laikymą, atsargų kontrolę, aplinkos apsaugą ir sveiką maitinimą bei saugą.

5. Kompetentinga institucija gali nereikalauti, kad dėl įgulos dydžio arba prekybinio reiso pobūdžio laivuose, kuriuose turi dirbti mažiau nei dešimt įgulos narių, būtų visapusiškai kvalifikuotas virėjas; tačiau bet kuris virtuvėje maistą ruošiantis asmuo apmokomas maisto ir asmeninės higienos, taip pat maisto tvarkymo ir laikymo laive.

6. Jei yra išskirtinė būtinybė, kompetentinga institucija gali išduoti išimtinio atvejo leidimą nekvalifikuotam virėjui dirbti nurodytame laive nurodytą ribotą laikotarpį, kol laivas atvyks į artimiausią tinkamą uostą arba ne ilgesnį nei vieno mėnesio laikotarpį, su sąlyga, kad asmuo, kuriam išduodamas toks išimtinio atvejo leidimas, apmokomas ir gauna nurodymus dėl maisto ir asmeninės higienos, taip pat nurodymus, kaip maisto tvarkymo ir laikymo laive.

7. Laikydamosi atitikties procedūrų pagal 5 dalį, kompetentinga institucija reikalauja, kad laive kapitonas atliktų arba kapitonui vadovaujant būtų atliekami dažni dokumentais patvirtinami patikrinimai:

a) maisto ir geriamojo vandens atsargų;

b) visų patalpų ir įrangos, naudojamų maistui ir geriamajam vandeniui laikyti ir tvarkyti; ir

c) virtuvės ir kitos įrangos, naudojamos valgiui ruošti ir tiekti.

8. Jūrininkai iki 18 metų negali būti įdarbinti, samdomi arba dirbti laivo virėjais.

B3.2 gairė. Maistas ir maitinimas

B3.2.1 gairė. Tikrinimas, švietimas, tyrimas ir skelbimas

1. Kompetentinga institucija, bendradarbiaudama su kitomis susijusiomis agentūromis ir organizacijomis, turėtų rinkti naujausią informaciją apie mitybą ir maisto pirkimo, laikymo, gaminimo ir tiekimo metodus atsižvelgdama į specialius maitinimo laive reikalavimus. Tokia informacija turėtų būti prieinama, nemokama arba įperkama maisto atsargų ir įrangos gamintojams ir pardavėjams, aprūpinantiems laivus, kapitonams, laivo palydovams, suinteresuotoms laivų savininkų ir jūrininkų organizacijoms. Tam reiktų naudotis atitinkamomis viešumo formomis, pavyzdžiui, žinytais, brošiūromis, plakatais, schemomis ar skelbimais prekybos žurnaluose.

2. Kompetentinga institucija turėtų išleisti rekomendacijas, kaip išvengti maisto nuostolių, lengviau laikytis tinkamų higienos standartų ir užtikrinti maksimaliai patogią darbo vietą.

3. Kompetentinga institucija turėtų dirbti su susijusiomis agentūromis ir organizacijomis ir rengti švietėjišką medžiagą ir informaciją laive apie metodus, užtikrinančius tinkamą maisto tiekimą ir maitinimo paslaugas.

4. Kompetentinga institucija turėtų glaudžiai dirbti su suinteresuotomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis bei su nacionalinėmis ar vietinėmis valdžios institucijomis sprendama maisto ir sveikatos klausimus ir prireikus gali pasinaudoti tokių valdžios institucijų paslaugomis.

B3.2.2 gairė. Laivo virėjai

1. Jūrininkai turėtų įgyti teisę dirbti laivo virėjais, jei jie:

a) išstarnavo jūroje mažiausią kompetentingos institucijos nurodytą laikotarpį, kuris gali keistis atsižvelgiant į turimą svarbią kvalifikaciją arba patirtį;

b) išlaikė kompetentingos institucijos nurodytą egzaminą arba išlaikė atitinkamą egzaminą patvirtintuose virėjų mokymo kursuose.

2. Egzaminuoti ir pažymėjimus suteikti gali pati kompetentinga institucija arba, jai kontroliuojant, patvirtinta virėjų mokykla.

3. Prireikus kompetentinga institucija turi nustatyti laivo virėjų kvalifikacijos pažymėjimų, kuriuos išduoda kitos Organizacijos narės, ratifikavusios šią Konvenciją arba 1946 m. Laivų virėjų atestavimo konvenciją (Nr. 69), arba kita patvirtinta institucija, pripažinimą.

4 DALIS. SVEIKATOS APSAUGA, SVEIKATOS PRIEŽIŪRA, GERBŪVIS IR SOCIALINĖ APSAUGA

Taisyklė 4.1. Sveikatos priežiūra laive ir krante

Tikslas. Saugoti jūrininkų sveikatą ir užtikrinti jiems galimybę greitai gauti sveikatos priežiūros pagalbą laive ir krante

1. Kiekviena Organizacijos narė užtikrina, kad visiems jūrininkams su jų vėliava plaukiojančiuose laivuose būtų taikomos atitinkamos jų sveikatos apsaugos priemonės ir jiems būtų suteikiama greita ir tinkama sveikatos priežiūra, kai jie dirba laive.

2. Apsauga ir priežiūra pagal šios taisyklės 1 dalį iš esmės jūrininkams turi nieko nekainuoti.

3. Kiekviena Organizacijos narė užtikrina, kad laivuose jų teritorijoje esantys jūrininkai, kuriems reikia skubios sveikatos priežiūros, krante galėtų pasinaudoti Organizacijos narės medicinos paslaugomis.

4. Kodekse nustatyti reikalavimai, taikomi sveikatos apsaugai ir priežiūrai laive, apima priemonių, skirtų jūrininkų sveikatos apsaugai ir priežiūrai, standartus, kurie būtų kiek įmanoma labiau panašūs į standartus, paprastai taikomus darbuotojams krante.

A4.1 standartas. Sveikatos priežiūra laive ir krante

1. Kiekviena Organizacijos narė užtikrina, kad būtų patvirtintos priemonės, nustatančios sveikatos apsaugą ir priežiūrą, įskaitant ir būtiną dantų priežiūrą, laive, plaukiojančiame su jos vėliava, dirbantiems jūrininkams, kurios:

a) užtikrintų bet kokių bendrųjų nuostatų dėl profesinės sveikatos priežiūros ir apsaugos, susijusių su jų pareigomis, taip pat specialių nuostatų būdingų darbui laive galiojimą jūrininkams;

b) užtikrintų, kad jūrininkams būtų suteikta sveikatos apsauga ir priežiūra, kiek įmanoma labiau panaši į paprastai suteikiamą darbuotojams krante, įskaitant galimybę greitai gauti būtinų vaistų, medicininę įrangą ir galimybes nustatyti diagnozę bei gydyti, taip pat gauti medicininę informaciją ir vertinimus;

c) suteiktų jūrininkams teisę neatidėliotinai apsilankyti pas gydytoją arba odontologą atplaukimo uostuose, kai tai įmanoma;

d) užtikrintų, kad tiek, kiek tai atitinka Organizacijos narės nacionalinius įstatymus ir praktiką, sveikatos priežiūros ir apsaugos paslaugos, kai jūrininkas yra laive arba išsilaipinęs užsienio uoste, jūrininkams būtų suteiktos nemokamai; ir

e) neapsiribotų sergančių ar sužeistų jūrininkų gydymu, bet apimtų ir profilaktikos priemones, tokias kaip sveikatos skatinimo ir sveikatos švietimo programas.

2. Kompetentinga institucija patvirtina standartinę medicinines ataskaitos formą, skirtą naudotis kapitonams ir atitinkamam medicinos personalui krante ir laive. Užpildyta forma ir jos turinys laikomi konfidencialiais ir naudojami tik jūrininkų gydymui palengvinti.

3. Kiekviena Organizacijos narė priima įstatymus ir kitus teisės aktus, nustatančius reikalavimus laivų patalpoms ligoniams gydyti ir sveikatos priežiūros patalpoms bei įrangai, taip pat mokymui su jų vėliava plaukiojančiuose laivuose.

4. Nacionaliniuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose mažiausiai turi būti nustatyti tokie reikalavimai:

a) visuose laivuose turi būti namų vaistinėlė, medicininė įranga ir medicinos žinynas, kurių specifiką nustato ir reguliariai tikrina kompetentinga institucija; nacionaliniuose reikalavimuose atsižvelgiama į laivo tipą, asmenų skaičių laive, reisų pobūdį, paskirties vietą, trukmę ir svarbius rekomenduotus nacionalinius ir tarptautinius medicinos standartus;

b) laivuose, kuriuose yra 100 ar daugiau asmenų ir kurie paprastai plaukioja tarptautiniais ilgesniais nei trijų dienų reisais, turi būti kvalifikuotas gydytojas, atsakingas už sveikatos priežiūrą; nacionaliniuose įstatymuose ar kituose teisės aktuose taip pat nurodoma, kuriems kitiems laivams reikia turėti gydytoją, atsižvelgiant *inter alia* į tokius faktorius, kaip reiso trukmė, pobūdis ir sąlygos bei jūrininkų skaičius laive;

c) turi būti reikalaujama, kad laivuose, kuriuose nėra gydytojo, bent vienas jūrininkas be savo įprastų pareigų dar būtų atsakingas už sveikatos priežiūrą ir vaistų skyrimą arba bent vienas jūrininkas būtų kompetentingas suteikti pirmąją pagalbą; už sveikatos priežiūrą laive atsakingi asmenys, kurie nėra gydytojai, turi būti tinkamai užbaigę sveikatos priežiūros mokymus pagal 1978 m. Tarptautinės Konvencijos dėl jūreivių parengimo, jų atestavimo ir budėjimo laive (STCW), su pakeitimais, reikalavimus; jūrininkai, paskirti teikti pirmąją pagalbą turi būti tinkamai užbaigę pirmosios pagalbos mokymus pagal STCW reikalavimus; nacionaliniuose įstatymuose ar kituose teisės aktuose turi būti nurodytas reikalingo patvirtinto mokymo lygis, atsižvelgiant *inter alia* į tokius faktorius, kaip reiso trukmė, pobūdis ir sąlygos bei jūrininkų skaičius laive; ir

d) kompetentinga institucija užtikrina per iš anksto parengtą sistemą, kad jūroje esantys laivai visą parą turėtų galimybę radijo ar palydoviniu ryšiu gauti medicininės konsultacijas; visiems laivams, kad ir su kokia vėliava jie plaukiotų, medicininės konsultacijos, įskaitant siunčiamų medicininių žinučių, kuriomis konsultuojama, perdavimą radijo ar palydoviniu ryšiu tarp laivo ir kranto, yra nemokamos.

B4.1 gairė. Sveikatos priežiūra laive ir krante

B4.1.1 gairė. Sveikatos priežiūros teikimas

1. Kompetentinga institucija, nustatydamą medicininio mokymo, suteikiamo laivuose, kuriems nereikia turėti gydytojo, lygį, turėtų reikalauti, kad:

a) laivuose, paprastai galinčiuose pasiekti vietą, kurioje gali gauti kvalifikuotą sveikatos priežiūrą ir pasinaudoti medicinine įranga, per aštuonias valandas, būtų mažiausiai vienas jūrininkas, pabaigęs patvirtintus pirmosios pagalbos mokymus, reikalaujamus pagal STCW, kurie leistų tokiems asmenims skubiai ir veiksmingai veikti nelaimingų atsitikimų ar ligos atvejais laive, ir pasinaudoti medicininėmis konsultacijomis, teikiamomis radijo ar palydoviniu ryšiu; ir

b) visuose kituose laivuose turėtų būti mažiausiai vienas paskirtas jūrininkas, baigęs patvirtintus sveikatos priežiūros mokymus, reikalaujamus pagal STCW, įskaitant praktinį mokymą ir gyvybės gelbėjimo techniką, pvz., intraveninę terapiją, leidžiančią tokiems asmenims veiksmingai dalyvauti suderintose medicininės pagalbos laivams jūroje programose ir suteikti sergantiems ar sužeistiems asmenims tinkamo lygio sveikatos priežiūrą per laikotarpį, kurį jie greičiausiai liks laive.

2. Šios gairės 1 dalyje minimas mokymas turėtų būti pagrįstas Tarptautinio medicininio vadovo laivams, Pirmosios medicinos pagalbos suteikimo vadovo, skirto naudotis įvykus nelaimingiems atsitikimams pavojingus krovinius vežančiuose laivuose, Orientacinio dokumento: tarptautinis jūrų mokymo vadovas, Tarptautinio signalų sąvado medicininės dalies, taip pat panašių nacionalinių gidų naujausių leidimų turiniu.

3. Asmenys, nurodyti šios gairės 1 dalyje, ir kiti jūrininkai, kaip gali reikalauti kompetentinga institucija, kas maždaug penkerius metus turėtų mokytis kvalifikacijos kėlimo kursuose, kad išlaikytų ir gilintų savo žinias bei įgūdžius ir žinotų naujoves.

4. Laive turima namų vaistinė ir jos turinys, taip pat medicininė įranga ir medicininis žinynas turėtų būti tinkamai prižiūrimi ir reguliariai tikrinami (ne rečiau kaip kas 12 mėnesių) atsakingos institucijos paskirtų atsakingų asmenų, kurie turėtų užtikrinti, kad būtų tikrinami, ženklinami visi vaistai, nustatoma jų galiojimo data ir laikymo sąlygos bei nurodymai, kaip juos vartoti, ir visa įranga veiktų, kaip to reikalaujama. Kompetentinga institucija, priimdama arba peržiūredama nacionaliniu mastu naudojamą laivo medicininį žinyną ir nustatydamą namų vaistinės turinį ir medicininę įrangą, turėtų atsižvelgti į tarptautines rekomendacijas šioje srityje, įskaitant naujausią Tarptautinio medicininio vadovo laivams leidimą, taip pat ir kitus vadovus, minimus šios gairės 2 dalyje.

5. Jei pavojingų krovinių kategorijai priskiriamas krovinyms nėra įtrauktas į naujausią Pirmosios medicinos pagalbos suteikimo vadovo, skirto naudotis įvykus nelaimingiems atsitikimams su pavojingais krovinių leidimą, jūrininkai turi būti suteikta būtina informacija apie medžiagų prigimtį, galimą pavojų, būtinas asmeninės apsaugos priemonės, svarbias medicininės procedūras ir specifinius priešnuodžius. Jei laive vežami pavojingi kroviniai, jame turėtų būti tokie specifiniai priešnuodžiai ir asmeninės apsaugos priemonės. Ši informacija turėtų būti įtraukta į laivo politiką ir programas dėl profesinės saugos ir sveikatos, apibrėžtas 4.3 taisyklėje ir susijusiose Kodekso nuostatose.

6. Visuose laivuose turėtų būti naujausias ir išsamus radijo stočių, per kurias galima gauti medicininę konsultaciją, sąrašas; ir, jei laive yra palydovinio ryšio sistema, naujausias bei išsamus kranto radijo stočių palydovinėje ryšio sistemoje, per kurias galima gauti medicininę konsultaciją, sąrašas. Jūrininkai, atsakingi už sveikatos priežiūrą ir pirmąją pagalbą laive, turėtų gauti nurodymus, kaip naudotis laivo medicininio žinynu ir Tarptautinio signalų sąvado medicinine dalimi, kad suprastų, kokios informacijos reikia konsultuojančiam gydytojui ir suprastų gautą patarimą.

B4.1.2 gairė. Medicininės ataskaitos forma

1. Standartinė jūrininkų medicininės ataskaitos forma, kurios reikalaujama pagal šio Kodekso A dalį, skirta tam, kad ligos ar sužeidimu atveju palengvintų laivo ir kranto keitimąsi medicinine ir su tuo susijusia informacija apie konkrečius jūrininkus.

B4.1.3 gairė. Sveikatos priežiūra krante

1. Jūrininkams gydyti skirtos medicininės priemonės ir įranga krante turėtų būti pakankamos tam tikslui. Gydytojais, odontologais ir kitas medicinos personalas turėtų būti reikiamos kvalifikacijos.

2. Reiktų imtis priemonių užtikrinti, kad būdami uoste jūrininkai galėtų:

a) naudotis ambulatoriniu gydymu, jei serga ar yra sužeisti;

b) prireikus būti paguldomi į ligoninę; ir

c) pasinaudoti dantų gydymo paslaugomis, ypač kritiškais atvejais.

3. Reiktų imtis tinkamų priemonių, kad būtų palengvintas sergančių jūrininkų gydymas. Visų pirma, jūrininkai turėtų būti skubiai priimti į klinikas ir ligonines krante, be jokių sunkumų ir nepaisant tautybės ar religinių įsitikinimų ir, kai tik įmanoma, reiktų užtikrinti, kad jie, kai būtina, galėtų tęsti gydymą, papildantį medicininės galimybes, kuriomis jie gali naudotis.

B4.1.4 gairė. Medicininė pagalba kitiems laivams ir tarptautinis bendradarbiavimas

1. Kiekviena Organizacijos narė turėtų skirti tinkamą dėmesį tarptautiniam bendradarbiavimui sveikatos apsaugos ir priežiūros pagalbos, programų ir tyrimų srityje. Toks bendradarbiavimas galėtų būti:

a) paieškos ir gelbėjimo pastangos ir jų koordinavimas, greitos medicininės pagalbos organizavimas sunkiai sergantiems ar sužeistiems laive ir jų evakavimas jūroje, naudojantis tokiomis priemonėmis, kaip periodinio pranešimo apie laivo buvimo vietą sistemos, gelbėjimo koordinavimo centrai ir greitosios pagalbos sraigtasparnių tarnybos, laikantis 1979 m. Tarptautinės jūrų paieškos ir gelbėjimo konvencijos, su pakeitimais, ir Tarptautinės aeronautinės ir jūrinės paieškos ir gelbėjimo (IAMSAR) vadovo.

b) optimalus pasinaudojimas visais laivais, kuriuose yra gydytojas, ir jūroje dislokuotais laivais, kurie gali suteikti ligoninės ir gelbėjimo priemones;

c) gydytojų ir sveikatos priežiūros įrangos, kuria galima naudotis visame pasaulyje, kai jūrininkams reikia būtiniausias sveikatos priežiūros, tarptautinių sąrašų sudarymas ir palaikymas;

d) jūrininkų išlaipinimas į krantą būtiniausiam gydymui;

e) užsienyje paguldytų į ligoninę jūrininkų repatrijavimas kiek įmanoma greičiau, laikantis už gydymą atsakingų gydytojų patarimų, kuriuose atsižvelgiama į jūrininko norus ir poreikius;

f) pagalbos repatrijuojant jūrininkus suorganizavimas, laikantis už gydymą atsakingų gydytojų patarimų, kuriuose atsižvelgiama į jūrininko norus ir poreikius;

g) pastangos įsteigti sveikatos centrus jūrininkams, kad būtų galima:

i) atlikti jūrininkų sveikatos būklės tyrimus, suteikti jiems medicininį gydymą ir profilaktinę sveikatos priežiūrą; ir

ii) mokyti medicinos ir sveikatos paslaugų darbuotojus jūrų laivybos medicinos;

h) statistinių duomenų apie profesinius jūrininkų nelaimingus atsitikimus, ligas ir mirtį, kaupimas ir vertinimas, jų įtraukimas ir suderinimas su nacionaline statistikos apie kitų kategorijų darbuotojų profesinius nelaimingus atsitikimus ir ligas sistema;

i) tarptautinio keitimosi technine informacija, mokomąja medžiaga ir personalu, taip pat tarptautinių mokymo kursų, seminarų ir darbo grupių organizavimas;

j) specialių gydomųjų ir prevencinių sveikatos priežiūros ir medicinos paslaugų suteikimas visiems jūrininkams uoste arba galimybės jiems naudotis bendrosiomis sveikatos, medicinos ir reabilitacijos paslaugomis suteikimas; ir

k) mirusių jūrininkų kūnų arba pelenų repatriacijos organizavimas, atsižvelgiant į artimiausių giminaičių pageidavimus, ir kuo skubiau.

2. Tarptautinis bendradarbiavimas jūrininkų sveikatos apsaugos ir priežiūros srityje turėtų būti pagrįstas dvišaliais ar daugiašaliais susitarimais arba konsultacijomis tarp Organizacijos narių.

B4.1.5 gairė. Jūrininkų išlaikytiniai

1. Kiekviena Organizacijos narė turėtų patvirtinti priemones, užtikrinančias tinkamą ir pakankamą sveikatos priežiūrą jūrininkų išlaikytiniams, gyvenantiems jos teritorijoje, kol kuriama sveikatos priežiūros sistema, apimsianti visus darbuotojus ir jų išlaikytinius, jei tokios paslaugos neteikiamos, ir turi informuoti Tarptautinį darbo biurą apie priemones, kurių imtasi šiuo tikslu.

4.2 taisyklė. Laivų savininkų atsakomybė

Tikslas. Užtikrinti, kad jūrininkai būtų apsaugoti nuo finansinių ligos, sužeidimo ar mirties, susijusių su jų darbu, padarinių

1. Kiekviena narė užtikrina, kad su jos vėliava plaukiojančiuose laivuose būtų priemonės pagal šį Kodeksą, laive dirbantiems jūrininkams užtikrinančios laivo savininko garantuojamą teisę į materialią pagalbą ir paramą dėl finansinių ligos, sužeidimo ar mirties, išstinkančių jūrininkus, kai jie dirba pagal jūrininkų darbo sutartį ar kylančių dėl jų darbo pagal tokią sutartį, padarinių.

2. Ši taisyklė nedaro įtakos kitoms teisinėms teisės gynimo priemonėms, kuriomis jūrininkas gali naudotis.

A4.2 standartas. Laivų savininkų atsakomybė

1. Kiekviena Organizacijos narė priima įstatymus ir kitus teisės aktus, reikalaujančius, kad su jų vėliava plaukiojančių laivų savininkai būtų atsakingi už visų laivuose dirbančių jūrininkų sveikatos apsaugą ir priežiūrą pagal tokius minimalius standartus:

a) laivų savininkai yra atsakingi už jų laivuose dirbančių jūrininkų išlaidas dėl ligos ar sužeidimo laikotarpiu nuo tarnybos pradžios iki dienos, kai jie laikomi tinkamai repatrijuotais, arba išlaidas, kylančias dėl jų darbo tokiu laikotarpiu;

b) laivų savininkai suteikia finansinį kompensacijos jūrininko mirties arba ilgalaikio neįgalumo dėl profesinio sužeidimo, ligos ar pavojaus garantą, kaip nustatyta nacionalinės teisės aktuose, jūrininkų darbo sutartyse arba kolektyvinėje sutartyje;

c) laivų savininkai yra atsakingi už sveikatos priežiūros, įskaitant medicininį gydymą ir būtinų vaistų bei gydomųjų priemonių suteikimą, taip pat pragyvenimo ir apgyvendinimo, kol jūrininkas yra ne namie, išlaidas, kol sergantis arba sužeistas jūrininkas pasveiks arba kol bus nustatyta, kad liga yra nepagydoma arba nedarbingumas yra nuolatinis.

d) laivų savininkai yra atsakingi už laidojimo išlaidų apmokėjimą, jei mirtis ištinka laive arba krante įdarbinimo laikotarpiu.

2. Nacionaliniai įstatymai ar kiti teisės aktai gali riboti laikotarpį, per kurį laivo savininkas yra atsakingas už sveikatos priežiūros ir pragyvenimo bei apgyvendinimo išlaidų padengimą, tačiau toks laikotarpis neturi būti trumpesnis nei 16 savaičių nuo sužeidimo ar ligos pradžios.

3. Jei dėl ligos arba sužeidimo jūrininkas tampa nedarbingas, laivo savininkas yra atsakingas už:

a) visų atlyginimų sumokėjimą, kol sergantis ar sužeisti jūrininkai yra laive arba kol jūrininkai repatrijuojami pagal šią Konvenciją; ir

b) visų arba dalinių atlyginimų sumokėjimą, kaip nustatyta nacionaliniuose įstatymuose ar kituose teisės aktuose ar kolektyvinėse sutartyse, nuo tada, kai jūrininkai repatrijuojami ar išlaipinami į krantą, iki kol jie pasveiksta arba, jei tai nutinka anksčiau, kol jie įgyja teisę į pinigines pašalpas pagal konkrečios Organizacijos narės įstatymus.

4. Nacionaliniai įstatymai ar kiti teisės aktai gali riboti laikotarpį, per kurį laivo savininkas yra atsakingas už visų arba dalinių atlyginimų sumokėjimą jūrininkui, kurio nebėra laive, tačiau toks laikotarpis neturi būti trumpesnis nei 16 savaičių nuo sužeidimo ar ligos pradžios.

5. Nacionaliniai įstatymai ar kiti teisės aktai gali panaikinti laivo savininko atsakomybę dėl:

a) sužeidimo, patirto nedirbant laive;

b) sužeidimo ar ligos dėl ligonio, sužeistojo ar mirusiojo sąmoningo aplaidumo; ir

c) ligos ar negalios, tyčia nuslėptų įsidarbinant.

6. Nacionaliniai įstatymai ar kiti teisės aktai gali atleisti laivo savininką nuo atsakomybės padengti sveikatos priežiūros, pragyvenimo bei apgyvendinimo ir laidojimo išlaidas, jei tokią atsakomybę prisiima valstybės institucijos.

7. Laivų savininkai arba jų atstovai imasi priemonių, kad apsaugotų laive likusį sergančių, sužeistų ar mirusių jūrininkų turtą ir gražintų jį jūrininkams ar jų artimiausiems giminaičiams.

B4.2 gairė. Laivų savininkų atsakomybė

1. Visi atlyginimai, kuriuos reikalaujama sumokėti pagal A4.2 standarto 3 dalies a punktą, gali būti be premijų.

2. Nacionaliniuose įstatymuose ar kituose teisės aktuose gali būti nustatyta, kad laivo savininkas nustoja būti atsakingas už sergančio arba sužeisto jūrininko išlaidų padengimą nuo to laiko, kai toks jūrininkas gali kreiptis sveikatos pašalpų pagal privalomojo ligos draudimo, privalomojo nelaimingo atsitikimo draudimo arba kompensacijų darbuotojams nelaimingo atsitikimo atveju schemą.

3. Nacionaliniuose įstatymuose ar kituose teisės aktuose gali būti nustatyta, kad laivo savininko sumokėtas laidojimo išlaidas gali kompensuoti draudimo įstaiga tais atvejais, kai pagal įstatymus ar kitus teisės aktus, reglamentuojančius socialinio draudimo ar darbuotojų kompensacijas, mokama laidojimo pašalpa už mirusį jūrininką.

4.3 taisyklė. Sveikatos apsauga ir saugumas, nelaimingų atsitikimų prevencija

Tikslas. Užtikrinti, kad jūrininkų darbo aplinka laivuose skatintų darbų saugą ir darbuotojų sveikatą

1. Kiekviena Organizacijos narė užtikrina, kad su jų vėliava plaukiojančiuose laivuose jūrininkams būtų užtikrinta sveikatos apsauga ir kad jūreiviai laive gyventų, dirbtų ir mokytųsi saugioje ir higieniškoje aplinkoje.

2. Kiekviena Organizacijos narė, pasikonsultavusi su laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis ir atsižvelgdama į galiojančius kodeksus, gaires ir standartus, rekomenduojamus tarptautinių organizacijų, nacionalinių valdymo institucijų ir jūrų laivybos pramonės organizacijų, parengia ir paskelbia nacionalines gaires dėl darbų saugos ir sveikatos su jų vėliava plaukiojančiuose laivuose.

3. Kiekviena Organizacijos narė, atsižvelgdama į tiesiogiai susijusius tarptautinius dokumentus, priima įstatymus ir kitus teisės aktus bei kitas priemones, skirtas Kodekse nurodytiems reikalavimams, ir nustato darbų saugos, sveikatos apsaugos ir nelaimingų atsitikimų prevencijos su jų vėliava plaukiojančiuose laivuose standartus.

A4.3 standartas. Sveikatos apsauga ir sauga, nelaimingų atsitikimų prevencija

1. Pagal 4.3 taisyklės 3 dalį priimti įstatymai ir kiti teisės aktai bei priemonės turi apimti šiuos dalykus:

a) darbų saugos ir sveikatos strategijos bei programų priėmimą ir sėkmingą įgyvendinimą bei skatinimą laivuose, plaukiojančiuose su Organizacijos narės vėliava, įskaitant rizikos vertinimą, taip pat jūrininkų mokymą ir instruktavimą;

b) pagrįstas apsaugos priemonės, užkertančias laive kelią nelaimingiems atsitikimams, sužeidimams ir ligoms dėl darbo, įskaitant priemones, skirtas žalingam aplinkos faktorių ir chemikalų poveikiui sumažinti, taip pat sužeidimo ar ligos pavojui, kurį kelia įrangos ir mechanizmų naudojimas laivuose, sumažinti ir užkirsti jam kelią;

c) nelaimingų atsitikimų, sužeidimų ir ligų darbe prevencijos programas laive ir nuolatinį darbų saugos ir sveikatos apsaugos gerinimą, įtraukiant jūrininkų atstovus ir visus kitus asmenis, susijusius su jų įgyvendinimu, atsižvelgiant į prevencines priemones, įskaitant inžinerinę ir projekto kontrolę, procesų pakeitimą ir kolektyvinių bei individualių užduočių procedūras ir asmeninių apsaugos priemonių naudojimą; ir

d) reikalavimus nesaugių darbo sąlygų tikrinimui, pranešimui apie jas ir jų ištaisymui, taip pat nelaimingų atsitikimų dirbant laive tyrimą ir pranešimą apie juos.

2. Šio standarto 1 dalyje minimose nuostatose:

a) atsižvelgiama į susijusius tarptautinius dokumentus, nagrinėjančius darbų saugą ir sveikatos apsaugą apskritai, specifinę riziką, taip pat visus reikalavimus, svarbius nelaimingų atsitikimų, sužeidimų ir ligų darbe prevencijai, kurie gali būti taikomi jūrininkų darbui ir visų pirma tuos, kurie yra susiję su darbu jūrų laivyboje;

b) aiškiai nurodomas laivų savininkų, jūrininkų ir kitų susijusių asmenų įsipareigojimas laikytis galiojančių standartų ir laivo darbų saugos ir sveikatos apsaugos politikos ir programos, ypatingą dėmesį skiriant jūrininkų iki 18 metų saugai ir sveikatai;

c) nurodomos kapitono arba kapitono paskirto asmens arba abiejų pareigos prisiimti specifinę atsakomybę už laivo darbų saugos ir sveikatos apsaugos politikos ir programos įgyvendinimą ir laikymąsi; ir

d) nurodomi laivo jūrininkų, paskirtų ar išrinktų būti saugos atstovais ir dalyvauti laivo saugos komiteto susirinkimuose, įgaliojimai. Toks komitetas sudaromas laive, kuriame yra penki ar daugiau jūrininkų.

3. Įstatymai ir kiti teisės aktai, taip pat kitos priemonės minimos 4.3 taisyklės 3 dalyje, turi būti reguliariai peržiūrimi konsultuojantis su laivų savininkų ir jūrininkų organizacijų atstovais ir, jei reikia, pataisomi atsižvelgiant į technologinius pokyčius ir tyrimus, kad būtų galima nuolat gerinti darbų saugos ir sveikatos politiką ir programas ir užtikrinti saugią darbo aplinką jūrininkams laivuose, plaukiojančiuose su Organizacijos narės vėliava.

4. Laikoma, kad galiojančių tarptautinių dokumentų dėl darbo aplinkos pavojų poveikio priimtino lygio laivuose ir dėl darbų saugos ir sveikatos politikos ir programų įgyvendinimo laivuose reikalavimų laikymasis atitinka šios Konvencijos reikalavimus.

5. Kompetentinga institucija užtikrina:

a) kad apie nelaimingus atsitikimus, sužeidimus ir ligas darbe būtų tinkamai pranešama, atsižvelgiant į Tarptautinės darbo organizacijos rekomendaciją dėl pranešimo apie nelaimingus atsitikimus ir ligas darbe ir jų registravimo;

b) kad būtų tvarkoma, analizuojama ir skelbiama išsami tokių nelaimingų atsitikimų ir ligų statistika ir, kai tinkama, tiriamos bendrosios tendencijos ir nustatyti pavojai; ir

c) kad nelaimingi atsitikimai būtų tiriami.

6. Klausimai, susiję su darbų sauga ir sveikata, tiriami ir apie juos pranešama taip, kad būtų užtikrinta jūrininkų asmens duomenų apsauga ir atsižvelgiama į Tarptautinės darbo organizacijos rekomendaciją šiuo klausimu.

7. Kompetentinga institucija bendradarbiauja su laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis, kad atkreiptų visų jūrininkų dėmesį į informaciją apie konkrečius pavojus laive, pavyzdžiui, išskabinant oficialius pranešimus su atitinkamais nurodymais.

8. Kompetentinga institucija reikalauja, kad laivų savininkai, atlikdami rizikos vertinimą darbų saugos ir sveikatos valdymo atžvilgiu, remtųsi atitinkama statistine informacija iš savo laivų, ir bendrąja statistika, pateikiama kompetentingos institucijos.

B4.3 rekomendacija. Sveikatos apsauga ir sauga, nelaimingų atsitikimų prevencija

B4.3.1 gairė. Nuostatos dėl nelaimingų atsitikimų, sužeidimų ir ligų darbe

1. Pagal A4.3 standartą reikalaujamose nuostatose turėtų būti atsižvelgta į TDO praktikos kodeksą „Nelaimingų atsitikimų laivuose jūroje ir uoste prevencija“ (1996 m.) ir vėlesnes redakcijas, taip pat į kitus TDO ir kitus tarptautinius standartus, rekomendacijas ir praktikos kodeksus, susijusius su darbų sauga ir sveikatos apsauga, įskaitant bet kokias poveikio ribas, kurios juose gali būti nustatytos.

2. Kompetentinga institucija turėtų užtikrinti, kad nacionalinėse gairėse dėl darbų saugos ir sveikatos valdymo būtų aptariami šie klausimai, visų pirma:

a) bendrosios ir pagrindinės nuostatos;

b) struktūrinės laivo savybės, įskaitant patekimo į laivą galimybes ir su asbestu susijusią riziką;

c) mechanizmai;

- d) labai žemos arba labai aukštos bet kokių paviršių, prie kurių jūrininkai gali liestis, temperatūros poveikis;
- e) triukšmo darbo aplinkoje ir gyvenamosiose laivo patalpose poveikis;
- f) vibracijos darbo aplinkoje ir gyvenamosiose laivo patalpose poveikis;
- g) aplinkos faktorių, išskyrus minėtus e ir f punktuose, darbo aplinkoje ir gyvenamosiose laivo patalpose, įskaitant tabako dūmus, poveikis;
- h) specialios saugos priemonės denyje ir po deniu;
- i) pakrovimo ir iškrovimo įranga;
- j) gaisro prevencija ir gaisro gesinimas;
- k) inkarai, grandinės ir lynai;
- l) pavojingi kroviniai ir balastas;
- m) jūrininkų asmeninės apsaugos įranga;
- n) darbas uždaroje erdvėje;
- o) fizinis ir psichinis nuovargio poveikis;
- p) priklausomybės nuo narkotikų ir alkoholio poveikis;
- q) ŽIV / AIDS apsauga ir prevencija; ir
- r) atsakas į avarijas ir kritiškas situacijas.

3. Atliekant šios gairės 2 dalyje minimą rizikos vertinimą ir siekiant sumažinti jos poveikį, reikėtų atsižvelgti į poveikius fizinei darbuotojų sveikatai, įskaitant rankinių krovinių tvarkymą, triukšmą ir vibraciją, cheminį ir biologinį poveikį darbuotojų sveikatai, psichinį poveikį darbuotojų sveikatai, fizinį ir psichinį nuovargio poveikį ir nelaimingus atsitikimus darbe. Taikant būtinas priemones, reikėtų tinkamai atsižvelgti į prevencinį principą, pagal kurį, be kita ko, kova su rizika šaltinyje, darbo pritaikymas atskiram asmeniui, ypač darbo vietos įrengimo atžvilgiu, pavojingų medžiagų pakeitimas nepavojingomis arba mažiau pavojingomis turi viršenybę prieš jūrininkų asmeninės apsaugos įrangą.

4. Be to, kompetentinga institucija turėtų užtikrinti, kad būtų atsižvelgta į sveikatos ir saugos reikšmę, ypač šiose srityse:

- a) atsako į avarijas ir kritiškas situacijas;
- b) priklausomybės nuo narkotikų ir alkoholio poveikio; ir
- c) ŽIV / AIDS apsaugos ir prevencijos.

B4.3.2 gairė. Triukšmo poveikis

1. Kompetentinga institucija, kartu su kompetentingomis tarptautinėmis institucijomis ir suinteresuotų laivų savininkų bei jūrininkų organizacijų atstovais, turėtų reguliariai analizuoti triukšmo laivuose problemą, kad, kiek tai įmanoma, būtų pagerinta jūrininkų apsauga nuo neigiamo triukšmo poveikio.

2. Atliekant šios gairės 1 dalyje minimą analizę, reikėtų atsižvelgti į neigiamą per didelio triukšmo poveikį jūrininkų klausai, sveikatai ir patogumui ir į nustatytinas arba rekomenduotinas priemones, skirtas triukšmui laive mažinti, kad būtų apsaugoti jūrininkai. Svarstytinios priemonės turėtų apimti:

- a) jūrininkų informavimą apie pavojus klausai ir sveikatai dėl per ilgo didelio triukšmo poveikio ir apie tinkamą naudojimąsi apsaugos nuo triukšmo priemonėmis ir įranga;
- b) patvirtintos klausos apsaugos įrangos suteikimą jūrininkams, jei to reikia; ir
- c) rizikos vertinimą ir triukšmo poveikio sumažinimą visose gyvenamosiose, poilsio ir maitinimo patalpose, taip pat mašinų skyriuje ir kitose mašinų patalpose.

B4.3.3 gairė. Vibracijos poveikis

1. Kompetentinga institucija, kartu su kompetentingomis tarptautinėmis institucijomis ir suinteresuotų laivų savininkų bei jūrininkų organizacijų atstovais, prireikus atsižvelgdama į

susijusius tarptautinius standartus, turėtų nuolat analizuoti vibracijos laivuose problemą, kad, kiek tai įmanoma, būtų pagerinta jūrininkų apsauga nuo neigiamo vibracijos poveikio.

2. Atliekant šios gairės 1 dalyje minimą analizę, reikia atsižvelgti į neigiamą per didelės vibracijos poveikį jūrininkų sveikatai ir patogumui ir į nustatytinas arba rekomenduotinas priemones, skirtas vibracijai laive mažinti, kad būtų apsaugoti jūrininkai. Svarstytinios priemonės turėtų apimti:

- a) jūrininkų informavimą apie pavojus jų sveikatai dėl per ilgo vibracijos poveikio;
- b) patvirtintos asmeninės apsaugos įrangos suteikimą jūrininkams, jei to reikia; ir
- c) rizikos vertinimą ir vibracijos poveikio sumažinimą visose gyvenamosiose, poilsio ir maitinimo patalpose patvirtinant priemones pagal 2001 m. TDO praktikos kodekso gaires pavadintas „Aplinkos faktoriai darbo vietoje“ ir visas vėlesnes redakcijas, atsižvelgiant į poveikio skirtumą tose vietose ir darbo vietoje.

B4.3.4 gairė. Laivų savininkų įsipareigojimai

1. Paprastai, bet koks laivo savininko įsipareigojimas suteikti apsauginę įrangą ar kitokias nelaimingų atsitikimo prevencijos priemones turėtų būti lydimas nuostatų, kuriose būtų reikalaujama, kad jūrininkai jas naudotų ir reikalavimo, kad jūrininkai laikytųsi susijusių nelaimingų atsitikimų prevencijos ir sveikatos apsaugos priemonių.

2. Taip pat reikėtų atsižvelgti į 1963 m. Konvencijos dėl mašinų apsaugos (Nr. 119) 7 ir 11 straipsnius ir atitinkamas 1963 m. Rekomendacijos dėl mašinų apsaugos (Nr. 118) nuostatas, pagal kurias įsipareigojimas užtikrinti reikalavimo tinkamai apsaugoti naudojamus mašinas ir neleisti naudoti mašinų be tinkamos apsaugos laikymąsi tenka darbdaviui, o darbuotojo įsipareigojimas – nenaudoti mašinų be apsaugos ir nepašalinti esamos apsaugos.

B4.3.5 gairė. Statistinių duomenų paskelbimas ir kaupimas

1. Apie visus nelaimingus atsitikimus, sužeidimus ir ligas darbe turėtų būti pranešama, kad juos būtų galima ištirti ir kaupti, analizuoti ir skelbti jų statistinius duomenis, atsižvelgiant į su tuo susijusių jūrininkų asmeninių duomenų apsaugą. Pranešimai neturėtų apsiriboti mirtimis ar nelaimingais atsitikimais, į kuriuos patenka laivas.

2. Šios gairės 1 dalyje minima statistika turėtų apimti nelaimingų atsitikimų, sužeidimų ir ligų darbe skaičių, pobūdį, priežastis ir padarinius, aiškiai nurodant, esant reikalui, laivo skyrių, kuriame įvyko nelaimingas atsitikimas, jo tipą ir ar jis įvyko jūroje, ar ošte.

3. Kiekviena Organizacijos narė turėtų tinkamai atsižvelgti į bet kokią Tarptautinės darbo organizacijos parengtą tarptautinę sistemą ar modelį, skirtą jūrininkus ištikusiems nelaimingiems atsitikimams registruoti.

B4.3.6 gairė. Tyrimai

1. Kompetentinga institucija turėtų imtis tirti visų nelaimingų atsitikimų, sužeidimų ir ligų darbe, kurių rezultatas – gyvybės netekimas ar stiprus asmens sužeidimas, taip pat kitų atvejų, kurie gali būti nurodyti nacionaliniuose įstatymuose ar kituose teisės aktuose, priežastis ir aplinkybes.

2. Tiriant reikėtų atsižvelgti į tokius dalykus:

- a) darbo aplinka, pavyzdžiui, darbiniai paviršiai, mechanizmų išdėstymas, prieigos priemonės, apšvietimas ir darbo metodai;
- b) nelaimingų atsitikimų, sužeidimų ir ligų darbe atvejų dažnumas pagal skirtingas amžiaus grupes;
- c) ypatingos fiziologinės ir psichologinės problemos, keliamos laivo aplinkos;
- d) problemos, kylančios dėl fizinio streso laive, ypač dėl padidėjusio darbo krūvio;

- e) problemos, kylančios dėl technikos raidos, taip pat technikos raidos poveikis, jos įtaka įgulos sudėčiai; ir
- f) problemos, kylančios dėl bet kokių žmogiškųjų klaidų.

B4.3.7 gairė. Nacionalinės apsaugos ir prevencijos programos

1. Kad būtų užtikrintas tvirtas pagrindas priemonėms, skirtoms darbų saugai ir sveikatos apsaugai ir nelaimingų atsitikimų, sužeidimų ir ligų, kylančių dėl konkrečių darbo jūrų laivyboje pavojų, prevencijai skatinti, reikėtų tirti bendrąsias tendencijas ir statistikos atskleistus pavojus.

2. Apsaugos ir prevencijos programų, skirtų darbų saugai ir sveikatos apsaugai skatinti, įgyvendinimas turėtų būti organizuojamas taip, kad kompetentinga institucija, laivų savininkai ir jūrininkai ar jų atstovai ir kitos atitinkamos institucijos galėtų vaidinti aktyvų vaidmenį, įskaitant tokias priemones, kaip informacinės kampanijos, gairės laivui dėl maksimalių potencialiai pavojingų darbinės aplinkos faktorių, kitų pavojų poveikio arba sisteminio rizikos vertinimo rezultatai. Visų pirma, turėtų būti kuriami nacionaliniai ar vietos darbų saugos, sveikatos apsaugos ir nelaimingų atsitikimų prevencijos jungtiniai komitetai ar laikinosios darbo grupės bei laivo komitetai, kuriuose būtų atstovaujama suinteresuotoms laivų savininkų ir jūrininkų organizacijoms.

3. Kai tokia veikla vyksta bendrovės lygiu, reikėtų apsvarstyti atstovavimą jūrininkams bet kokiame tokio laivo savininko laivo saugos komitete.

B4.3.8 gairė. Apsaugos ir prevencijos programų turinys

1. Reikėtų apsvarstyti, ar įtrauktina į komitetų ir kitų institucijų, minimų B4.3.7 gairės 2 dalyje, funkcijas ši veikla:

a) nacionalinių darbų saugos ir sveikatos valdymo sistemų gairių ir politikos kryptių, taip pat nelaimingų atsitikimų prevencijos nuostatų, taisyklių ir vadovų parengimas;

b) darbų saugos ir sveikatos apsaugos bei nelaimingų atsitikimų prevencijos mokymo ir programų organizavimas;

c) darbų saugos, sveikatos apsaugos ir nelaimingų atsitikimų prevencijos propagavimo organizavimas, įskaitant filmus, plakatus, pranešimus ir brošiūras; ir

d) literatūros ir informacijos apie darbų saugą, sveikatos apsaugą ir nelaimingų atsitikimų prevenciją platinimas, kad ji pasiektų jūrininkus laivuose.

2. Rengiant tokius darbų saugos, sveikatos apsaugos ir nelaimingų atsitikimų darbe prevencijos priemonių ar rekomenduojamos praktikos tekstus, reikėtų atsižvelgti į atitinkamų nacionalinių institucijų ar organizacijų arba tarptautinių organizacijų priimtas su jais susijusias nuostatas ar rekomendacijas.

3. Formuluodama darbų saugos, sveikatos apsaugos ir nelaimingų atsitikimų prevencijos programas, kiekviena Organizacijos narė turėtų tinkamai atsižvelgti į bet koki praktikos kodeksą, susijusį su jūrininkų sauga ir sveikata, kurį galėjo išleisti Tarptautinė darbo organizacija.

B4.3.9 gairė. Mokymai apie darbų saugą, sveikatos apsaugą ir nelaimingų atsitikimų darbe prevenciją

1. A4.3 standarto 1 dalies a punkte minima mokymo programa turėtų būti periodiškai peržiūrima ir atnaujinama, atsižvelgiant į laivų tipą ir dydį bei jų įrangą, taip pat į įgulos formavimo praktikos pasikeitimus, tautybę, kalbą ir darbo organizavimą laivuose.

2. Reikėtų nuolat skleisti informaciją apie darbų saugą, sveikatos apsaugą ir nelaimingų atsitikimų prevenciją. Gali būti tokios šios informacijos skleidimo formos:

- a) švietėjiška garso ir vaizdo medžiaga, pavyzdžiui, filmai, kurie būtų rodomi jūrininkų profesinio mokymo centruose ir, kur įmanoma, laivuose;
 - b) laivuose kabinami plakatai;
 - c) straipsnių apie darbo jūrų laivyboje pavojus ir darbų saugą, sveikatos apsaugą ir nelaimingų atsitikimų prevencijos priemones įtraukimas į jūrininkų skaitomus periodinius leidinius; ir
 - d) specialios kampanijos, naudojant įvairias informacijos sklaidimo priemones, per kurias jūrininkams duodami nurodymai, įskaitant saugaus darbo praktikos kampanijas.
3. Šios gairės 2 dalyje minimos informacijos sklaidos metu reikėtų atsižvelgti į tai, kad laivuose yra skirtingų tautybių, kalbų ir kultūrų jūrininkų.

B4.2.10 gairė. Jaunų jūrininkų saugos ir sveikatos švietimas

1. Saugos ir sveikatos taisyklės turėtų remtis bet kokiomis bendromis nuostatomis dėl sveikatos tyrimų prieš įsidarbinimą ir dirbant, taip pat dėl nelaimingų atsitikimų prevencijos ir sveikatos apsaugos dirbant, kurios gali būti taikomos jūrininkų darbui. Tokiose taisyklėse turėtų būti nurodomos priemonės, maksimaliai sumažinsiančios pavojų darbe jauniems jūrininkams šiems atliekant savo pareigas.

2. Išskyrus tuos atvejus, kai kompetentinga institucija pripažįsta, kad jaunas jūrininkas yra visapusiškai kvalifikuotas ir turi reikalingų įgūdžių, taisyklėse turėtų būti nustatyti apribojimai, taikomi jauniems jūrininkams, kurie be atitinkamos priežiūros ir nurodymų imasi tam tikrų darbų, keliančių ypatingą nelaimingų atsitikimų ar kenksmingo poveikio sveikatai ar fizinei raidai riziką, arba kuriems reikia tam tikros brandos, patirties ar įgūdžių. Nuspręsdama, kokius darbus riboti taisyklėmis, kompetentinga institucija gali visų pirma apsvarstyti darbą, susijusį su:

- a) sunkių krovinių ar objektų kėlimu, perkėlimu ar nešimu;
- b) patekimu į katilines, cisternas ir kesonus;
- c) kenksmingo triukšmo ir vibracijos lygio poveikiu;
- d) keltuvų ir kitų elektrinių mašinų ir įrankių valdymu ar signalizuotojo tokios įrangos operatoriams darbu;
- e) švartavimosi ar vilkimo lynų ar inkaro nuleidimo įrangos tvarkymu;
- f) laivavirvėmis;
- g) darbu aukštai viršuje arba denyje blogu oru;
- h) naktiniais budėjimais;
- i) elektros įrangos priežiūra;
- j) potencialiai kenksmingų medžiagų arba kenksmingų fizinių veiksnių, pavyzdžiui, pavojingų ar toksinių medžiagų ir jonizuojančiosios spinduliuotės, poveikiu;
- k) maitinimo įrengimų valymu; ir
- l) laivo valčių tvarkymu ar atsakomybe už jų priežiūrą.

3. Kompetentinga institucija turėtų imtis praktinių priemonių, kad atkreiptų jaunų jūrininkų dėmesį į informaciją, susijusią su nelaimingų atsitikimų prevencija ir jų sveikatos apsauga laivuose, arba tokių priemonių imtis per atitinkamus mechanizmus. Tokios priemonės gali apimti atitinkamus mokymus kursuose, oficialios informacijos apie nelaimingų atsitikimų prevenciją, skirtos jauniems asmenims, sklaidą ir profesionalius nurodymus jauniems jūrininkams bei jų priežiūrą.

4. Jaunų jūrininkų švietimas ir mokymas ir krante, ir laivuose turėtų apimti informaciją apie žalingą alkoholio, narkotikų ir kitų potencialiai kenksmingų medžiagų vartojimo poveikį jų sveikatai ir gerovei, taip pat pavojus ir susirūpinimą, susijusius su ŽIV/AIDS ir informaciją apie kitokią, susijusią su pavojais sveikatai, veiklą.

B4.3.11 gairė. Tarptautinis bendradarbiavimas

1. Organizacijos narės, prireikus atitinkamai padedamos tarpvyriausybinių ir kitų tarptautinių organizacijų, bendradarbiaudamos tarpusavyje turėtų stengtis siekti didžiausio įmanomo veiksmų, skirtų darbų saugai, sveikatos apsaugai ir nelaimingų atsitikimų prevencijai skatinti, suderinimo.

2. Kiekviena Organizacijos narė, rengdama darbų saugą, sveikatos apsaugą ir nelaimingų atsitikimų prevenciją skatinančias programas pagal A4.3 standartą, turėtų tinkamai atsižvelgti į susijusius Tarptautinės darbo organizacijos išleistus praktikos kodeksus ir atitinkamus tarptautinių organizacijų standartus.

3. Organizacijos narės turėtų atsižvelgti į tarptautinio bendradarbiavimo poreikį nuolat skatinant veiklą, susijusią su darbų sauga, sveikatos apsauga ir nelaimingų atsitikimų darbe prevencija. Gali būti tokios šio bendradarbiavimo formos:

a) dvišaliai ar daugiašaliai susitarimai dėl suderinamumo taikant darbų saugos, sveikatos apsaugos ir nelaimingų atsitikimų prevencijos standartus ir apsaugos priemones;

b) keitimasis informacija apie konkrečius pavojus, veikiančius jūrininkus, ir apie darbų saugos, sveikatos apsaugos ir nelaimingų atsitikimų prevencijos skatinimo priemones;

c) pagalba bandant įrangą ir atliekant tikrinimą pagal nacionalinius laivo vėliavos šalies teisės aktus;

d) bendradarbiavimas rengiant ir platinant darbų saugos, sveikatos apsaugos ir nelaimingų atsitikimų prevencijos nuostatas, taisykles ar vadovus;

e) bendradarbiavimas gaminant ir naudojant mokymo priemones; ir

f) bendra infrastruktūra arba abipusė pagalba jūrininkų mokymui dėl darbų saugos, sveikatos apsaugos, nelaimingų atsitikimų prevencijos ir saugaus darbo praktikos.

4.4 taisyklė. Galimybė naudotis krante esančiomis gerbūvio priemonėmis

Tikslas. Užtikrinti, kad laive dirbantys jūrininkai galėtų naudotis krante esančiomis priemonėmis ir teikiamomis paslaugomis, užtikrinančiomis jų sveikatą ir gerbūvį

1. Kiekviena Organizacijos narė užtikrina, kad krante esančios gerbūvio priemonės būtų lengvai pasiekiamos visur, kur tokios yra. Organizacijos narė taip pat skatina gerbūvio priemonių, tokių kaip išvardyta Kodekse, plėtrą nustatytuose uostuose, kad uostuose esančių laivų jūrininkai turėtų galimybę naudotis tinkamomis gerbūvio priemonėmis ir paslaugomis.

2. Kiekvienos Organizacijos narės atsakomybė už krante esančias priemones, būtent gerbūvio, kultūros, poilsio ir informacijos priemones ir paslaugas, nustatyta Kodekse.

A4.4 standartas. Galimybė naudotis krante esančiomis gerbūvio priemonėmis

1. Kiekviena Organizacijos narė reikalauja, kad jos teritorijoje esančiomis gerbūvio priemonėmis galėtų naudotis visi jūrininkai, neatsižvelgiant į jų tautybę, rasę, spalvą, lytį, religiją, politinę nuomonę ar socialinę kilmę ir nepaisant to, su kokia vėliava plaukioja laivas, kuriame jie yra įdarbinti, pasamdyti ar dirba.

2. Kiekviena Organizacijos narė skatina gerbūvio priemonių plėtrą atitinkamuose šalies uostuose ir, pasikonsultavusi su suinteresuotomis laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis, nusprendžia, kurie uostai turi būti laikomi tinkamais.

3. Kiekviena Organizacijos narė skatina gerbūvio tarybų, kurios reguliariai tikrintų gerbūvio priemones ir paslaugas ir užtikrintų, kad jos būtų tinkamos, atsižvelgiant į dėl techninių, veiklos ir kitų laivybos pramonės pokyčių kintančius jūrininkų poreikius, steigimą.

B4.4 gairė. Galimybė naudotis krante esančiomis gerbūvio priemonėmis

B4.4.1 gairė. Organizacijos narių atsakomybė

1. Kiekviena Organizacijos narė turėtų:

a) imtis priemonių užtikrinti, kad jūrininkams būtų prieinamos tinkamos gerbūvio priemonės ir teikiamos paslaugos nustatytuose įplaukimo uostuose ir kad savo darbą atliekantiems jūrininkams būtų teikiama tinkama apsauga; ir

b) vykdydama šias priemones, atsižvelgti į specialiuosius jūrininkų poreikius, ypač jiems esant užsienio šalyse ir įplaukiant į karo zonas, susijusius su jų sauga, sveikata ir laisvalaikiu.

2. Veikloje, susijusioje su gerbūvio priemonių ir paslaugų priežiūra, turėtų dalyvauti suinteresuotos atstovaujančios laivų savininkų ir jūrininkų organizacijos.

3. Organizacijos narės turėtų imtis priemonių, skirtų laisvam gerbūvio medžiagos, tokios kaip filmai, knygos, laikraščiai ir sporto įrenginiai, kuria jūrininkai naudotųsi laivuose ir gerbūvio centruose krante, judėjimą tarp laivų, centrinių aprūpinimo agentūrų ir gerbūvio įstaigų.

4. Organizacijos narės turėtų bendradarbiauti tarpusavyje skatindamos jūrininkų gerbūvį jūroje ir uoste. Toks bendradarbiavimas turėtų apimti:

a) kompetentingų institucijų konsultacijas, kurių tikslas – jūrininkų gerbūvio priemonių ir paslaugų užtikrinimas ir gerinimas tiek uoste, tiek laivuose;

b) susitarimus dėl išteklių sutelkimo ir bendro gerbūvio priemonių parūpinimo pagrindiniuose uostuose, kad būtų išvengta nereikalingo dubliavimosi;

c) tarptautinių sporto varžybų organizavimą ir jūrininkų dalyvavimo sporto veikloje skatinimą; ir

d) tarptautinių seminarų jūrininkų gerbūvio jūroje ir uoste tema organizavimą.

B4.4.2 gairė. Gerbūvio priemonės ir paslaugos uostuose

1. Kiekviena Organizacijos narė turėtų teikti ar užtikrinti, kad atitinkamuose šalies uostuose būtų teikiamos tokios gerbūvio priemonės ir paslaugos, kokių gali reikėti.

2. Gerbūvio priemonės ir paslaugos turėtų būti teikiamos atsižvelgiant į nacionalines sąlygas ir praktiką ir tai turėtų daryti viena ar kelios iš jų:

a) valdžios institucijos;

b) suinteresuotos laivų savininkų ir jūrininkų organizacijos pagal kolektyvines sutartis ar kitus susitarimus; ir

c) savanoriškos organizacijos.

3. Uostuose turėtų būti parengtos ar plėtojamos būtinos gerbūvio ir poilsio priemonės. Jos turėtų apimti:

a) reikalingus susitikimų ir poilsio kambarius;

b) priemones sportui ir priemones atvirame ore, įskaitant varžybas;

c) švietimo priemones; ir

d) kur tinkama, priemones religinėms apeigoms ir asmeninėms konsultacijoms.

4. Šios priemonės gali būti parūpintos siekiant suteikti galimybes jūrininkams, atsižvelgiant į jų poreikius, naudotis bendresnės paskirties priemonėmis.

5. Kai dėl nemažo skirtingų tautybių jūrininkų skaičiaus reikia viešbučių, klubų ir sporto priemonių tam tikrame uoste, kompetentinga institucijos ar jūrininkų kilmės šalies arba laivo vėliavos šalies institucijos, taip pat suinteresuotos tarptautinės asociacijos turėtų konsultuotis ir bendradarbiauti su šalies, kurioje yra toks uostas, kompetentingomis institucijomis ir kitomis įstaigomis, taip pat tarpusavyje ir siekti sutelkti išteklius ir išvengti nereikalingo dubliavimosi.

6. Viešbučiai ar nakvynės namai, tinkami jūrininkams, turėtų būti ten, kur jie reikalingi. Juose turėtų būti patogumai, lygiaverčiai tiems, kurie suteikiami geros klasės viešbutyje, ir,

kai tik įmanoma, jie turėtų būti geroje vietoje, toliau nuo dokų. Tokie viešbučiai ir nakvynės namai turėtų būti tinkamai prižiūrimi, kainos juose turėtų būti prieinamos ir, kai būtina ir įmanoma, turėtų būti pasirūpinta jūrininkų šeimų apgyvendinimu.

7. Tokios apgyvendinimo paslaugos turėtų būti prieinamos visiems jūrininkams, neatsižvelgiant į tautybę, rasę, spalvą, lytį, religiją, politinius įsitikinimus ar socialinę kilmę ir nepaisant to, su kokia vėliava plaukioja laivas, kuriame jie įdarbinti, pasamdyti ar dirba. Tam tikruose uostuose, jokiais būdais nepažeidžiant šio principo, gali prireikti kelių apgyvendinimo paslaugų rūšių, kurios būtų panašaus lygio, bet pritaikytos skirtingų jūrininkų grupių papročiams ir poreikiams.

8. Reiktų imtis priemonių, kad prireikus būtų užtikrinta, kad be savanorių darbuotojų visą darbo dieną būtų įdarbinti techniškai kompetentingi asmenys jūrininkų gerbūvio priemonėms ir paslaugoms teikti.

B4.4.3 gairė. Gerbūvio tarybos

1. Gerbūvio tarybos, atsižvelgiant į situaciją, turėtų būti įkurtos uosto, regioniniu ir nacionaliniu lygiu. Jų funkcijos turėtų apimti:

a) prieinamų gerbūvio priemonių tinkamumo tikrinimą ir stebėjimą, ar reikia parūpinti papildomų priemonių ar pašalinti nepakankamai naudojamąs priemones; ir

b) pagalbą ir patarimus už gerbūvio priemonių parūpinimą atsakingiems asmenims ir jų koordinavimo užtikrinimą.

2. Tarp gerbūvio tarybos narių turėtų būti laivų savininkų ir jūrininkų organizacijų, kompetentingų institucijų ir, prireikus, savanoriškų organizacijų bei socialinių institucijų atstovai.

3. Prireikus, jūrinių valstybių konsulai ir užsienio gerbūvio organizacijų vietos atstovai, pagal nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus, turėtų būti susiję su uosto, regioninėmis ir nacionalinėmis gerbūvio tarybomis.

B4.4.4 gairė. Gerbūvio priemonių finansavimas

1. Atsižvelgiant į nacionalines sąlygas ir praktiką, finansinė parama uosto gerbūvio priemonėms turėtų būti gaunama per vieną ar kelis iš šių šaltinių:

a) subsidijas iš viešųjų fondų;

b) rinkliavas ar kitus specialius mokesčius, renkamus iš laivybos šaltinių;

c) savanoriškų laivų savininkų, jūrininkų ar jų organizacijų įnašų; ir

d) savanoriškų įnašų iš kitų šaltinių.

2. Jei imami gerbūvio mokesčiai, rinkliavos ir specialūs mokesčiai, jie turi būti naudojami tik tais tikslais, kuriais yra renkami.

B4.4.5 gairė. Informacijos skleidimas ir lengvinančios priemonės

1. Jūrininkams turėtų būti skleidžiama informacija apie atplaukimo uostuose veikiančius infrastruktūros objektus, atvirus plačiai visuomenei, ypač apie transportą, gerbūvio objektus, pramogų ir švietimo objektus ir šventyklas, taip pat apie specialiai jūrininkams skirtus objektus.

2. Bet kuriuo pagrįstu laiku turėtų būti galimybės naudotis tinkamomis transporto priemonėmis už nedidelę kainą, kad jūrininkai galėtų pasiekti miestą iš patogių vietų uoste.

3. Kompetentingos institucijos turėtų imtis visų tinkamų priemonių, kad į uostą įplaukiantys laivų savininkai ir jūrininkai žinotų bet kokius specialius įstatymus ir papročius, kurių pažeidimas gali kelti pavojų jų laisvei.

4. Kompetentinga institucija turėtų užtikrinti, kad jūrininkų apsaugai uosto teritorija ir privažiavimo keliai būtų apšviesti ir su kelio ženklais bei juose reguliariai dirbtų patruliai.

B4.4.6 gairė. Jūrininkai užsienio uoste

1. Jūrininkų apsaugai užsienio uostuose reikėtų imtis priemonių, kad būtų palengvinta:
 - a) galimybė susisiekti su valstybės, kurios piliečiai jie yra, ar gyvenamosios valstybės konsulais; ir
 - b) veiksmingas konsulų ir vietos ar nacionalinių institucijų bendradarbiavimas.
2. Su užsienio uoste sulaikytais jūrininkais turėtų būti elgiamasi griežtai laikantis procesinės teisės normų ir taikant tinkamą konsulinę apsaugą.
3. Jei jūrininkas yra sulaikomas dėl bet kokios priežasties Organizacijos narės teritorijoje, kompetentinga institucija, jei jūrininkas to pageidauja, turėtų skubiai informuoti laivo vėliavos valstybę ir valstybę, kurios pilietis yra jūrininkas. Kompetentinga institucija turėtų skubiai informuoti jūrininką apie jo teisę pateikti tokį prašymą. Valstybė, kurios pilietis yra jūrininkas, turėtų skubiai informuoti artimiausius jūrininko giminaičius. Kompetentinga institucija turėtų leisti tokių valstybių konsulato pareigūnams skubiai susitikti su jūrininku ir vėliau reguliariai jį lankyti, kol jis yra sulaikytas.
4. Kiekviena Organizacijos narė turėtų imtis priemonių, kai tik tai būtina, kad užtikrintų jūrininkų saugumą nuo agresijos ir kitų neteisėtų veiksmų, kol laivai yra jų teritoriniuose vandenyse ir, visų pirma, uosto prieigose.
5. Atsakingi asmenys uoste ir laive turėtų dėti visas pastangas, kad palengvintų jūrininkų išleidimą į krantą, kai tik tai tampa įmanoma laivui atvykus į uostą.

4.5 taisyklė. Socialinė apsauga

Tikslas. Užtikrinti, kad būtų imamasi priemonių, garantuojančių jūrininkams socialinę apsaugą

1. Kiekviena Organizacijos narė užtikrina, kad visi jūrininkai ir, tiek, kiek nustatyta narių nacionaliniuose įstatymuose, jų išlaikytiniai turėtų galimybę naudotis socialine apsauga pagal Kodeksą, tačiau nepažeidžiant kokių nors palankesnių sąlygų, minimų Įstatų 19 straipsnio 8 dalyje.
2. Kiekviena Organizacijos narė imasi veiksmų atsižvelgdama į savo nacionalines aplinkybes, individualiai arba bendradarbiaudamos tarptautiniu mastu, kad pasiektų progresyviai visapusės jūrininkų socialinės apsaugos.
3. Kiekviena Organizacijos narė užtikrina, kad jūrininkai, kuriems yra taikomi jos socialinės apsaugos teisės aktai, ir, tiek, kiek nustatyta jos nacionaliniuose įstatymuose, jų išlaikytiniai turėtų teisę į socialinę apsaugą, kuri būtų ne mažiau palanki nei dirbantiems krante.

A4.5 standartas. Socialinė apsauga

1. Sritis, kurias reikėtų apsvarstyti siekiant taikyti progresyviai visapusę socialinę apsaugą pagal 4.5 taisyklę, yra tokios: sveikatos priežiūra, ligos pašalpa, nedarbo pašalpa, senatvės išmoka, sužeidimo darbe pašalpa, šeimos pašalpa, motinystės pašalpa, neįgalumo pašalpa ir išgyvenusių asmenų pašalpa; šios sritys yra apsaugos, nustatytos pagal 4.1 taisyklę dėl sveikatos priežiūros ir 4.2 taisyklę dėl laivo savininkų atsakomybės, taip pat pagal kitas šios Konvencijos dalis, papildymas.
2. Ratifikavimo metu apsauga, kiekvienos Organizacijos narės suteikiama pagal 4.5 taisyklės 1 dalį, apima mažiausiai tris iš devynių sričių, išvardytų šio standarto 1 dalyje.
3. Kiekviena Organizacijos narė imamasi priemonių atsižvelgdama į savo nacionalines aplinkybes, kad visiems jūrininkams, paprastai gyvenantiems jos teritorijoje, užtikrintų papildomą socialinę apsaugą, minimą šio standarto 1 dalyje. Pavyzdžiui, tokia pareiga gali būti įgyvendinta per atitinkamus dvišalius ir daugiašalius susitarimus ar įnašais pagrįstas

systemas. Tokia apsauga turi būti ne mažiau palanki nei ta, kuri užtikrinama krante dirbantiems jų teritorijos gyventojams.

4. Nepaisant pareigų priskyrimo pagal šio standarto 3 dalį, Organizacijos narės per dvišalius ir daugiašalius susitarimus ir nuostatas, priimtas regioninės ekonominės integracijos organizacijų, gali nustatyti kitas taisykles dėl socialinės apsaugos teisės aktų, kurie taikomi jūrininkams.

5. Kiekvienos Organizacijos narės atsakomybė dėl jūrininkų laivuose, plaukiojančiuose su jos vėliava, apima atsakomybę, nustatytą 4.1 ir 4.2 taisyklėse, ir su ja susijusias Kodekso nuostatas, taip pat tai, kas būdinga jų bendriesiems įsipareigojimams pagal tarptautinius įstatymus.

6. Kiekviena Organizacijos narė apsvarsto įvairius būdus, kuriais, laikantis nacionalinių įstatymų ir praktikos, panašios pašalpos būtų mokamos jūrininkams, jei būtų nepakankamai aprėpiamos šio standarto 1 dalyje minimos sritys.

7. Apsauga pagal 4.5 taisyklės 1 dalį prireikus gali būti nustatyta įstatymuose ar kituose teisės aktuose, privačiose sistemose ar kolektyvinėse sutartyse ar keliuose iš jų.

8. Tiek, kiek tai atitinka nacionalinius įstatymus ir praktiką, Organizacijos narės bendradarbiauja per dvišalius ar daugiašalius susitarimus ar kitokias priemones, kad užtikrintų visų jūrininkų, neatsižvelgiant į jų gyvenamąją vietą, teisių į socialinę apsaugą išlaikymą per įmokines ar neįmokines sistemas, kurios jau yra ar netrukus bus parengtos.

9. Kiekviena Organizacijos narė sukuria sąžiningas ir veiksmingas procedūras ginčams spręsti.

10. Kiekviena Organizacijos narė ratifikuodama nurodo sritis, kurioms nustatyta apsauga, pagal šio standarto 2 dalį. Vėliau ji informuoja Tarptautinio darbo biuro generalinį direktorių, kai nustato socialinę apsaugą vienai ar kelioms kitoms sritims, nustatytoms šio standarto 1 dalyje. Generalinis direktorius tvarko šios informacijos registrą ir suteikia galimybę visoms suinteresuotoms šalims naudotis juo.

11. Ataskaitos Tarptautiniam darbo biurui pagal Įstatų 22 straipsnį aprėpia informaciją apie veiksmus, kurių imtasi pagal 4.5 taisyklės 2 dalį, kitų sričių apsaugai išplėsti.

B4.5 gairė. Socialinė apsauga

1. Apsauga, garantuojama ratifikavimo metu, pagal A4.5 standarto 2 dalį turėtų apimti bent jau sveikatos priežiūrą, ligos pašalpą ir sužeidimo darbe pašalpą.

2. A4.5 standarto 6 dalyje minimomis aplinkybėmis panašios pašalpos gali būti nustatytos per draudimo, dvišalius ir daugiašalius susitarimus ar kitas veiksmingas priemones, atsižvelgiant į tiesiogiai susijusių kolektyvinių sutarčių nuostatas. Kai patvirtinamos tokios priemonės, jūrininkai, kuriems taikomos tokios priemonės, turėtų būti informuojami, kokiais būdais bus nustatyta įvairių sričių socialinė apsauga.

3. Kai jūrininkams taikomas daugiau nei vienas nacionalinis teisės aktas, aprėpiantis socialinę apsaugą, suinteresuotos Organizacijos narės turėtų bendradarbiauti, kad, atsižvelgdamos į tokius faktorius kaip apsaugos rūšis ir lygis, pagal atitinkamus teisės aktus abipusiai susitarimais nustatytų, kokie teisės aktai turi būti taikomi, kurie yra palankesni jūrininkui ir kuriuos rinktųsi jis pats.

4. Procedūros, nustatytos pagal A4.5 standarto 9 dalį, turėtų būti parengtos taip, kad aprėptų visus ginčus dėl jūrininkų ieškinių, nepaisant to, koku būdu užtikrinama apsauga.

5. Kiekviena Organizacijos narė, su kurios vėliava plaukiojančiuose laivuose dirba jūrininkai, turintys jos pilietybę, neturintys jos ar tiek turintys, tiek neturintys pilietybės (t. y. mišri įgula), turėtų nustatyti socialinę apsaugą kaip numatyta galiojančioje Konvencijoje ir periodiškai peržiūrėti socialinės apsaugos sritis, nustatytas A4.5 standarto 1 dalyje, siekdamas identifikuoti bet kokias papildomas sritis, taikytinas jūrininkams.

6. Jūrininkų darbo sutartyje turėtų būti nurodyti būdai, kuriais laivų savininkai užtikrins jūrininkams įvairias socialinės apsaugos sritis, taip pat nurodyta bet kokia kita svarbi

informacija, kurią žino laivo savininkas, pavyzdžiui, įstatymų nustatyti atskaitymai iš jūrininko algos ir laivų savininkų įmokos, kurios gali būti daromos laikantis nustatytų įgaliotųjų institucijų reikalavimų pagal tiesiogiai susijusias nacionalines socialinio draudimo sistemas.

7. Organizacijos narė, su kurios vėliava laivas plaukioja, veiksmingai vykdydama savo jurisdikciją socialinių reikalų srityje, turėtų įsitikinti, kad vykdomi laivų savininkų įsipareigojimai susiję su socialine apsauga, įskaitant reikalaujamų įnašų mokėjimą socialinės apsaugos sistemoms.

5 DALIS. ATITIKTIS IR VYKDYMAS

1. Šioje dalyje pateikiamose taisyklėse įtvirtinama kiekvienos Organizacijos narės atsakomybė iki galo įgyvendinti principus ir teises, numatytus šios Konvencijos straipsniuose ir konkrečius įsipareigojimus, nustatytus 1, 2, 3 ir 4 dalyse.

2. VI straipsnio 3 ir 4 dalys, leidžiančios įgyvendinti Kodekso A dalį per iš esmės lygiavertes nuostatas, šioje dalyje netaikomos Kodekso A daliai.

3. Pagal VI straipsnio 2 dalį kiekviena Organizacijos narė vykdo savo įsipareigojimus pagal taisykles taip, kaip nustatyta atitinkamuose Kodekso A dalies standartuose, tinkamai atsižvelgdama į atitinkamas Kodekso B dalies gaires.

4. Šios dalies nuostatos įgyvendinamos turint omenyje, kad jūrininkai ir laivų savininkai, kaip ir visi kiti asmenys, yra lygūs prieš įstatymą ir turi teisę į vienodą įstatymų apsaugą ir negali būti diskriminuojama jų galimybė kreiptis į teismus, specializuotus teismus ir naudotis kitais ginčų sprendimo mechanizmais. Šios dalies nuostatos nenustato teisinės jurisdikcijos ar teisėtos bylos nagrinėjimo vietos.

5.1 taisyklė. Laivo vėliavos valstybės atsakomybė

Tikslas. Užtikrinti, kad kiekviena Organizacijos narė įgyvendintų savo įsipareigojimus pagal šią Konvenciją dėl su jos vėliava plaukiojančių laivų

5.1.1 taisyklė. Bendrieji principai

1. Kiekviena Organizacijos narė yra atsakinga už savo įsipareigojimų pagal šią Konvenciją vykdymo užtikrinimą su jų vėliava plaukiojančiuose laivuose.

2. Kiekviena Organizacijos narė parengia veiksmingą sistemą darbo jūrų laivyboje sąlygoms tikrinti ir patvirtinti pagal 5.1.3 ir 5.1.4 taisykles, tuo užtikrinant, kad jūrininkų darbo ir gyvenimo sąlygos su jų vėliava plaukiojančiuose laivuose atitinka ir toliau atitiks šios Konvencijos nuostatas.

3. Organizacijos narė, rengdama veiksmingą darbo jūrų laivyboje sąlygų patikrinimo ir patvirtinimo sistemą, jei reikia, gali įgalioti viešąsias institucijas ar kitas organizacijas (įskaitant kitos Organizacijos narės organizaciją, jei ši sutinka), kurias ji pripažįsta kompetentingomis ir nepriklausomomis atlikti apžiūrą ir išduoti patvirtinančius pažymėjimus arba ir tai, ir tai. Visais atvejais Organizacijos narė lieka visiškai atsakinga už jūrininkų darbo ir gyvenimo sąlygų su jų vėliava plaukiojančiuose laivuose apžiūrą ir patvirtinimą.

4. Darbo jūrų laivyboje liudijimas, kartu su darbo jūrų laivyboje atitikties deklaracija, yra patikimas įrodymas, kad laivą tinkamai patikrino Organizacijos narė, su kurios vėliava laivas plaukioja, ir kad tiek, kiek patvirtinta liudijime, įvykdyti šios Konvencijos reikalavimai, susiję su jūrininkų darbo ir gyvenimo sąlygomis.

5. Informacija apie sistemą, minimą šios taisyklės 2 dalyje, įskaitant metodą, taikomą jos veiksmingumui vertinti, įtraukiama į Organizacijos narės ataskaitas Tarptautiniam darbo biurui pagal Įstatų 22 straipsnį.

A5.1.1 standartas. Bendrieji principai

1. Kiekviena Organizacijos narė nustato aiškius tikslus ir standartus, aprėpiančius jos patikrinimo ir patvirtinimo sistemų vykdymą, taip pat atitinkamas bendrąsias procedūras, skirtas įvertinti, kiek yra įgyvendinti tokie tikslai ir standartai.

2. Kiekviena Organizacijos narė reikalauja, kad visuose su jos vėliava plaukiojančiuose laivuose būtų šios Konvencijos kopija.

B5.1.1 gairė. Bendrieji principai

1. Kompetentinga institucija turėtų imtis tinkamų priemonių veiksmingam valdžios institucijų ir kitų organizacijų, minimų 5.1.1 ir 5.1.2 taisyklėse, kurioms rūpi jūrininkų darbo ir gyvenimo sąlygos, bendradarbiavimui skatinti.

2. Kad būtų geriau užtikrintas inspektorių, laivų savininkų, jūrininkų ir jiems atstovaujančių organizacijų bendradarbiavimas ir išlaikomos ar gerinamos jūrininkų darbo ir gyvenimo sąlygos, kompetentinga institucija turėtų reguliariai konsultuotis su tokių organizacijų atstovais, kad geriausiai būtų pasiekti šie tikslai. Tokių konsultacijų būdą turėtų nustatyti kompetentinga institucija, pasikonsultavusi su laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis.

5.1.2 taisyklė. Pripažintų organizacijų įgaliojimai

1. Viešosios institucijos ar kitos organizacijos, minimos 5.1.1 taisyklės 3 dalyje („pripažintos organizacijos“), turi būti pripažintos kompetentingos institucijos, kaip atitinkančios Kodekso reikalavimus dėl kompetencijos ir nepriklausomumo. Patikrinimo ar patvirtinimo funkcijos, kurias pripažintos organizacijos gali būti įgaliotos atlikti, turi atitikti veiklos, kuri Kodekse aiškiai nustatyta kaip veikla, kurią vykdo kompetentinga institucija ar pripažinta organizacija, sritį.

2. 5.1.1 taisyklės 5 dalyje minimose ataskaitose turi būti informacija apie bet kokią pripažintą organizaciją, jai suteiktų įgaliojimų mastą ir priemones, kurių Organizacijos narė ėmėsi, kad užtikrintų visišką ir veiksmingą suteiktų įgaliojimų vykdymą.

A5.1.2 standartas. Pripažintų organizacijų įgaliojimai

1. Dėl 5.1.2 taisyklės 1 dalyje nustatyto pripažinimo kompetentinga institucija apsvarsto suinteresuotos organizacijos kompetenciją ir nepriklausomumą ir nusprendžia, ar organizacija, tiek kiek reikia veiklai, kuriai suteikti įgaliojimai, vykdyti, parodė, kad:

a) turi reikiamos kompetencijos atitinkamais šios Konvencijos aspektais ir tinkamų žinių apie laivo operacijas, įskaitant minimalius reikalavimus jūrininkams darbui laive, darbo sąlygas, apgyvendinimą, laisvalaikio infrastruktūros priemones, maistą ir maitinimą, nelaimingų atsitikimų prevenciją, sveikatos apsaugą, sveikatos priežiūrą, gerbūvio ir socialinę apsaugą;

b) turi sugebėjimų išlaikyti ir atnaujinti savo darbuotojų kompetenciją;

c) pakankamai žino šios Konvencijos reikalavimus, taip pat galiojančius nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus ir susijusius tarptautinius dokumentus; ir

d) yra pakankamo dydžio, sudėties, turi pakankamai patirties ir išteklių, atitinkančių įgaliojimų tipą ir laipsnį.

2. Bet kokie įgaliojimai, suteikti tikrinimo atžvilgiu, turi bent jau leisti pripažintai organizacijai reikalauti ištaisyti nustatytus jūrininkų gyvenimo ir darbo sąlygų trūkumus ir, uosto valstybės prašymu, tam atlikti patikrinimus.

3. Kiekviena Organizacijos narė sukuria:

a) sistemą, apimančią informaciją apie visus galiojančius nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus bei susijusius tarptautinius dokumentus, kad užtikrintų pripažintų organizacijų atliekamų darbų suderinamumą; ir

b) bendravimo su tokiomis organizacijomis ir jų priežiūros procedūras.

4. Kiekviena Organizacijos narė pateikia Tarptautiniam darbo biurui naujausią bet kokių pripažintų organizacijų, įgaliotų veikti jos vardu, sąrašą ir tokį sąrašą nuolat atnaujina. Sąrašė nurodomos funkcijos, kurias pripažintos organizacijos yra įgalios atlikti. Biuras sudaro galimybes sąrašu naudotis viešai.

B5.1.2 gairė. Pripažintų organizacijų įgaliojimai

1. Pripažinimo siekianti organizacija turėtų įrodyti, jog ji turi techninę, administracinę ir valdymo kompetenciją ir išteklius, kad užtikrintų tinkamos kokybės paslaugų teikimą laiku.

2. Vertindama organizacijos išteklius, kompetentinga institucija turi nuspręsti, ar organizacija:

a) turi pakankamai techninių, vadovaujančių ir pagalbinių darbuotojų;

b) turi pakankamai kvalifikuoto profesionalaus personalo reikalingoms paslaugoms teikti visoje atitinkamoje geografinėje teritorijoje;

c) įrodė sugebėjimą laiku teikti tinkamos kokybės paslaugas; ir

d) yra nepriklausoma ir atskaitinga už savo veiklą.

3. Kompetentinga institucija turėtų sudaryti raštišką susitarimą su bet kuria organizacija, kurią ji pripažįsta tinkama, kad jai būtų suteikti įgaliojimai. Susitarime turėtų būti šie elementai:

a) taikymo sritis;

b) paskirtis;

c) bendrosios sąlygos;

d) suteikus įgaliojimus atliekamos funkcijos;

e) teisinis įgaliojimais suteiktų funkcijų pagrindas;

f) atsiskaitymas kompetentingai institucijai;

g) įgaliojimų, kuriuos kompetentinga institucija suteikia pripažintai organizacijai, išsamus išdėstymas; ir

h) kompetentingos institucijos priežiūros veikla, kurią vykdyti pavedama pripažintai organizacijai;

4. Kiekviena Organizacijos narė turėtų reikalauti, kad pripažintos organizacijos parengtų darbuotojų, kuriuos jos įdarbina inspektorais, kvalifikacijos sistemą, užtikrinančią jų žinių ir kompetencijos atnaujinimą laiku.

5. Kiekviena Organizacijos narė turėtų reikalauti, kad pripažintos organizacijos registruotų jų suteiktas paslaugas, kaip įrodymą, jog visose srityse, kurias aprėpia paslaugos, laikomasi reikalaujamų standartų.

6. Kiekviena Organizacijos narė, rengdama priežiūros procedūras, minimas A5.1.2 standarto 3 dalies b punkte, turėtų atsižvelgti į „Įgaliojimų suteikimo Administracijos vardu veikiančioms organizacijoms gaires“ priimtas Tarptautinės darbo organizacijos.

5.1.3 taisyklė. Darbo jūrų laivyboje liudijimas ir darbo jūrų laivyboje atitikties deklaracija

1. Ši taisyklė taikoma:

a) tarptautiniais reisais plaukiojantiems laivams, kurių bendroji talpa yra 500 ar didesnė; ir

b) su Organizacijos narės vėliava plaukiojantiems ir iš kitos šalies uosto išplaukiantiems ar iš vieno kitos šalies uosto į kitą tos šalies uostą plaukiantiems laivams, kurių bendroji talpa yra 500 ir didesnė.

Šioje taisyklėje „tarptautinis reisas“ reiškia kelionę iš šalies į uostą, kuris yra už tos šalies ribų.

2. Jei laivo savininkas paprašo suinteresuotos Organizacijos narės, ši taisyklė taip pat taikoma bet kuriam laivui, kuris plaukioja su Organizacijos narės vėliava ir kuriam netaikoma šios taisyklės 1 dalis.

3. Kiekviena Organizacijos narė reikalauja, kad su jos vėliava plaukiojančiuose laivuose būtų darbo jūrų laivyboje liudijimai, patvirtinantys, kad jūrininkų darbo ir gyvenimo sąlygos laive, įskaitant priemones, užtikrinančias tęstinę atitiktį, įtraukiamos į darbo jūrų laivyboje atitikties deklaraciją, minimą šios taisyklės 4 dalyje, buvo patikrintos ir atitinka nacionalinių įstatymų ar kitų teisės aktų arba kitų priemonių, kuriomis įgyvendinama ši Konvencija, reikalavimus.

4. Kiekviena Organizacijos narė reikalauja, kad su jos vėliava plaukiojančiuose laivuose būtų darbo jūrų laivyboje atitikties deklaracija, kurioje nurodomi šią Konvenciją įgyvendinantys nacionaliniai reikalavimai dėl jūrininkų darbo ir gyvenimo sąlygų ir nustatomos laivo savininko patvirtintos priemonės, užtikrinančios reikalavimų laikymąsi laive ar laivuose.

5. Darbo jūrų laivyboje liudijimas ir darbo jūrų laivyboje atitikties deklaracija turi atitikti Kodekse nurodytą pavyzdį.

6. Organizacijos narės kompetentinga institucija ar pripažinta organizacija, tinkamai tam įgaliota, atlikusi tyrimą ir įsitikinusi, kad su Organizacijos narės vėliava plaukiojantis laivas atitinka arba toliau atitinka šios Konvencijos standartus, išduoda arba atnaujina tai patvirtinantį darbo jūrų laivyboje liudijimą ir tokį liudijimą įregistruoja viešai prieinamame registre.

7. Išsamūs darbo jūrų laivyboje liudijimo ir darbo jūrų laivyboje atitikties deklaracijos reikalavimai, įskaitant dalykų, kuriuos reikia patikrinti ir patvirtinti, sąrašą nustatyti Kodekso A dalyje.

A5.1.3 standartas. Darbo jūrų laivyboje liudijimas ir darbo jūrų laivyboje atitikties deklaracija

1. Laivui darbo jūrų laivyboje liudijimą ne ilgesniam nei penkerių metų laikotarpiui išduoda kompetentinga institucija arba pripažinta organizacija, tinkamai tam įgaliota. Dalykų, kurie prieš išduodant darbo jūrų laivyboje liudijimą turi būti patikrinti ir atitikti nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus arba kitas priemones, kuriomis įgyvendinami šios Konvencijos reikalavimai dėl jūrininkų darbo ir gyvenimo sąlygų laivuose, sąrašas yra A5-I priede.

2. Darbo jūrų laivyboje liudijimų galiojimas tarpiniais laikotarpiais turi būti tikrinamas kompetentingos institucijos ar pripažintos organizacijos, tinkamai tam įgalios, kad būtų užtikrintas tęstinis reikalavimų, įgyvendinančių šią Konvenciją, laikymasis. Jei atliekama tik viena tarpinė apžiūra, o liudijimas galioja penkerius metus, tokia apžiūra turi būti atliekama tarp antrų ir trečių liudijimo galiojimo metų. Galiojimo metai reiškia kiekvienų metų mėnesį ir dieną, atitinkančius darbo jūrų laivyboje liudijimo galiojimo termino pabaigos datą. Tarpinis patikrinimas turi būti tiek pat aprėpiantis ir nuodugnus kaip ir liudijimo atnaujinimo patikrinimas. Liudijimas patvirtinamas, jei tarpinio patikrinimo rezultatai yra palankūs.

3. Nepaisant šio standarto 1 dalies, kai atnaujinimo patikrinimas atliekamas likus trimis mėnesiams iki esamo darbo jūrų laivyboje liudijimo galiojimo pabaigos, naujas darbo jūrų laivyboje liudijimas galios nuo tos dienos, kai užbaigiamas atnaujinimo patikrinimas, ne ilgesnį nei penkerių metų laikotarpį nuo esamo liudijimo galiojimo pabaigos.

4. Kai atnaujinimo patikrinimas atliekamas likus daugiau nei trimis mėnesiams iki esamo darbo jūrų laivyboje liudijimo galiojimo termino pabaigos, naujas darbo jūrų laivyboje liudijimas galioja ne ilgesnį nei penkerių metų laikotarpį, prasidedantį nuo atnaujinimo patikrinimo užbaigimo dienos.

5. Laikini darbo jūrų laivyboje liudijimai gali būti išduodami:

a) naujiems laivams juos pristačius;
b) laivui keičiant vėliavą; arba
c) kai laivo savininkas prisiima atsakomybę už laivo, kuris yra naujas tam laivo savininkui, veiklą.

6. Laikiną darbo jūrų laivyboje liudijimą ne ilgesniam nei šešių mėnesių laikotarpiui gali išduoti kompetentinga institucija ar tuo tikslu tinkamai įgaliota pripažinta organizacija.

7. Laikinas darbo jūrų laivyboje liudijimas gali būti išduodamas pasitvirtinus, kad:

a) laivas buvo patikrintas, tiek, kiek tai pagrįsta ir įmanoma, dėl dalykų, išvardytų A5-I priede, atsižvelgiant į dalykų pagal šios dalies b, c ir d punktus, patikrą;

b) laivo savininkas įrodė kompetentingai institucijai ar pripažintai organizacijai, kad laive taikomos tinkamos procedūros, atitinkančios šią Konvenciją;

c) kapitonas yra susipažinęs su šios Konvencijos reikalavimais ir atsakomybe už įgyvendinimą; ir

d) kompetentingai institucijai ar pripažintai organizacijai buvo pateikta atitinkama informacija, leidžianti parengti darbo jūrų laivyboje atitikties deklaraciją.

8. Prieš baigiantis laikino liudijimo galiojimui, kad būtų išduotas įprasto termino darbo jūrų laivyboje liudijimas, pagal šio standarto 1 dalį turi būti atliekamas išsamus patikrinimas. Po pirmo šešių mėnesių laikotarpio, minimo šio standarto 6 dalyje, negali būti išduodamas dar vienas laikinas liudijimas. Laikino liudijimo galiojimo laikotarpiu nereikalaujama išduoti darbo jūrų laivyboje atitikties deklaracijos.

9. Darbo jūrų laivyboje liudijimo, laikino darbo jūrų laivyboje liudijimo ir darbo jūrų laivyboje atitikties deklaracijos forma turi atitikti A5-II priede nurodytą pavyzdį.

10. Darbo jūrų laivyboje atitikties deklaracija pridedama prie darbo jūrų laivyboje liudijimo. Ji susideda iš dviejų dalių:

a) I deklaracijos dalį parengia kompetentinga institucija, kuri: i) nustato dalykų, kurie turi būti patikrinti, sąrašą pagal šio standarto 1 dalį; ii) nustato nacionalinius reikalavimus, apimančius tiesiogiai susijusias šios Konvencijos nuostatas, darant nuorodą į atitinkamas nacionalinės teisės nuostatas, taip pat, tiek, kiek reikia, glaustą informaciją apie pagrindinį nacionalinių reikalavimų turinį; iii) nurodo reikalavimus, kurie taikomi konkrečioms laivo tipams pagal nacionalinės teisės aktus; iv) registruoja bet kokias esmines ekvivalentines nuostatas, patvirtintas pagal VI straipsnio 3 dalį; ir v) aiškiai nurodo bet kokias išlygas, kurias, kaip nurodyta 3 dalyje, suteikia kompetentinga institucija; ir

b) II dalį parengia laivo savininkas; joje nurodomos priemonės, patvirtintos, kad būtų užtikrinta tęstinė atitiktis nacionaliniams reikalavimams tarp patikrinimų, ir priemonės, pasiūlytos siekiant užtikrinti nuolatinę atitikties gerėjimą.

Kompetentinga institucija ar pripažinta organizacija, tinkamai tam įgaliota, patvirtina II dalį ir išduoda darbo jūrų laivyboje atitikties deklaraciją.

11. Visų vėlesnių patikrinimų ar kitokių patikrų, atliktų konkrečiame laive, rezultatai ir bet kokie nukrypimai, nustatyti per bet kokią tokį patikrinimą, turi būti registruojami nurodant dieną, kurią trūkumai buvo pašalinti. Toks užregistruotas įrašas, kartu su vertimu į anglų kalbą, jei jis nėra įrašytas anglų kalba, pagal nacionalinius įstatymus ar kitus teisės aktus turi būti įrašytas darbo jūrų laivyboje atitikties deklaracijoje arba pridėtas prie jos, arba kitaip prieinamas jūrininkams, laivo vėliavos valstybės inspektoriams, įgaliotiems pareigūnams uostų valstybėse ir laivų savininkų bei jūrininkų atstovams.

12. Laive turi būti tuo metu galiojantis darbo jūrų laivyboje liudijimas ir darbo jūrų laivyboje atitikties deklaracija, kartu su vertimu į anglų kalbą, jei jie parengti ne anglų kalba, o šių dokumentų kopija turi būti iškabinta laive gerai matomoje ir jūrininkams prieinamoje vietoje. Jei pageidaujama, pagal nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus kopija turi būti prieinama jūrininkams, laivo vėliavos valstybės inspektoriams, įgaliotiems pareigūnams uostų valstybėse ir laivų savininkų bei jūrininkų atstovams.

13. Šio standarto 11 ir 12 dalyje nustatytas reikalavimas, kad būtų vertimas į anglų kalbą netaikomas, jei laivas neplaukioja tarptautiniais reisais.

14. Pagal šio standarto 1 ar 5 dalį išduotas liudijimas nustoja galioti bet kuriuo iš šių atvejų:

- a) jei atitinkami patikrinimai neatlikti per šio standarto 2 dalyje nurodytus laikotarpius;
- b) jei liudijimas nėra patvirtintas pagal šio standarto 2 dalį;
- c) laivui keičiant vėliavą;
- d) laivo savininkui nustojus prisiimti atsakomybę už laivo veiklą; ir
- e) padarius esminius 3 dalyje nurodytos struktūros ar įrangos pakeitimus.

15. Šio standarto 14 dalies c, d ar e punkte nurodytu atveju naujas liudijimas išduodamas tik tada, kai kompetentinga institucija ar pripažinta organizacija, išduodanti naują liudijimą, iki galo įsitikina, kad laivas atitinka šio standarto reikalavimus.

16. Jei yra įrodymų, kad konkretus laivas nesilaiko šios Konvencijos reikalavimų ir nebuvo imtasi jokių ištaisomųjų veiksmų, kompetentinga institucija ar pripažinta organizacija, tam laivo vėliavos valstybės tinkamai įgaliota, atšaukia darbo jūrų laivyboje liudijimą.

17. Svarstydamas, ar darbo jūrų laivyboje liudijimas turėtų būti atšauktas pagal šio standarto 16 dalį, kompetentinga institucija ar pripažinta organizacija, atsižvelgia į trūkumų rimtumą ar dažnumą.

B5.1.3 gairė. Darbo jūrų laivyboje liudijimas ir darbo jūrų laivyboje atitikties deklaracija

1. Nurodant nacionalinius reikalavimus pagal darbo jūrų laivyboje atitikties deklaracijos I dalį, prie kiekvieno A5-I priede išvardyto dalyko reiktų pateikti nuorodas į teisės aktų nuostatas, susijusias su jūrininkų darbo ir gyvenimo sąlygomis. Jei nacionaliniuose teisės aktuose tiksliai laikomasi šioje Konvencijoje nustatytų reikalavimų, gali pakakti tik nuorodos. Jei Konvencijos nuostata įgyvendinama iš esmės lygiaverčiai, kaip nustatyta VI straipsnio 3 dalyje, tokia nuostata turėtų būti nurodyta ir glaustai paaiškinta. Jei kompetentinga institucija suteikia išlygą, kaip nurodyta 3 dalyje, su tuo susijusi konkreti nuostata ar nuostatos turėtų būti aiškiai įvardytos.

2. Laivo savininko parengtose darbo jūrų laivyboje atitikties deklaracijos II dalyje nustatytose priemonėse visų pirma turėtų būti nurodytos aplinkybės, pagal kurias bus tikrinama tęstinė atitiktis konkretiems nacionaliniams reikalavimams, asmenys, atsakingi už patikrinimą, registruojami įrašai, taip pat procedūros, kurių reikia laikytis, jei nustatoma neatitiktis. II dalis gali būti įvairių formų. Gali būti daroma nuoroda į kitus išsamesnius dokumentus, apimančius politiką ir procedūras, susijusias su kitais jūrų laivybos sektoriaus aspektais, pavyzdžiui, dokumentus, kurių reikalaujama pagal Tarptautinį saugaus valdymo (ISM) kodeksą, arba informaciją, kurios reikalaujama pagal SOLAS konvencijos XI-1 skyriaus 5 taisyklę, susijusią su laivo tęstiniu glaustu sąrašu.

3. Priemonės, užtikrinančios tęstinę atitiktį, turėtų apimti bendruosius tarptautinius reikalavimus laivo savininkui ir kapitonui, kad šie būtų informuoti apie naujausią technologijų pažangą ir mokslinius atradimus, susijusius su darbo vietos projektavimu, atsižvelgiant į jūrininkams būdingus pavojus, ir atitinkamai informuotų jūrininkų atstovus tuo garantuodami aukštesnį jūrininkų darbo ir gyvenimo laive sąlygų apsaugos lygį.

4. Darbo jūrų laivyboje atitikties deklaracija visų pirma turėtų būti aiškiai parengta, kad būtų naudinga visiems suinteresuotiems asmenims, būtent laivo vėliavos valstybės inspektoriams, įgaliotiems pareigūnams uostų valstybėse ir jūrininkams, patikrinti, ar tinkamai vykdomi reikalavimai.

5. Informacijos, kuri gali būti įtraukta į darbo jūrų laivyboje atitikties deklaraciją, pavyzdys pateiktas B5-I priede.

6. Kai laivas keičia vėliavą, kaip nurodyta A5.1.3 standarto 14 dalies c punkte, ir kai abi suinteresuotos valstybės yra ratifikavusios Konvenciją, Organizacijos narė, su kurios vėliava anksčiau laivas turėjo teisę plaukioti, turėtų kiek įmanoma greičiau perduoti kitos Organizacijos narės kompetentingai institucijai darbo jūrų laivyboje liudijimo ir darbo jūrų laivyboje atitikties deklaracijos kopijas, kurios buvo laive prieš pakeičiant vėliavą ir, jei

taikytina, tiesiogiai susijusių patikrinimų ataskaitų kopijas, jei to prašo kompetentinga institucija, per tris mėnesius po vėliavos pakeitimo.

5.1.4 taisyklė. Patikrinimas ir vykdymo užtikrinimas

1. Kiekviena Organizacijos narė patvirtina per veiksmingą ir suderintą reguliarių patikrinimų, stebėsenos ir kitų kontrolės priemonių sistemą, kad laivai, plaukiojantys su jos vėliava, atitiktų šios Konvencijos reikalavimus, nustatytus nacionaliniuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose.

2. Išsamūs reikalavimai dėl patikrinimų ir vykdymo užtikrinimo sistemos, minimos šios taisyklės 1 dalyje, nustatyti Kodekso A dalyje.

A5.1.4 standartas. Patikrinimas ir vykdymo užtikrinimas

1. Kiekviena Organizacijos narė sukuria jūrininkų sąlygų laivuose, plaukiojančiuose su jos vėliava, patikrinimo sistemą, kuri apima patikrinimą, kad vykdomos su darbo ir gyvenimo sąlygomis susijusios priemonės, nustatytos darbo jūrų laivyboje atitikties deklaracijoje, kai taikytina, ir kad laikomasi šios Konvencijos reikalavimų.

2. Kompetentinga institucija skiria pakankamai kvalifikuotų inspektorių, jos įsipareigojimams pagal šio standarto 1 dalį vykdyti. Jei pripažintos organizacijos yra įgaliotos atlikti patikrinimus, Organizacijos narė reikalauja, kad patikrinimą atliekantys darbuotojai būtų kvalifikuoti atlikti tokias pareigas, ir suteikia jiems tam būtinus teisinius įgaliojimus.

3. Turi būti patvirtintos reikiamos nuostatos, siekiant užtikrinti, kad inspektoriai būtų apmokyti, turėtų reikiamą kompetenciją, užduoties sąlygas, įgaliojimus, statusą ir nepriklausomumą, būtiną ar pageidaujama, kad galėtų atlikti patikrinimą ir užtikrinti atitiktį, minimą šio standarto 1 dalyje.

4. Kai taikytina, apžiūros turi vykti A5.1.3 standarte reikalaujamais intervalais. Toks intervalas jokiais būdais negali viršyti trejų metų.

5. Jei Organizacijos narė gauna skundą, kuris jai neatrodo akivaizdžiai nepagrįstas, arba gauna įrodymų, kad laivas, plaukiojantis su jos vėliava, nesilaiko šios Konvencijos reikalavimų arba kad yra didelių trūkumų įgyvendinant darbo jūrų laivyboje atitikties deklaracijoje nustatytas priemones, narė turi imtis priemonių tokioms aplinkybėms iširti ir užtikrinti, kad būtų imtasi priemonių nustatytiems trūkumams pašalinti.

6. Kiekviena Organizacijos narė turi parengti tinkamas taisykles ir užtikrinti jų veiksmingą įgyvendinimą, kad būtų garantuota, jog inspektorių darbo statuso ir sąlygų niekaip nepaveiks vyriausybės kaita ar netinkama išorinė įtaka.

7. Inspektoriai, gavę aiškias gaires, kokias užduotis atlikti, ir tinkamus įgaliojimus, gali:

a) patekti į laivą, plaukiojantį su Organizacijos narės vėliava;

b) atlikti tyrimą, bandymą ar apklausą, kurie jiems gali atrodyti būtini, kad įsitikintų, jog griežtai laikomasi standartų; ir

c) reikalauti, kad bet kokie trūkumai būtų ištaisyti ir, jei turi pagrindo tikėti, kad trūkumai stipriai pažeidžia šios Konvencijos reikalavimus (įskaitant jūrininkų teises) ar kelia didelį pavojų jūrininkų saugai, sveikatai ar saugumui, uždrausti laivui išplaukti iš uosto, kol nesiimama būtinų veiksmų.

8. Bet kokie veiksmai, kurių imamasi pagal šio standarto 7 dalies c punktą, gali būti apskųsti teisminei ar administracinei institucijai.

9. Inspektoriai turi veiksmų laisvę patarinėti užuot iškeldami ar rekomenduodami iškelti bylą, jei nėra aiškiai pažeidžiami šios Konvencijos reikalavimai, keliantys pavojų konkrečių jūrininkų saugai, sveikatai ar saugumui ir jei anksčiau nebuvo panašių pažeidimų.

10. Inspektoriai turi laikyti konfidencialiu bet kokio nusiskundimo ar skundo šaltinį, teigiantį, kad jūrininkų darbo ir gyvenimo sąlygoms kyla pavojus ar yra trūkumų arba pažeidžiami įstatymai ir kiti teisės aktai ir nepranešti apie tai laivo savininkui, laivo savininko

atstovui ar laivo operatoriui, kad patikrinimas buvo atliekamas dėl tokio nusiskundimo ar skundo.

11. Inspektoriams neturi būti skiriamos pareigos, kurios dėl savo skaičiaus ar pobūdžio gali trukdyti veiksmingam patikrinimui ar bet koku būdu pakenkti jų autoritetui ar nešališkumui jų santykiuose su laivų savininkais, jūrininkais ar kitomis suinteresuotomis šalimis. Visų pirma inspektoriams:

a) draudžiama turėti bet kokį tiesioginį ar netiesioginį interesą, susijusį su veikla, kurią jie yra kviečiami tikrinti; ir

b) taikomos atitinkamos sankcijos ar drausminės priemonės, neleidžiančios net nutraukus tarnybą atskleisti jokių komercinių paslapčių ar konfidencialių darbo procesų ar asmeninio pobūdžio informacijos, kurią jie gali sužinoti atlikdami savo pareigas.

12. Inspektoriai apie kiekvieną patikrinimą pateikia ataskaitą kompetentingai institucijai. Viena ataskaitos kopija anglų arba laivo darbo kalba įteikiama laivo kapitonui, kita – iškabinama laivo skelbimų lentoje, kad jūrininkai susipažintų ir, esant pageidavimui, nusiunčiama jų atstovams.

13. Kiekvienos Organizacijos narės kompetentingos institucijos registruoja su jų vėliava plaukiojančiuose laivuose jūrininkams sudaromų sąlygų patikrinimus. Pasibaigus metams, ji paskelbia metinę patikrinimų veiklos ataskaitą per pagrįstą terminą, neviršijantį šešių mėnesių.

14. Jei tyrimas pradėtas dėl svarbaus incidento, ataskaita kuo skubiau pateikiama kompetentingai institucijai, bet ne vėliau kaip per mėnesį užbaigus tyrimą.

15. Kai atliekamas patikrinimas ar imamasi priemonių pagal šį standartą, dedamos visos pagrįstos pastangos, kad būtų išvengta nepagrįsto laivo sulaikymo ar užlaikymo.

16. Dėl bet kokio nuostolio ar žalos, patiriamos dėl netinkamo inspektorių įgaliojimų vykdymo, pagal nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus mokama kompensacija. Kiekvienu atveju pareiga įrodyti tenka ieškovui.

17. Kiekviena Organizacijos narė turi nustatyti atitinkamas baudas ar kitas atitaisomąsias priemones ir užtikrinti jų veiksmingą taikymą dėl šios Konvencijos pažeidimų (įskaitant jūrininkų teises) ir trukdymo inspektoriams atlikti savo pareigas.

B5.1.4 gairė. Patikrinimas ir vykdymo užtikrinimas

1. Kompetentinga institucija ar bet kuri kita tarnyba arba institucija, visiškai ar iš dalies suinteresuota jūrininkų darbo ir gyvenimo sąlygų patikrinimu, turėtų turėti išteklių, būtinų jos funkcijoms atlikti. Visų pirma:

a) kiekviena Organizacijos narė turėtų imtis būtinų priemonių, kad prireikus būtų galima pasikviesti tinkamai kvalifikuotus techninius ekspertus ir specialistus, kurie padėtų inspektoriams atlikti jų darbą; ir

b) inspektoriams turėtų būti suteiktos patogiai įrengtos patalpos, įranga ir transporto priemonės, kurių gali prireikti, kad jie veiksmingai atliktų savo pareigas.

2. Kompetentinga institucija turėtų sukurti atitiktą ir vykdymo užtikrinimo politiką, kad užtikrintų nuoseklumą ir kitaip vadovautų patikrinimui ir veiklos, susijusios su šia Konvencija, vykdymo užtikrinimui. Šio dokumento kopijos turėtų būti pateiktos visiems inspektoriams ir susijusiems teisėsaugos pareigūnams, taip pat turėtų būti prieinamos visuomenei, laivų savininkams ir jūrininkams.

3. Kompetentinga institucija turėtų nustatyti paprastas procedūras, leidžiančias jai konfidencialiai gauti informacijos apie galimus šios Konvencijos reikalavimų pažeidimus (įskaitant jūrininkų teises), apie kuriuos praneša patys jūrininkai ar jūrininkų atstovai, ir leisti inspektoriams skubiai tirti tokius dalykus, įskaitant:

a) galimybes kapitonams, jūrininkams ar jūrininkų atstovams prašyti atlikti patikrinimą, kai manoma, kad jo reikia; ir

b) techninės informacijos ir konsultacijų suteikimą laivų savininkams, jūrininkams ir suinteresuotoms organizacijoms apie veiksmingiausius būdus, leidžiančius laikytis šios Konvencijos reikalavimų ir nuolat gerinti jūrininkų sąlygas laive gerinimu.

4. Inspektoriai turėtų būti tinkamai apmokyti ir jų turi būti pakankamai, kad būtų užtikrinta, jog jie veiksmingai atliks savo pareigas, deramai atsizvelgiant į:

a) pareigų, kurias inspektoriai turi atlikti svarbą, ypač į laivų, kuriuos reikia patikrinti, skaičių, pobūdį ir dydį, taip pat teisinių nuostatų, kurių vykdymą reikia užtikrinti, skaičių ir sudėtingumą;

b) išteklius, kuriais gali naudotis inspektoriai; ir

c) praktines sąlygas, kuriomis turi būti atlikti patikrinimai, kad jie būtų veiksmingi.

5. Laikantis bet kokių sąlygų, taikomų samdymui į viešąją tarnybą, kurios gali būti nustatytos nacionaliniuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose, inspektoriai turėtų būti kvalifikuoti ir tinkamai apmokyti atlikti savo pareigas ir, jei įmanoma, turėti jūrinį išsilavinimą ar jūrininko darbo patirties. Jie turėtų turėti pakankamą žinių apie jūrininkų darbo ir gyvenimo sąlygas ir mokėti anglų kalbą.

6. Reiktų imtis priemonių inspektoriams jų darbo laikotarpiu toliau tinkamai mokytis.

7. Visi inspektoriai turėtų aiškiai suvokti aplinkybes, kuriomis turėtų būti atliekamas patikrinimas, atliekamo patikrinimo aprėptį įvairiomis aplinkybėmis ir bendrą patikrinimo metodiką.

8. Inspektoriai, gavę tinkamus įgaliojimus pagal nacionalinius įstatymus turėtų mažiausiai galėti:

a) laisvai ir be išankstinio pranešimo patekti į laivus; tačiau, pradėdami patikrinimą, inspektoriai turėtų pranešti laivo kapitonui ar atsakingam asmeniui ir, jei reikia, jūrininkams ar jų atstovams apie savo buvimą;

b) užduoti klausimus kapitonui, jūrininkui ar bet kuriam kitam asmeniui, įskaitant laivo savininką ar laivo savininko atstovą, bet kokia tema, susijusia su reikalavimų taikymu pagal įstatymus ir kitus teisės aktus, dalyvaujant bet kokiems liudininkams, kurių asmuo gali pageidauti;

c) reikalauti pateikti bet kokias knygas, laivo žurnalus, registrus, liudijimus ar kitus dokumentus arba informaciją, tiesiogiai susijusius su dalykais, kurie turi būti tikrinami, kad būtų patvirtinta atitiktis nacionaliniams įstatymams ir kitiems teisės aktams, įgyvendinantiems šią Konvenciją;

d) užtikrinti, kad būtų iškabinami pranešimai, kurių reikalaujama pagal nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus, įgyvendinančius šią Konvenciją;

e) tyrimo reikmėms paimti ar pašalinti produktų, krovinių, geriamojo vandens, maisto atsargų, reikmenų ir medžiagų, naudojamų ar tvarkomų, mėginius;

f) po patikrinimo skubiai laivo savininką, laivo operatorių ar kapitoną informuoti apie trūkumus, kurie gali paveikti laive esančių asmenų sveikatą ir saugą;

g) įspėti kompetentingą instituciją ir, jei taikytina, pripažintą organizaciją apie bet kokį trūkumą ar pažeidimą, kuriam konkrečiai netaikomi galiojantys įstatymai ar kiti teisės aktai, ir pateikti jiems pasiūlymus, kaip patobulinti įstatymus ar kitus teisės aktus; ir

h) informuoti kompetentingą instituciją apie bet kokius sužeidimus darbe ar ligas, paveikiančias jūrininkus tokiais atvejais ir tokiu būdu, koks gali būti nustatytas įstatymuose ir kituose teisės aktuose.

9. Kai imamas ar pašalinamas mėginys, minimas šios gairės 8 dalies e punkte, laivo savininkas ar laivo savininko atstovas ir, kai taikytina, jūrininkas turėtų būti įspėjami arba dalyvauti imant ar pašalinant mėginį. Inspektorius turėtų tinkamai užregistruoti tokio mėginio kiekį.

10. Kiekvienos Organizacijos narės kompetentingų institucijų skelbiamoje metinėje ataskaitoje apie laivus, plaukiojančius su jų vėliavomis, turėtų būti:

a) galiojančių įstatymų ir kitų teisės aktų, tiesiogiai susijusių su jūrininkų gyvenimo ir darbo sąlygomis, ir bet kokių pataisų, įsigaliojusių per metus, sąrašas;

- b) išsami informacija apie patikrinimo sistemos organizavimą;
- c) statistiniai duomenys apie laivus ar kitas patalpas, kurias reikia patikrinti, ir laivus bei kitas patalpas, kurios jau buvo patikrintos;
- d) statistiniai duomenys apie visus jūrininkus, kuriems taikomi jos nacionaliniai įstatymai ir kiti teisės aktai;
- e) statistiniai duomenys ir informacija apie teisės aktų pažeidimus, skirtas baudas ir laivų sulaikymo atvejus; ir
- f) statistiniai duomenys apie užregistruotus jūrininkų sužeidimus darbe ir jų profesines ligas.

5.1.5 taisyklė. Skundų laive procedūros

1. Kiekviena Organizacijos narė reikalauja, kad su jos vėliava plaukiojančiuose laivuose būtų nustatytos procedūros sąžiningam, veiksmingam ir operatyviam jūrininkų skundų, nurodančių šios Konvencijos reikalavimų pažeidimus (įskaitant jūrininkų teises), nagrinėjimui.
2. Kiekviena Organizacijos narė draudžia bet kokį jūrininkų persekiojimą už skundo pateikimą ir baudžia už tai.
3. Šios taisyklės ir susijusių Kodekso dalių nuostatos nepažeidžia jūrininko teisės siekti žalos atlyginimo bet kokiais teisėtais būdais, kurie jūrininkui atrodo tinkami.

A5.1.5 standartas. Skundų laive procedūros

1. Nepažeidžiant bet kokios platesnės taikymo srities, kuri gali būti nustatyta nacionaliniuose įstatymuose ar kituose teisės aktuose arba kolektyvinėse sutartyse, jūrininkai gali naudotis laive nustatytais procedūromis, skirtomis skundai, susijusiam su bet koku dalyku, kuris gali būti šios Konvencijos reikalavimų (įskaitant jūrininkų teises) pažeidimas, pateikti.
2. Kiekviena Organizacijos narė užtikrina savo įstatymuose ar kituose teisės aktuose, kad būtų nustatytos tinkamos skundų nagrinėjimo laive procedūros, atitinkančios 5.1.5 taisyklės reikalavimus. Tokiomis procedūromis turi būti siekiama išnagrinėti skundus kuo žemesniu lygmeniu. Tačiau visais atvejais jūrininkai turi turėti teisę skųstis tiesiogiai kapitonui ir, kai jiems atrodo būtina, atitinkamoms išorinėms institucijoms.
3. Skundo laive procedūros apima jūrininko teisę būti lydimum ar atstovaujama skundo nagrinėjimo procedūros metu ir apsaugos priemonės, saugančias nuo galimybės persekioti jūrininkus dėl skundų pateikimo. Sąvoka „persekiojimas“ apima bet kokį neigiamą veiksmą, kurio imasi bet kuris asmuo prieš jūrininką dėl pateikto skundo, kuris nėra akivaizdžiai pagrįstas reikiamaiais įrodymais ar nėra piktavališkas.
4. Visiems jūrininkams be jų jūrininko darbo sutarties kopijos turi būti pateikta skundo nagrinėjimo laive procedūros, galiojančios laive, kopija. Tai apima kompetentingos institucijos laivo vėliavos valstybėje duomenis ryšiams ir, jei skiriasi, jūrininkų gyvenamoje šalyje, asmens ar asmenų laive, kurie gali konfidencialiai suteikti jūrininkams nešališką patarimą dėl jų skundo ir kitaip jiems padėti laikytis laive esančių skundo procedūrų, pavardės.

B5.1.5 gairė. Skundų laive procedūros

1. Laikydamosi bet kurių tiesiogiai susijusių galiojančios kolektyvinės sutarties nuostatų, kompetentinga institucija, nuodugniai pasikonsultavusi su laivų savininkų ir jūrininkų organizacijomis, visiems su Organizacijos narės vėliava plaukiojantiems laivams turėtų parengti sąžiningo, operatyvaus ir gerai dokumentais pagrįsto skundo nagrinėjimo laive procedūros modelį. Rengiant tokias procedūras, reiktų apsvarstyti tokius dalykus:

a) daug skundų gali būti susiję konkrečiai su tais asmenimis, kuriems skundžiamasi, ar net su laivo kapitonu. Visais atvejais jūrininkai turėtų turėti galimybę skųstis tiesiogiai kapitonui ar pateikti skundą į išorę; ir

b) kad būtų išvengta problemų dėl skundų apie dalykus, susijusius su šia Konvencija, pateikiančių jūrininkų persekiojimu, procedūra turi skatinti asmens, kuris patartų jūrininkams dėl procedūrų, kuriomis šie gali naudotis, ir, jei pageidautų skundą pateikiantis jūrininkas, taip pat dalyvautų bet kokiose susitikimuose ar skundo svarstymuose, paskyrimą laive.

2. Procedūros, aptartos per konsultacijas, minimas šios gairės 1 dalyje, mažiausiai turėtų apimti tokius reikalavimus:

a) skundai turėtų būti adresuoti jūrininko, teikiančio skundą, skyriaus vadovui ar už jūrininką aukštesniam pareigūnui;

b) tada skyriaus vadovas ar aukštesnis pareigūnas turėtų stengtis išspręsti problemą per nustatytą laiką, atitinkantį nagrinėjamo klausimo rimtumą;

c) jei skyriaus vadovas ar aukštesnis pareigūnas negali išspręsti skundo taip, kad tai tenkintų jūrininką, pastarasis gali nukreipti jį kapitonui, kuris turi spręsti skundą asmeniškai;

d) jūrininkai turėtų turėti teisę, kad juos lydėtų ir jiems atstovautų kitas jų pasirinktas jūrininkas, dirbantis tame laive;

e) visi skundai ir sprendimai dėl jų turėtų būti registruojami, o kopija pateikiama atitinkamam jūrininkui;

f) jei skundas negali būti išspręstas laive, jis turėtų būti perduodamas į krantą nagrinėti laivo savininkui, kuriam turėtų būti duotas tinkamas laikotarpis, kad jis galėtų šį klausimą išspręsti, jei reikia, pasikonsultavęs su suinteresuotais jūrininkais ar bet kokių asmeniu, kurį jūrininkai gali paskirti savo atstovu; ir

g) visais atvejais jūrininkai turėtų turėti teisę pateikti skundus tiesiogiai kapitonui, laivo savininkui ir kompetentingoms institucijoms.

5.1.6 taisyklė. Avarijos jūroje

1. Kiekviena Organizacijos narė oficialiai nagrinėja bet kokias rimtas su jų vėliavomis plaukiojančių laivų avarijas jūroje, kuriose sužeidžiami ar žūsta žmonės. Galutinė tyrimo ataskaita paprastai turi būti vieša.

2. Organizacijos narės tarpusavyje bendradarbiauja, kad palengvintų rimtų avarių jūroje, minimų šios taisyklės 1 dalyje, tyrimą.

*A5.1.6 standartas. Avarijos jūroje
(Nėra nuostatų)*

*B1.5.6 gairė. Avarijos jūroje
(Nėra nuostatų)*

5.2 taisyklė. Uosto valstybės atsakomybė

Tikslas. Leisti visoms Organizacijos narėms vykdyti savo įsipareigojimus pagal šią Konvenciją dėl tarptautinio bendradarbiavimo įgyvendinant Konvencijos standartus užsienio laivuose ir užtikrinant jų laikymąsi

5.2.1 taisyklė. Patikrinimai uoste

1. Bet koks užsienio laivas, vykdydamas savo įprastą veiklą ar dėl su veikla susijusių prižasčių įplaukiantis į Organizacijos narės uostą, gali būti tikrinamas pagal V straipsnio 4 dalį, siekiant įsitikinti, kad jame laikomasi šios Konvencijos reikalavimų (įskaitant jūrininkų teises), susijusių su jūrininkų darbo ir gyvenimo sąlygomis laive.

2. Kiekviena Organizacijos narė pripažįsta, kad darbo jūrų laivyboje liudijimas ir darbo jūrų laivyboje atitikties deklaracija, kurių reikalaujama pagal 5.1.3 taisyklę, yra patikimas įrodymas, kad laikomasi šios Konvencijos reikalavimų (įskaitant jūrininkų teises). Atitinkamai, išskyrus Kodekse nurodytas aplinkybes, patikrinimas jos uostuose apsiriboja liudijimo ir deklaracijos peržiūra.

3. Patikrinimą uoste atlieka įgalioti pareigūnai pagal Kodekso nuostatas ir kitus galiojančius tarptautinius susitarimus, reglamentuojančius patikrinimus Organizacijos narės uoste. Bet kuris toks patikrinimas apsiriboja patvirtinimu, kad tikrinamas dalykas atitinka tiesiogiai susijusius reikalavimus, nustatytus šios Konvencijos straipsniuose ir taisyklėse, taip pat Kodekso A dalyje.

4. Patikrinimai, kuriuos galima atlikti pagal šią taisyklę, yra pagrįsti veiksminga uosto valstybės patikrinimo ir stebėsenos sistema, padedančia užtikrinti, kad jūrininkų darbo ir gyvenimo sąlygos laivuose, įplaukiančiuose į atitinkamos Organizacijos narės uostą, atitinka šios Konvencijos reikalavimus (įskaitant jūrininkų teises).

5. Informacija apie sistemą, minimą šios taisyklės 4 dalyje, įskaitant metodą, taikomą jos veiksmingumui vertinti, įtraukiama į Organizacijos narės ataskaitas pagal Įstatų 22 straipsnį.

A5.2.1 standartas. Patikrinimai uoste

1. Jei įgaliotas pareigūnas, atvykęs į laivą atlikti patikrinimo ir paprašęs, jei taikytina, darbo jūrų laivyboje liudijimo ar darbo jūrų laivyboje atitikties deklaracijos, nustato, kad:

a) reikalingi dokumentai nepateikiami ar jų neturima arba turimi suklastoti arba kad pateiktuose dokumentuose nėra pagal šią Konvenciją reikalaujamos informacijos ar jie kitaip negalioja; arba

b) yra aiškus pagrindas tikėti, kad darbo ir gyvenimo sąlygos laive neatitinka šios Konvencijos reikalavimų; arba

c) yra pagrįstas pagrindas tikėti, kad laivas pakeitė vėliavą siekdamas išvengti atitikties šiai Konvencijai; arba

d) yra skundas teigiantis, kad darbo ir gyvenimo sąlygos laive neatitinka šios Konvencijos reikalavimų;

galima atlikti išsamesnį patikrinimą, kad būtų įsitikinta, kokios yra darbo ir gyvenimo sąlygos laive. Toks patikrinimas bet koku atveju atliekamas, kai yra tikėtina arba teigiama, kad gyvenimo ir darbo sąlygos yra netinkamos ir tai gali kelti akivaizdų pavojų jūrininkų saugai, sveikatai ar saugumui arba kai įgaliotas pareigūnas turi pagrindo tikėti, kad bet kokie trūkumai rimtai pažeidžia šios Konvencijos reikalavimus (įskaitant jūrininkų teises).

2. Kai Organizacijos narės uoste įgalioti pareigūnai užsienio laive atlieka išsamesnį patikrinimą šio standarto 1 dalies a, b ir c punkte nurodytomis aplinkybėmis, tai iš esmės turi aprėpti dalykus, išvardytus A5-III priede.

3. Jei skundas pateikiamas pagal šio standarto 1 dalies d punktą, patikrinimas paprastai apsiriboja dalykais, dėl kurių pateikiamas skundas, nors skundas ar jo tyrimas gali suteikti akivaizdų pagrindą atlikti išsamų patikrinimą pagal šio standarto 1 dalies b punktą. Šio standarto 1 dalies d punkte sąvoka „skundas“ reiškia jūrininko, profesionalaus subjekto, asociacijos, profesinės sąjungos ar apskritai bet kokio asmens, kuris yra suinteresuotas laivo sauga, įskaitant suinteresuotumą laive esančių jūrininkų sauga ar kad nekiltų pavojus jų sveikatai, suteikiamą informaciją.

4. Kai po išsamesnio patikrinimo nustatoma, kad darbo ir gyvenimo sąlygos laive neatitinka šios Konvencijos reikalavimų, įgaliotas pareigūnas nedelsdamas informuoja laivo kapitoną apie nustatytus trūkumus ir nustato jų pašalinimo terminą. Jei tokie trūkumai įgaliotam pareigūnui atrodo reikšmingi arba jei jie yra susiję su skundu, pateiktu pagal šio standarto 3 dalį, įgaliotas pareigūnas informuoja apie trūkumus atitinkamas Organizacijos narės, kurioje atliekamas patikrinimas, jūrininkų ir laivų savininkų organizacijas ir gali:

- a) informuoti laivo vėliavos valstybės atstovą;
- b) suteikti svarbią informaciją kito įplaukimo uosto kompetentingoms institucijoms.

5. Organizacijos narė, kurioje atliekamas patikrinimas, turi teisę perduoti pareigūno ataskaitos kopiją, kuri turi būti kartu su bet kokių atsakymu, gautu iš laivo vėliavos valstybės kompetentingų institucijų per nustatytą terminą, Tarptautinio darbo biuro generaliniam direktoriui, siekdama tokių veiksmų, kurie gali būti laikomi tinkamais ir veiksmingais norint užtikrinti tokios informacijos registravimą ir atkreipti šalių, kurios gali būti suinteresuotos pasinaudoti atgręžtinio reikalavimo procedūromis, dėmesį.

6. Kai po išsamesnio patikrinimo, kuri atlieka įgaliotas pareigūnas, nustatoma, kad laivas neatitinka šios Konvencijos reikalavimų ir:

a) sąlygos laive yra aiškiai pavojingos jūrininkų saugai, sveikatai ir saugumui; arba

b) neatitiktis yra rimtas ar pakartotinis šios Konvencijos reikalavimų (įskaitant jūrininkų teises) pažeidimas;

įgaliotas pareigūnas imasi veiksmų, kad užtikrintų, jog laivas neišplauks į jūrą, kol nebus ištaisyti neatitikimai pagal šios dalies a ir b punktus, arba kol įgaliotas pareigūnas nepatvirtins veiksmų, ištaisančių tokį neatitikimą, plano ir neįsitikins, kad planas bus veiksmingai įgyvendintas. Jei laivui neleidžiama išplaukti, įgaliotas pareigūnas nedelsdamas atitinkamai informuoja laivo vėliavos valstybę ir pakviečia dalyvauti laivo vėliavos valstybės atstovą, jei įmanoma, prašydamas, kad laivo vėliavos valstybė atsakytų per nustatytą terminą. Įgaliotas pareigūnas taip pat nedelsdamas informuoja atitinkamas laivų savininkų ir jūrininkų organizacijas uosto valstybėje, kurioje buvo atliktas patikrinimas.

7. Kiekviena Organizacijos narė užtikrina, kad jų įgaliotiems pareigūnams būtų duoti nurodymai, nustatyti Kodekso B dalyje dėl aplinkybių, pateisinančių laivo sulaikymą pagal šio standarto 6 dalį.

8. Įgyvendindamos savo įgaliojimus pagal šį standartą kiekviena Organizacijos narė deda visas įmanomas pastangas, kad išvengtų laivo nepagrįsto sulaikymo ar užlaikymo. Jei nustatoma, kad laivas buvo nepagrįstai sulaikomas ar užlaikomas, dėl bet kokių patirtų nuostolių ar žalos mokama kompensacija. Kiekvienu atveju pareiga įrodyti tenka ieškovui.

B5.2.1 gairė. Patikrinimai uoste

1. Kompetentinga institucija turėtų sukurti patikrinimų politiką įgaliotiems pareigūnams, atliekantiems patikrinimą pagal 5.2.1 taisyklę. Politikos tikslas turėtų būti užtikrinti nuoseklumą ir kitaip vadovauti patikrinimo ir vykdymo užtikrinimo veiklai, susijusiai su šios Konvencijos reikalavimais (įskaitant jūrininkų teises). Šios politikos kopijos turėtų būti pateiktos visiems įgaliotiems pareigūnams ir prieinamos visuomenei, laivų savininkams ir jūrininkams.

2. Kompetentinga institucija, kurdama politiką, susijusią su aplinkybėmis, pateisinančiomis laivo sulaikymą pagal A5.2.1 standarto 6 dalį, turėtų atsižvelgti į tai, kad A5.2.1 standarto 6 dalies b punkte minimų pažeidimų atžvilgiu rimtumas gali priklausyti nuo konkretaus trūkumo pobūdžio. Tai būtų ypač svarbu tuo atveju, kai pažeidžiamos pagrindinės teisės ir principai ar jūrininkų darbo ir socialinės teisės pagal III ir IV straipsnius. Pavyzdžiui, nepilnamečio asmens įdarbinimas turėtų būti laikomas rimtu pažeidimu, net jei laive yra tik vienas toks asmuo. Kitais atvejais reiktų atsižvelgti į įvairių trūkumų, nustatytų konkretaus patikrinimo metu, skaičių: pavyzdžiui, turėtų būti keli atvejai išaiškintų trūkumų, susijusių su apgyvendinimu, maistu ar maitinimu, kurie nekelia pavojaus saugumui ar sveikatai, kad tai būtų laikoma rimtu pažeidimu.

3. Organizacijos narės turėtų kiek įmanoma daugiau tarpusavyje bendradarbiauti priimdamos tarptautiniu mastu sutartas patikrinimo politikos gaires, ypač tas, kurios yra susijusios su aplinkybėmis, pateisinančiomis laivo sulaikymą.

5.2.2 taisyklė. Krante pateikiamų jūrininkų skundų nagrinėjimo procedūros

1. Kiekviena Organizacijos narė užtikrina, kad laivuose, įplaukiančiuose į uostą Organizacijos narės teritorijoje, jūrininkai, teigiantys, jog yra šios Konvencijos reikalavimų (įskaitant jūrininkų teises) pažeidimų, turėtų teisę pateikti tokį skundą, kad palengvintų greitas ir praktines žalos atlyginimo priemones.

A5.2.2 standartas. Krante pateikiamų jūrininkų skundų nagrinėjimo procedūros

1. Jūrininko, teigiančio, kad pažeidžiami šios Konvencijos reikalavimai (įskaitant jūrininkų teises), skundas gali būti pateikiamas įgaliotam pareigūnui uoste, į kurį įplaukė jūrininkų laivas. Tokiais atvejais įgaliotas pareigūnas pradeda pradinį tyrimą.

2. Kai taikytina, atsižvelgiant į skundo pobūdį, pradinis tyrimas apima svarstymą, ar buvo išnaudotos skundo laive procedūros pagal 5.1.5 taisyklę. Įgaliotas pareigūnas taip pat gali atlikti išsamesnį patikrinimą pagal A5.2.1 standartą.

3. Kai taikytina, įgaliotas pareigūnas siekia paskatinti, kad ginčas būtų išspręstas laivo lygiu.

4. Jei tyrimas ar patikrinimas pagal šį standartą parodo, kad nesilaikoma reikalavimų pagal A5.2.1 standarto 6 dalį, taikomos tos dalies nuostatos.

5. Kai netaikomos šio standarto 4 dalies nuostatos ir skunde keliami klausimai neišsprendžiami laivo lygiu, įgaliotas pareigūnas nedelsdamas informuoja laivo vėliavos valstybę, prašydamas per nurodytą terminą patarimo ir atitaisomųjų veiksmų plano.

6. Kai skundas neišsprendžiamas po to, kai imamasi veiksmų pagal šio standarto 5 dalį, uosto valstybė nusiunčia įgalioto pareigūno ataskaitos kopiją generaliniam direktoriui. Ataskaita turi būti pateikiama kartu su bet koku atsakymu, gautu per nustatytą terminą iš laivo vėliavos valstybės kompetentingos institucijos. Panašiai informuojamos ir atitinkamos laivų savininkų ir jūrininkų organizacijos uosto valstybėje. Be to, uosto valstybė reguliariai pateikia generaliniam direktoriui statistinius duomenis ir informaciją apie išnagrinėtus skundus. Toks duomenų ir informacijos teikimas nustatytas tam, kad remiantis tokiais veiksmais, kurie laikomi tinkamais ir veiksmingais, būtų registruojama tokia informacija ir atkreipiamas šalių, įskaitant laivų savininkų ir jūrininkų organizacijų, kurios gali būti suinteresuotos pasinaudoti atgręžtinio reikalavimo procedūromis, dėmesys.

7. Reikia imtis atitinkamų veiksmų jūrininkų pateiktų skundų konfidencialumui apsaugoti.

B5.2.2 gairė. Krante pateikiamų jūrininkų skundų nagrinėjimo procedūros

1. Kai A5.2.2 standarte minimas skundas nagrinėjamas įgalioto pareigūno, pareigūnas turėtų pirmiausia patikrinti, ar skundas yra bendro pobūdžio, aktualus visiems jūrininkams laive ar jų kategorijai, ar jis susijęs tik su individualiu konkrečiau jūrininko atveju.

2. Jei skundas yra bendro pobūdžio, reikėtų apsvarstyti išsamesnio patikrinimo pagal A5.2.1 standartą, atlikimą.

3. Jei skundas yra susijęs tik su individualiu atveju, reiktų imtis tirti bet kokios skundams tirti laive skirtos procedūros panaudojimo konkrečiau skundo nagrinėjimui rezultatus. Jei tokios procedūros nebuvo išnaudotos, įgaliotas pareigūnas turėtų pasiūlyti skundo pateikėjui pasinaudoti bet kokia iš esamų procedūrų. Reiktų svarių priežasčių, kad skundas būtų svarstomas prieš tai, kai išnaudojamos bet kokios skundo laive procedūros. Tai būtų vidinių procedūrų nepakankamumas ar nepagrįstas vilkinimas arba skundą pateikiančio asmens baimė susilaukti atsakomųjų veiksmų dėl skundo pateikimo.

4. Nagrinėdamas bet kokį skundą, įgaliotas pareigūnas turėtų suteikti kapitoniui, laivo savininkui ar bet kuriam asmeniui, susijusiam su skundu, tinkamą galimybę išdėstyti savo nuomonę.

5. Jei laivo vėliavos valstybė, reaguodama į uosto valstybės pranešimą pagal A5.2.2 standarto 5 dalį, parodo, kad ji susitvarkys su šiuo reikalu ir kad ji tam turi veiksmingų procedūrų ir pateikė priimtina veiksmų planą, įgaliotas pareigūnas gali toliau nebedalyvauti nagrinėjant skundą.

5.3 taisyklė. Su darbo suteikimu susiję įsipareigojimai

Tikslas. Užtikrinti, kad kiekviena Organizacijos narė įgyvendintų savo įsipareigojimus pagal šią Konvenciją, susijusius su jūrininkų samdymu ir įdarbinimu ir socialine savo jūrininkų apsauga.

1. Nepažeidžiant kiekvienos Organizacijos narės atsakomybės už jūrininkų darbo ir gyvenimo sąlygas su jų vėliavomis plaukiojančiuose laivuose principo, Organizacijos narei tenka atsakomybė už šios Konvencijos reikalavimų įgyvendinimą dėl jūrininkų samdymo ir įdarbinimo, taip pat jūrininkų, kurie yra jos piliečiai arba gyventojai arba kitaip gyvena jos teritorijoje, socialinės apsaugos tiek, kiek tokia atsakomybė yra nustatyta šioje Konvencijoje.

2. Išsamūs šios taisyklės 1 dalies įgyvendinimo reikalavimai nustatyti Kodekse.

3. Kiekviena Organizacijos narė sukuria veiksmingą patikrinimų ir stebėsenos sistemą, kad užtikrintų su darbo suteikimu susijusios atsakomybės įgyvendinimą pagal šią Konvenciją.

4. Informacija apie sistemą, minimą šios taisyklės 3 dalyje, įskaitant metodą, taikomą jos veiksmingumui įvertinti, įtraukiama į Organizacijos narės ataskaitas pagal Įstatų 22 straipsnį.

A5.3 standartas. Su darbo suteikimu susijusi atsakomybė

1. Kiekviena Organizacijos narė įgyvendina šios Konvencijos reikalavimus, taikomus jos teritorijoje įsikūrusių jūrininkų samdymo ir įdarbinimo tarnybų veiklai ir praktikai, per patikrinimų ir stebėsenos sistemą ir teises procedūras, galiojančias licencijų pažeidimams ir kitiems veiklos reikalavimams, nustatytiems pagal A1.4 standartą.

B5.3 gairė. Su darbo suteikimu susijusi atsakomybė

1. Turėtų būti reikalaujama, kad privačios jūrininkų samdymo ir įdarbinimo tarnybos, įsisteigusios Organizacijos narės teritorijoje ir parūpinančios jūrininkus laivo savininkui, kad ir kur jis būtų, prisiimtų įsipareigojimus užtikrinti, kad laivų savininkai tinkamai vykdytų su jūrininkais sudarytų darbo sutarčių sąlygas.

A5-I PRIEDAS

Pagal A5.1.3 standarto 1 dalį laivo vėliavos valstybė prieš išduodama laivui liudijimą turi patikrinti ir patvirtinti jūrininkų darbo ir gyvenimo sąlygas, į kurias įtraukiama:

Minimalus amžius

Sveikatos pažymėjimas

Jūrininkų kvalifikacija

Jūrininkų darbo sutartys

Naudojimasis bet kokiomis licencijuotomis, sertifikuotomis ar reguliuojamomis privačiomis samdymo ir įdarbinimo tarnybomis

Darbo ar poilsio laikas

Įgulos komplektavimas laive

Apgyvendinimas

Poilsio sąlygos laive

Maistas ir maitinimas

Sveikata, sauga ir nelaimingų atsitikimų prevencija

Sveikatos priežiūra laive
Skundo procedūros laive
Atlyginimų mokėjimas

A5-II priedas **Darbo jūrų laivyboje liudijimas**

(Pastaba. Prie šio liudijimo pridedama Darbo jūrų laivyboje atitikties deklaracija)

Išduotas pagal 2006 m. Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje (toliau – „Konvencija“) V straipsnio ir 5 dalies nuostatas įgaliojus (visas valstybės, su kurios vėliava laivas turi teisę plaukioti, pavadinimas) Vyriausybei

išdavė
(visas kompetentingos institucijos ar pripažintos organizacijos, tinkamai įgaliotos pagal Konvencijos nuostatas, pavadinimas ir adresas)

Išsami informacija apie laivą

Laivo pavadinimas
Skiriamasis numeris ar raidės
Registracijos uostas
Registracijos data
Bendroji talpa¹
TJO numeris
Laivo tipas
Laivo savininko pavadinimas ir adresas²

¹ Laivams, kuriems taikoma Tarptautinės jūrų organizacijos patvirtinta matmenų nustatymo tarpinė sistema, bendroji talpa yra talpa, nurodyta Tarptautinio laivo matmenų liudijimo (1969 m.) skiltyje PASTABOS. Žr. Konvencijos II straipsnio 1 dalies c punktą.

² *Laivo savininkas* – laivo savininkas arba kita organizacija ar kitas asmuo, pvz., valdytojas, agentas ar laivo be įgulos frachtuotojas, iš savininko perėmęs atsakomybę už laivo veiklą, kuris, prisiimdamas tokią atsakomybę, sutiko prisiimti laivo savininkui taikomas pareigas ir įsipareigojimus pagal šią Konvenciją, neatsižvelgiant į tai, ar bet kuri kita organizacija ar asmenys vykdo tam tikras pareigas ir įsipareigojimus laivo savininko vardu. Žr. Konvencijos II straipsnio 1 dalies j punktą.

Šiuo liudijimu pažymima, kad:

1. Laivas buvo patikrintas ir patvirtinta jo atitiktis Konvencijos reikalavimams ir pridedamos Darbo jūrų laivyboje atitikties deklaracijos nuostatomis.

2. Nustatyta, jog jūrininkų darbo ir gyvenimo sąlygos, nurodytos Konvencijos A5-I priede, atitinka pirmiau minėtos šalies nacionalinius reikalavimus, įgyvendinančius Konvenciją. Tokie nacionaliniai reikalavimai apibendrinami Darbo jūrų laivyboje atitikties deklaracijos I dalyje.

Šis liudijimas galioja iki su sąlyga, kad atliekamas patikrinimas pagal Konvencijos A5.1.3 ir A5.1.4 standartus.

Šis liudijimas galioja tik tada, jei pridedama Darbo jūrų laivyboje atitikties deklaracija, išduota (kur) (kada).

Patikrinimo, kuriuo pagrįstas šis liudijimas, atlikimo data

Išduota (kur) (kada).

Liudijimą išduodančio tinkamai įgalioto pareigūno parašas (Išduodančios institucijos atitinkamai antspaudas arba spaudas)

Privalomų tarpinių patikrinimų ir, jei reikia, bet kokių papildomų patikrinimų patvirtinimas

Šiuo liudijimu pažymima, kad laivas buvo patikrintas pagal Konvencijos A5.1.3 ir A5.1.4 standartus ir kad nustatyta, jog jūrinių darbo ir gyvenimo sąlygos, nurodytos Konvencijos A5-I priede, atitinka pirmiau minėtos šalies nacionalinius reikalavimus, įgyvendinančius Konvenciją.

Tarpinis patikrinimas:
(pildoma tarp antrų ir trečių
liudijimo galiojimo metų)

Pasirašė
(Įgalioto pareigūno parašas)

Vieta
Data
(Institucijos antspaudas arba spaudas, jei
taikytina)

Papildomas patvirtinimas (jei reikalaujama)

Šiuo liudijimu patvirtinama, kad laivas buvo papildomai patikrintas, siekiant patvirtinti, jog jis toliau atitinka nacionalinius reikalavimus, įgyvendinančius Konvenciją, kaip reikalaujama pagal Konvencijos A3.1 standarto 3 dalį (perregistravimas ar esminis apgyvendinimo sąlygų pakeitimas) arba dėl kitų priežasčių.

Papildomas patikrinimas: (jei reikia)

Pasirašė
(Įgalioto pareigūno parašas)
Vieta
Data
(Įgaliotos institucijos atitinkamai antspaudas
ar spaudas)

Papildomas patikrinimas: (jei reikia)

Pasirašė
(Įgalioto pareigūno parašas)
Vieta
Data
(Įgaliotos institucijos atitinkamai antspaudas
ar spaudas)

Papildomas patikrinimas: (jei reikia)

Pasirašė
(Įgalioto pareigūno parašas)
Vieta
Data
(Įgaliotos institucijos atitinkamai antspaudas
ar spaudas)

2006 m. Konvencija dėl darbo jūrų laivyboje

Darbo jūrų laivyboje atitikties deklaracija. I dalis

(Pastaba. Ši deklaracija turi būti pridedama prie Darbo jūrų laivyboje liudijimo)

Išduota įgaliojusi: (įrašyti kompetentingos institucijos, nustatytos Konvencijos II straipsnio 1 dalies a punkte, pavadinimą)

Atsižvelgiant į 2006 m. Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje nuostatas, šis nurodytas laivas:

Laivo pavadinimas	TJO numeris	Bendroji talpa

yra eksploatuojamas pagal Konvencijos A5.1.3 standartą.

Toliau pasirašiusieji pirmiau minėtos kompetentingos institucijos vardu, pareiškia kad:

- toliau minimuose nacionaliniuose reikalavimuose iki galo įgyvendintos Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje nuostatos;
- šie nacionaliniai reikalavimai yra toliau minimose nacionalinėse nuostatose; kur reikia, pateikiamas tokių nuostatų turinio paaiškinimas;
- informacija apie bet kokį esminį lygiavertiškumą pagal VI straipsnio 3 ir 4 dalis pateikiama <prie toliau išvardytų atitinkamų nacionalinių reikalavimų> <skyriuje, toliau pateikiamame šiuo tikslu> (išbraukti negaliojantį teiginį);
- bet kokios išlygos, kurias suteikia kompetentinga institucija pagal 3 dalį, aiškiai nurodytos skyriuje, toliau pateiktame šiuo tikslu; ir
- bet kokie pagal nacionalinius įstatymus laivo tipui būdingi reikalavimai taip pat nurodomi prie tokių reikalavimų.

- Minimalus amžius (1.1 taisyklė)
- Sveikatos pažymėjimas (1.2 taisyklė)
- Jūrininkų kvalifikacija (1.3 taisyklė)
- Jūrininkų darbo sutartys (2.1 taisyklė)
- Naudojimasis bet kokiomis licencijuotomis, sertifikuotomis ar reguliuojamomis privačiomis samdymo ir įdarbinimo tarnybomis (1.4 taisyklė).
- Darbo ar poilsio laikas (2.3 taisyklė)
- Įgulos komplektavimas (2.7 taisyklė)
- Apgyvendinimas (3.1 taisyklė)
- Poilsio sąlygos laive (3.1 taisyklė)
- Maistas ir maitinimas (3.2 taisyklė)
- Sveikata, sauga ir nelaimingų atsitikimų prevencija (4.3 taisyklė)
- Sveikatos priežiūra laive (4.1 taisyklė)
- Skundų laive procedūros (5.1.5 taisyklė)
- Atlyginimų mokėjimas (2.2 taisyklė)

Vardas ir pavardė:

Pareigos:

Parašas:

Vieta:

Data:

(Įgaliotos institucijos atitinkamai antspaudas ar spaudas)

Esminis lygiavertiškumas

(Pastaba. Išbraukti negaliojantį teiginį)

Nustatytas toks esminis lygiavertiškumas, kaip numatyta Konvencijos VI straipsnio 3 ir 4 dalyse, išskyrus, kai nurodyta pirmiau (jei reikia, aprašyti):

.....
.....

Nėra jokie lygiavertiškumo.

Vardas ir pavardė:

Pareigos:

Parašas:

Vieta:

Data:

(Įgaliotos institucijos atitinkamai antspaudas ar spaudas)

Išlygos

(Pastaba. Išbraukti negaliojantį teiginį)

Nustatytos tokios išlygos, pagal Konvencijos 3 dalį suteiktos kompetentingos institucijos:

.....
.....

Nėra jokių išlygų.

Vardas ir pavardė:

Pareigos:

Parašas:

Vieta:

Data:

(Įgaliotos institucijos atitinkamai antspaudas ar spaudas)

2006 m. Konvencija dėl darbo jūrų laivyboje

Darbo jūrų laivyboje atitikties deklaracija. II dalis

Priemonės, patvirtintos tęstinei atitiktčiai tarp patikrinimų užtikrinti

Laivo savininkas parengė tokias priemones, išvardytas Darbo jūrų laivybos liudijime, prie kurio pridedama ši deklaracija, kad užtikrintų nuolatinę atitiktį tarp patikrinimų:

(Toliau nurodyti, kokios priemonės parengtos siekiant užtikrinti kiekvieno I dalies punkto atitiktį)

1. Minimalus amžius (1.1 taisyklė)

.....

2. Sveikatos pažymėjimas (1.2 taisyklė)

.....

3. Jūrininkų kvalifikacija (1.3 taisyklė)

.....

4. Jūrininkų darbo sutartys (2.1 taisyklė)
.....
5. Naudojimas bet kokiomis licencijuotomis, sertifikuotomis ar reguliuojamomis privačiomis samdymo ir įdarbinimo tarnybomis (1.4 taisyklė)
.....
6. Darbo ar poilsio laikas (2.3 taisyklė)
.....
7. Įgulos komplektavimas (2.7 taisyklė)
.....
8. Apgyvendinimas (3.1 taisyklė)
.....
9. Poilsio sąlygos laive (3.1 taisyklė)
.....
10. Maistas ir maitinimas (3.2 taisyklė)
.....
11. Sveikata, sauga ir nelaimingų atsitikimų prevencija (4.3 taisyklė)
.....
12. Sveikatos priežiūra laive (4.1 taisyklė)
.....
13. Skundų laive procedūros (5.1.5 taisyklė)
.....
14. Atlyginimų mokėjimas (2.2 taisyklė)
.....

A5-II priedas

Šiuo dokumentu pažymiu, kad buvo parengtos šios priemonės, užtikrinančios nuolatinę atitiktį I priede išvardytiems reikalavimams tarp patikrinimų.

Laivo savininko pavadinimas:¹

Bendrovės adresas:

Įgalioto pasirašyti asmens vardas ir pavardė:

Pareigos:

Įgalioto pasirašyti asmens parašas:

Data:

(Laivo savininko atspaudas ar spaudas¹)

¹ *Laivo savininkas* – laivo savininkas arba kita organizacija ar kitas asmuo, pvz., valdytojas, agentas ar laivo be įgulos frachtuotojas, iš savininko perėmęs atsakomybę už laivo veiklą, kuris, prisiimdamas tokią atsakomybę, sutiko prisiimti laivo savininkui taikomas pareigas ir įsipareigojimus pagal šią Konvenciją, neatsižvelgiant į tai, ar bet kuri kita organizacija ar asmenys vykdo tam tikras pareigas ir įsipareigojimus laivo savininko vardu. Žr. Konvencijos II straipsnio 1 dalies j punktą.

Pirmiau minėtas priemonės peržiūrėjo (*įrašyti kompetentingos institucijos ar tinkamai pripažintos organizacijos pavadinimą*), o po laivo patikrinimo buvo nustatyta, kad jos atitinka paskirtį, nurodytą A5.1.3 standarto 10 dalies b punkte dėl priemonių, užtikrinančių pradinę ir tęstinę atitiktį reikalavimams, nustatytiems šios deklaracijos I dalyje.

Vardas ir pavardė:

Pareigos:

Adresas:
Parašas:
Vieta:
Data:
(Įgaliotos institucijos atitinkamai antspaudas ar spaudas)

2006 m. Konvencija dėl darbo jūrų laivyboje

Laikinas darbo jūrų laivyboje liudijimas

Išduota pagal 2006 m. Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje (toliau – Konvencija) V straipsnio ir 5 dalies nuostatas įgaliojus Vyriausybei
(visas valstybės, su kurios vėliava laivas turi teisę plaukioti, pavadinimas)
Išdavė
(visas kompetentingos institucijos ar pripažintos organizacijos, tinkamai įgaliotos pagal Konvencijos nuostatas, pavadinimas ir adresas)

Išsami informacija apie laivą

Laivo pavadinimas
Skiriamasis numeris ar raidės
Registracijos uostas
Registracijos data
Bendroji talpa¹
TJO numeris
Laivo tipas
Laivo savininko pavadinimas ir adresas²

Šiuo liudijimu pažymima, kad pagal Konvencijos A5.1.3 standarto 7 dalį:

- a) buvo atliktas laivo patikrinimas, tiek, kiek tai pagrįsta ir įmanoma, dėl dalykų, išvardytų Konvencijos A5-I priede, atsižvelgiant į dalykų pagal žemiau esančius b, c ir d punktus, patvirtinimą;
- b) laivo savininkas įrodė kompetentingai institucijai ar pripažintai organizacijai, kad laive taikomos tinkamos procedūros, atitinkančios šią Konvenciją;
- c) kapitonas yra susipažinęs su šios Konvencijos reikalavimais ir atsakomybe už įgyvendinimą; ir
- d) kompetentingai institucijai ar pripažintai organizacijai buvo pateikta atitinkama informacija, leidžianti parengti darbo jūrų laivyboje atitikties deklaraciją.

¹ Laivams, kuriems taikoma Tarptautinės jūrų organizacijos patvirtinta matmenų nustatymo tarpinė sistema, bendroji talpa yra talpa, nurodyta Tarptautinio laivo matmenų liudijimo (1969 m.) skiltyje PASTABOS.

² *Laivo savininkas* – laivo savininkas arba kita organizacija ar kitas asmuo, pvz., valdytojas, agentas ar laivo be įgulos frachtuotojas, iš savininko perėmęs atsakomybę už laivo veiklą, kuris, prisiimdamas tokią atsakomybę, sutiko prisiimti laivo savininkui taikomas pareigas ir įsipareigojimus pagal šią Konvenciją, neatsižvelgiant į tai, ar bet kuri kita organizacija ar asmenys vykdo tam tikras pareigas ir įsipareigojimus laivo savininko vardu. Žr. Konvencijos II straipsnio 1 dalies j punktą.

Šis liudijimas galioja iki su sąlyga, kad atliekami patikrinimai pagal Konvencijos A5.1.3 ir A5.1.4 standartus.

Patikrinimo, nurodyto pirmiau a punkte, atlikimo data

Išduota (kur) (kada)

Tinkamai įgalioto laikiną liudijimą išduodančio pareigūno parašas
(Įgaliotos institucijos atitinkamai antspaudas ar spaudas)

A5-III priedas

Bendrosios sritys, kurias Organizacijos narės uoste turi nuodugniai patikrinti įgaliotas pareigūnas, atliekantis uosto valstybės patikrinimą pagal A5.2.1 standartą:

Minimalus amžius.

Sveikatos pažymėjimas.

Jūrininkų kvalifikacija.

Jūrininkų darbo sutartys.

Naudojimas bet kokiomis licencijuotomis, sertifikuotomis ar reguliuojamomis privačiomis samdymo ir įdarbinimo tarnybomis.

Darbo ar poilsio laikas.

Įgulos komplektavimas laive.

Apgyvendinimas.

Poilsio sąlygos laive.

Maistas ir maitinimas.

Sveikata, sauga ir nelaimingų atsitikimų prevencija.

Sveikatos priežiūra laive.

Skundo procedūros laive.

Atlyginimų mokėjimas.

B5-I priedas.

Nacionalinės deklaracijos PAVYZDYS

Žr. B5.1.3 gairės 5 dalį

2006 m. Konvencija dėl darbo jūrų laivyboje

Darbo jūrų laivyboje atitikties deklaracija. I dalis

(Pastaba. Ši deklaracija turi būti pridedama prie Darbo jūrų laivyboje liudijimo)

Išduota įgaliojusi: xxxxxxx Jūrų transporto ministerijai

Atsižvelgiant į 2006 m. Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje nuostatas, šis nurodytas laivas:

Laivo pavadinimas	TJO numeris	Bendroji talpa
M. S. EXAMPLE	12345	1,000

yra eksploatuojamas pagal Konvencijos A5.1.3 standartą.

Toliau pasirašiusieji pirmiau minėtos kompetentingos institucijos vardu, pareiškia kad:
a) toliau minimuose nacionaliniuose įstatymuose iki galo įgyvendintos Konvencijos dėl darbo jūrų laivyboje nuostatos;
b) šie nacionaliniai reikalavimai yra toliau minimose nacionalinėse nuostatose; kur reikia,

pateikiamas tokių nuostatų turinio paaiškinimas; minimose nacionalinėse nuostatose; kur reikia, pateikiamas c) informacija apie bet kokią esminę lygiavertiškumą pagal VI straipsnio 3 ir 4 dalis pateikiama <prie toliau išvardytų atitinkamų nacionalinių reikalavimų> <skyriuje, toliau pateikiame šiuo tikslu> (*išbraukti negaliojanti teiginį*);
d) bet kokios išlygos, kurias suteikia kompetentinga institucija pagal 3 dalį, aiškiai nurodytos skyriuje, toliau pateiktame šiuo tikslu; ir
e) bet kokie pagal nacionalinius įstatymus laivo tipui būdingi reikalavimai taip pat nurodomi prie tokių reikalavimų.

1. Minimalus amžius (1.1 taisyklė)

1905 m. Laivybos įstatymo Nr. 123, su pakeitimais („Įstatymas“) X skyrius; 2006 m. Laivybos taisyklių („Taisyklės“) 1111–1222 taisyklės.

Minimalus amžius yra tas, kuris nurodytas Konvencijoje.

„Naktis“ – nuo 21.00 iki 6.00, jei Jūrų transporto ministerija („Ministerija“) nepatvirtina kitokio laikotarpio.

Pavojingo darbo, kurio negali dirbti asmenys iki 18 metų, pavyzdžiai išvardyti šio dokumento A priede. Kroviniuose laivuose nė vienas asmuo iki 18 metų negali dirbti teritorijose, kurios laivo plane (pridėtame prie deklaracijos) pažymėtos „pavojinga teritorija“.

2. Sveikatos pažymėjimas (1.2 taisyklė)

Įstatymo XI skyrius; Taisyklės, 1223–1233 taisyklės.

Sveikatos pažymėjimas atitinka STWC reikalavimus, kai tai taikytina; kitais atvejais STWC reikalavimai taikomi padarius bet kokias reikalingas korekcijas.

Pažymėjimus dėl regėjimo gali išduoti ministerijos patvirtinti optikai.

Sveikatos patikrinimai atitinka TDO/PSO gaires, minimas B1.2.1 gairėje.

.....
.....

B5-I priedas

Darbo jūrų laivyboje atitikties deklaracija. II dalis

Priemonės, patvirtintos tęstinei atitikčiai tarp patikrinimų užtikrinti

Laivo savininkas parengė tokias priemones, išvardytas Darbo jūrų laivybos liudijime, prie kurio pridedama ši deklaracija, kad užtikrintų nuolatinę atitiktį tarp patikrinimų:

(Toliau nurodyti, kokios priemonės parengtos, kad užtikrintų kiekvieno I dalies punkto atitiktį)

1. Minimalus amžius (1.1 taisyklė)

X

Įgulos sąraše prie visų jūrininkų pavardžių nurodoma jų gimimo data.

Prieš kiekvieną reisą kapitonas ar jo vardu veikiantis pareigūnas („kompetentingas pareigūnas“) peržiūri sąrašą ir užregistruoja tokį patikrinimą.

Visi jaunesni nei 18 metų jūrininkai juos įdarbinant gauna raštą, pagal kurį jiems draudžiama dirbti naktinį darbą ar dirbti išvardintus pavojingus darbus (žr. I dalies I skyrių pirmiau), ir bet kokią kitą pavojingą darbą bei reikalaujama, kilus abejonėms, pasikonsultuoti su kompetentingu pareigūnu. Rašto kopiją, kurioje jūrininkas parašų patvirtina, kad raštą gavo ir perskaitė, su parašo data, saugo kompetentingas pareigūnas.

2. Sveikatos pažymėjimas (1.2 taisyklė)

X

Kompetentingas pareigūnas griežtai konfidencialiai saugo sveikatos pažymėjimus, kartu su sąrašu, už kurio parengimą atsakingas kompetentingas pareigūnas ir kuriame kiekvienam jūrininkui nurodoma: jūrininko funkcijos, galiojančių sveikatos pažymėjimų data ir pažymėjime nurodyta sveikatos būklė.

Bet kokių galimų abejonių dėl to, ar jūrininkas yra mediciniškai tinkamas, kad galėtų atlikti tam tikrą funkciją ar funkcijas, atveju kompetentingas pareigūnas konsultuojasi su jūrininko gydytoju ar kitu kvalifikuotu praktikuojančiu gydytoju ir pateikia gydytojo konsultacijų išvadą, taip pat jo pavardę, telefono numerį ir konsultacijos datą.

.....
.....
